

32. *Des de fora de la ciutat es té la percepció que Sabadell ha jugat fort la carta urbanística i la tecnològica. El mapa, sorprenentment, no es decanta cap al model de la "tecno pool", sinó que conté molts arguments en l'àmbit socio-educatiu i cultural.*
33. *Manifesta que és llàstima que fins ara no s'hagi elaborat una eina de treball com el Mapa Cultural.*
34. *El Mapa Cultural pot ajudar a superar la manca d'informació i coneixement sobre la realitat de la ciutat.*
35. *Considera que el Mapa desprèn il·lusió i optimisme per millorar el futur cultural de la ciutat.*
36. *Considera que aquest és un instrument que correspon a la feina que pertoca fer a l'Ajuntament i que és important per al desenvolupament cultural de la ciutat.*
37. *Posa de manifest la importància del document del Mapa Cultural i del procés de debat i participació.*
38. *El Mapa és una experiència d'aplicació de metodologies universitàries a la planificació cultural. Implica un canvi de llenguatge necessari perquè el sector tingui credibilitat.*
39. *El Mapa Cultural és un compendi excel·lent que abraça tots els aspectes de la política cultural, fa una anàlisi i defineix propostes. És un precedent que caldria que creés escola.*
40. *Exposa que no coneix tot l'inventari d'equipaments. Ressalta el treball de nomenclatura i terminologia. Pel que fa a la participació, creu que hi ha bones iniciatives: el consens als barris, etc.*
41. *Valora positivament el Mapa Cultural per l'esforç que significa i perquè permet de tenir una eina de futur.*
42. *La realització del Mapa Cultural és una iniciativa única que podria servir d'exemple a altres poblacions.*
43. *És fonamental trobar les fórmules adequades de comunicació de les propostes culturals a la ciutat.*
44. *El Mapa Cultural hauria de ser un Pacte Ciutadà per la Cultura.*

45. *El Mapa Cultural és una veritable proposta de futur, balanç i alhora anàlisi de prospectiva de les bases per a una política cultural seriosa.*
46. *El Mapa Cultural és l'expressió més fidel del que es volia aconseguir amb el frustant Pacte Cultural entre les institucions catalanes, promogut pel Conseller Joan Rigol.*
47. *El Mapa connecta també amb l'anàlisi que va fer Oriol Bohigas sobre les grandeses i les misèries de la política cultural barcelonina.*
48. *La política cultural és una política d'interès general tan legítima i necessària com la política urbanística, la sanitària o l'educativa i ocuparà en el futur un espai cada cop més ample.*

1.1 Document de síntesi

49. *Hi troba a faltar un esforç de síntesi.*
50. *Elaborar un document més polític que sigui l'objecte del consens.*
51. *Cal fer una síntesi de 20 pàgines, en un esforç per destil·lar l'essència del contingut del Mapa Cultural. La versió actual pot ser un instrument de consulta però difícilment pot ser-ho de discussió.*
52. *Considera que el document té un llenguatge massa rebuscat i hi ha un excés de tecnicisme. Exposa que convé un document de síntesi que il·lustri el passat i el futur, que plantegi les tesis amb contundència i que sigui capaç de crear il·lusió política.*
53. *Cal realitzar una anàlisi retrospectiva des dels ajuntaments democràtics i la caracterització dels propers 15 anys.*
54. *Considera que cal incorporar una diagnosi prèvia: una síntesi que plantegi d'on es ve, què s'ha de fer i què no.*
55. *S'ha d'incorporar al principi una anàlisi del que passa a la ciutat i enllaçar-ho amb allò que s'ha fet en els 15 anys d'ajuntaments democràtics.*

- 56. *Cal incorporar una valoració de la política cultural seguida fins ara.*
- 57. *S'ha d'incorporar una definició del terme "Cultura".*
- 58. *S'ha d'incorporar al principi de l'ideari la conceptualització del terme "cultura".*
- 59. *Cal incorporar a les precisions prèvies l'explicació de les diferències entre cultura i política cultural.*
- 60. *La cultura no ha de pretendre consolidar la democràcia sinó aprofundir-hi.*
- 61. *La polivalència del terme cultura pot portar a diferents interpretacions. Potser caldria incorporar què entenem per cultura.*
- 62. *Considera que l'extensió del document en dificulta l'estudi.*

1.2. Flexibilitat del Mapa Cultural

- 63. *Considera que és un Pla tancat, que permet poca flexibilitat. Cal que es prevegi en el Pla la possibilitat de modificacions sobre la marxa.*
- 64. *Observa excessiva rigidesa en la destinació d'usos de determinats equipaments. Actualment la ciutat és potent en música o arts plàstiques però en el futur poden aflorar nous sectors emergents.*
- 65. *Froposa que s'incorpori un exercici de prospectiva (dinàmiques culturals, tecnologies...) que permetin definir concrecions a llarg termini. En cas contrari algunes propostes amb el temps potser poden quedar obsoletes.*
- 66. *La diagnosi de les propostes de futur ha de ser més intuïtiva i no tant a partir d'una anàlisi empirista. El resultat final dependrà d'una realitat dinàmica.*
- 67. *Considera que el document és tancat i poc flexible. La cultura té entrades i sortides. La gent d'aquí a 15 anys haurà de plantejar-se noves actuacions.*
- 68. *Manifesta la dificultat de fer previsions sobre les modificacions de les pràctiques culturals. Fer el Pla d'Equipaments és més*

fàcil que comprovar la implicació real del ciutadà amb les pràctiques culturals; creu que cal crear indicadors.

69. *S'intenta encorsetar la cultura amb un excés de planificació. La cultura és més lliure, més personal, més "barrejada".*

1.3. Manteniment de la informació

70. *Cal elaborar una estratègia de comunicació del Mapa Cultural que permeti passar de ser el projecte de l'Ajuntament a ser el projecte de la ciutat i un plantejament d'actualització permanent del document. Un projecte de difusió atenent les necessitats dels diferents públics. Mapa a les escoles.*
71. *Caldria desenvolupar millor la monitorització (pàgina 213-216), sense donar res per sabut. És un aspecte fonamental per fer possible el coneixement, la retroalimentació i la informació al ciutadà.*
72. *És interessant considerar el Mapa com a font de coneixement. Una política com aquesta requereix una dosi important de coneixement (I+D), no solament de planificació. Per aquest motiu cal preveure en la planificació un percentatge de pressupost per a la retroalimentació del treball fet fins ara.*
73. *Cal garantir la continuïtat de l'anàlisi del conjunt cultural de la ciutat i l'anàlisi d'impactes. S'ha d'incorporar a la gestió.*

1.4. Informació, participació i debat

74. *Incorpora la idea del senat. No com un organisme amb mecanismes i estatuts sinó com una suma de diversitat que reflecteixi la pluralitat.*
75. *Defensa la idea de la conferència cultural, com a mecanisme per donar transparència a la política cultural i substreure-la de l'obscuritat pròpia de l'Administració. Els seus objectius haurien de ser la revisió de conceptes, la predisposició de tendències i el debat dels grans problemes de la cultura.*
76. *El debat hauria de tractar la qüestió del Consell de Cultura i la conferència cultural de Sabadell com a instruments per fer possible la participació dels interlocutors amb vocació de servei públic.*

77. *Pel que fa al procés de debat, manifesta que creu necessari establir un sistema que eviti els baixos d'una discussió sectorialitzada.*
78. *Constata una contradicció del projecte: la cultura s'ha d'entendre com un exercici de llibertat i el Mapa Cultural hi posa límits. La política cultural ha de vetllar per preservar aquest exercici afavorint el consens i el diàleg a la ciutat.*
79. *En les polítiques culturals locals hi ha tres elements fonamentals: l'escola, l'associacionisme i saber concretar un espai de comunicació global que permeti crear dinàmiques ciutadanes.*
80. *Sense didàctica no pot haver-hi èxit ni futur. Constata l'existència d'un estat d'opinió dominant en determinats àmbits reduïts contraris al projecte defensat pel Mapa.*
81. *Defensa el consens i el pacte al voltant d'un projecte cultural per trencar la dicotomia entre administració i societat civil.*
82. *Considera que si es vol tenir un instrument vàlid a 15 anys vista cal invertir el temps que faci falta per buscar el màxim consens possible.*
83. *Considera fonamental la creació d'interlocutors amb vocació de servei públic.*
84. *En aquests processos és bo que els intel·lectuals que lideren processos aportin reflexions i idees, ajudant la creació d'opinió i complint una funció mediàtica.*
85. *El suport al Mapa Cultural ha de comportar un compromís de seguiment periòdic.*
86. *Manifesta la necessitat d'establir mecanismes per fer un seguiment periòdic.*
87. *L'ideari es proposa no des d'una visió tancada sinó des de la voluntat d'establir un consens ciutadà.*
88. *És fonamental trobar les fórmules adequades de comunicació de les propostes culturals a la ciutat.*
89. *És necessari la creació d'interlocutors per poder arribar a compromisos i corresponsabilitats.*

90. *Cal reforçar la importància de la comunicació del projecte amb la ciutat, per crear complicitat amb sectors que esdenvinguin intermediaris.*
91. *Proposa organitzar anualment trobades regulars amb grups amb temàtiques i interessos comuns.*
92. *S'hauria de contemplar la possibilitat de revisar els mecanismes de participació, mantenint els aspectes fonamentals del ROM i del ROF i tenint present el Projecte Bàsic de Gestió Desconcentrada tal com va anar-se desenvolupant en el mandat 87-91 i part de l'actual.*

1.5. Gestió d'equipaments

93. *Cal decidir si es volen consells assessors perquè es vol la participació de la gent c consells executius en els quals, pel seu funcionament, el membres facin de comparses.*
94. *Expressa la necessitat de democratització del sector públic. Mantenir el caràcter públic, però crear una dinàmica de govern vinculada a les necessitats dels centres culturals i no a les necessitats de la política. Aquesta és una línia per anar més enllà en el concepte clàssic de la participació, excessivament vinculada a les necessitats polítiques.*
95. *Es pregunta quina és la capacitat de la ciutat per a adaptar-se al discurs de la planificació, que implica assajar formes noves de gestió.*
96. *Incorporar la fórmula de la gestió compartida i participativa dels equipaments amb entitats o usuaris.*

1.6. Altres

97. *Explicar que es tracta, a més d'un projecte de consens, d'un compromís manifest: una proposta assumida per determinades institucions.*
98. *Això hauria de permetre com a conseqüència acords formals pels quals l'administració es comprometés a determinades actuacions i les institucions a assumir l'ideari i els objectius del Pla.*
99. *Planteja que l'inventari conté elements d'interpretació subjectius que poden influenciar la planificació posterior.*

100. *Creu que els objectius inicials han condicionat excessivament el contingut i les propostes del Mapa Cultural. Potser hauria estat interessant fer una aproximació més oberta a la realitat de la ciutat.*
101. *Planteja que el Mapa Cultural conté una anàlisi "impressionista", i indica que considera que caldria intensificar una anàlisi més "realista" del que passa a la ciutat.*
102. *No compartim l'objectiu de convertir els espais culturals en espais interclassistes. L'activitat cultural és també, i sobretot, l'espai de la polèmica, de la crítica, del desacord.*
103. *En el plantejament que es fa de les trames d'edat, hi troba a faltar propostes d'actuació envers la gent gran.*
104. *Cal que s'editi perquè no quedi com un document intern.*
105. *Considera que hi ha un plantejament molt "jove" en les propostes i que en canvi l'any 2.000 la ciutat tindrà un percentatge molt elevat de població major de 65 anys.*
106. *Proposa una edició castellana del Mapa Cultural.*
107. *Suggereix que s'estudiï la creació d'un servei d'informació cultural a la ciutat.*
108. *Fóra interessant que s'editessin guies de serveis per tal d'orientar els ciutadans on s'han de dirigir d'acord amb les seves necessitats.*
109. *El Mapa Cultural hauria de definir quin és el model de cultura hegemònica que volem per a la nostra ciutat.*
110. *Proposa una tipologia de nivells del projecte cultural:*
  - a) *elements de cultura pròpia de la ciutat, que configuren l'especificitat local, tant històrics com actuals. Cal crear segells de continuïtat (tradició, història, pintura, literatura, cinema);*
  - b) *elements de gestió col·lectiva de projectes. Cal aprofitar els impulsos generals de projectes supralocals (disseny, fotografia, arquitectura), i*
  - c) *elements de detecció de noves tendències i llenguatges artístics perquè la ciutat sigui present als circuits.*

111. *Proposa que s'estudiïn sistemes d'informació permanent a l'usuari de manera pràctica i gràfica (entrades, agendes, descomptes...).*
112. *Per a l'èxit de l'operació de l'Eix Macià va ser fonamental la implantació d'El Corte Inglés. Quin és l'element locomotor a per a l'èxit del projecte cultural?*
113. *Creu que el Mapa Cultural és molt clàssic quant als objectius (la participació, la democràcia) i no hi observa elements innovadors.*
114. *Proposa d'editar guies de serveis amb adreces i telèfons de les entitats.*

2. ASPECTES QUE CAL INCORPORAR

Es fa referència a les intervencions sobres aspectes que no estan recollits en el document del Mapa Cultural i que es proposa que s'hi incorporin. A banda de qüestions puntuals, hi ha cinc aspectes que han estat presents en diverses reflexions: la necessitat d'incorporar un contingut més polític, la conveniència de fer referència al context territorial i mediàtic del projecte cultural, el tractament de l'equilibri entre el sector públic, el privat i l'associatiu, la necessitat d'incorporar els aspectes de ciència i tècnica i l'anàlisi del finançament del Pla d'Equipaments.

2.1. Contingut polític

115. *Cal incorporar una introducció a manera de síntesi amb un llenguatge menys tècnic i més polític.*
116. *Considera que el Mapa Cultural hauria de ser més bel·ligerant amb el que representen altres projectes culturals d'altres institucions i que no són compatibles. Cal fer política.*
117. *Creu que en el Mapa Cultural no es parla de política i que cal corregir-ho: posa com a exemple modèlic el pròleg a la publicació dels Elements d'història de Sabadell.*
118. *Proposa introduir una aproximació al que és la ciutat i la cultura. Cal parlar de Sabadell i dels trets d'identitat del sabadellenquisme. Plantejar els referents històrics és introduir referents polítics, i aquests han de respondre a una òptica d'esquerres.*

- 119. *Per poder actuar cal que s'objectivitzin uns determinats elements. Això permet l'existència d'un instrument de treball, d'un punt de partida.*
- 120. *L'esforç important consisteix a passar d'una anàlisi política de la situació a disposar d'instruments tècnics i objectivables per actuar. Es pot actuar amb la història com a referència però a partir d'instruments.*
- 121. *El contingut del Mapa Cultural ha de respondre a un ideari d'esquerres, que situï la cultura a un nivell semblant a sanitat o serveis socials i incorpori el món del treball.*
- 122. *Proposa de concretar millor el tractament dels grans temes, aquells que infonen caràcter.*
- 123. *Incorporar una relació d'idees de model de ciutat cultural: discurs polític de les grans opcions i prioritats, infraestructura (fòrum, tèxtil, biblioteca), programes (immigració, ciència, ciutat pedrera), el paper del centre, els aspectes mediambientals i la relació amb la universitat.*
- 124. *Cal precisar adequadament les prioritats polítiques.*

2.2. Contextes del projecte cultural

2.2.1. Entorn territorial

- 125. *Hi troba a faltar una anàlisi en termes de local/rodalies (Sant Cugat, Universitat, entorn...).*
- 126. *Posar el contingut del Mapa Cultural en relació als entorns territorials, a la cultura que transcendeix la localitat i a la pròpia capacitat de la ciutat per a relacionar-se amb el món exterior.*
- 127. *El Mapa Cultural és una bona eina per afrontar un debat pendent a Catalunya: l'expressió de l'espai local a la cultura. Per poder-ho fer cal tenir en compte l'entorn: el metropolità i el mediàtic.*
- 128. *El mapa ha de considerar Sabadell com una segona ciutat no tan sols en el context del Vallès o de Catalunya, sinó com una segona ciutat situada en el context d'Europa. Això implica formular propostes adequades.*

129. *Hi troba a faltar una anàlisi de l'entorn de Sabadell des del punt de vista territorial: com serà en el futur la realitat cultural del país i l'oferta de serveis culturals.*
130. *En l'apartat de consideracions ideològiques caldria posicionar-se clarament respecte de l'entorn metropolità i de l'especialització cultural de la ciutat dins aquest entorn.*
131. *Una part important de la vida cultural es fa a Barcelona. Això no és un desavantatge: hi ha vitalitat cultural a Sabadell, una fàcil accessibilitat a la oferta de Barcelona. Existeix una competència i complementarietat en l'oferta.*
132. *Proposa que es clarifiqui la prioritització dels elements que es consideren importants pel que fa a les infraestructures: elements de valor singular (M. Tèxtil) i biblioteques.*
133. *El Mapa Cultural ha d'ajudar a superar el pas de ser poble a ser ciutat. Això vol dir crear xarxes, mecanismes d'identificació entre la gent, la promoció associativa i prioritzar els ajuts a determinades entitats de caire ciutadà que no tinguin un caire localista.*
134. *Existeix una dificultat evident a seleccionar els senyals identificatius de la cultura a Sabadell i a assegurar-ne la consolidació en el futur.*
135. *Hi troba a faltar idees diferenciadores o singularitzadores de la ciutat de Sabadell en el context general de la cultura. Potser només hi apareix el concepte de ciutat pedrera.*
136. *Caldria que les ciutats mitjanes s'especialitzessin en algun aspecte o producte cultural, ja que aquesta especialització és la que dóna la imatge de la ciutat cap a l'exterior.*
137. *Caldria situar el projecte cultural de Sabadell en relació del seu entorn.*
138. *Proposa que s'analitzi què hi ha a la ciutat, què hi falta i què és complementari, amb independència que sigui públic o privat, i quina especialització pot tenir Sabadell.*
139. *Creu que cal definir uns punts concrets que irradiïn (Arxiu, Museu...) més que no pas un treball extensiu (escoles...).*
140. *El Mapa Cultural no planteja un màrqueting de ciutat, caldria incorporar la definició de 2 o 3 elements motors, de projecció exterior, de marca de fàbrica.*

- 141. *Incorporar una anàlisi del marc general de les polítiques culturals territorials al nostre país.*
- 142. *Cal preveure estratègies d'intercanvi de propostes amb altres ciutats semblants, per tal de reforçar l'enfocament exterior, la formació, situar Sabadell en el context de les ciutats europees, etc.*
- 143. *Creu que hi ha qüestions sobre les que s'hauria de reflexionar: el cinema, el teatre, l'òpera. Com es relacionarà l'Ajuntament amb els seus veïns, amb els fluxos exteriors.*
- 144. *Cal analitzar el paper de Sabadell com a capital cultural de la subcomarca.*

2.2.2. Entorn mediàtic

- 145. *Els temps poden canviar i també les exigències del consum cultural. Caldria avaluar l'evolució de la dispersió urbanística, del cablejat de fibra òptica, etc.*
- 146. *Els espais comunicacionals són fonamentals. I ho són també en negatiu, per la seva influència sobre els usos culturals.*
- 147. *Considera que la ràdio i la televisió s'han de tractar des de l'àmbit local i des de l'àmbit públic. Cal poder saber si es cableja per fer circular els mitjans locals, per ser competitius i més porosos a la colonització o per ambdues coses.*
- 148. *L'Administració Local haurà de prendre decisions sobre la televisió local al voltant de la nova legislació.*
- 149. *Cal reforçar l'anàlisi de la importància cultural dels mitjans de comunicació en l'espai local. Cal potenciar els vehicles per fer conèixer l'activitat de la ciutat.*
- 150. *És un bon moment per fer propostes que permetin homogeneïtzar la xarxa d'informatització de la ciutat (escoles, administració, universitat) que permeti l'accés a de bases de dades i xarxes d'informació.*
- 151. *Suggereix la conveniència d'incorporar la relació cultura-món exterior: públics, clients, difussió, hàbits, publicitat...*

- 152. *El Mapa Cultural es centra excessivament en els equipaments de cultura tradicional. Li falta una visió supralocal i de l'entron mediàtic (indústries culturals i de la comunicació).*
- 153. *Formula una qüestió: la inversió en equipaments és la millor inversió per garantir els espais de convivència?*
- 154. *Insisteix en la idea que en la part de l'ideari s'ha de prendre partit sobre la realitat actual de la comunicació i posa com a exemple el domini dels nous llenguatges i el desconeixement dels més tradicionals.*
- 155. *La democratització de la cultura a Sabadell s'enfronta als problemes derivats d'uns intel.lectuals fortament identificats amb una concepció corporativa i elitista de la cultura i que resten insensibles als problemes plantejats per la cultura àudio-visual de masses i per les necessitats de consum cultural d'aquestes.*

2.3. *Equilibri entre el sector públic, el col.lectiu i el privat*

- 156. *La cultura l'ha de fer la societat civil i no les administracions. Falta saber què vol la ciutat.*
- 157. *Més enllà d'aspectes dels quals l'Ajuntament té la responsabilitat (museus, arxius, patrimoni, escoles, normalització lingüística), quin és el seu paper respecte de les entitats en conjunt i la diversitat de les temàtiques que cobreixen?*
- 158. *L'Administració no ha de donar suport a les associacions a través d'una oficina. Això ho han de fer les federacions d'entitats.*
- 159. *Exposa que el Mapa hauria de diferenciar entre públic i privat i evitar que el públic intervingui en el privat.*
- 160. *Comenta que el Mapa és un bon instrument de partida però s'ha de tenir en compte que l'autèntic motor cultural de la ciutat és la iniciativa de la societat civil; la cultura ha de ser arriscada i no pot ser acomodaticia.*
- 161. *Creu que en el Mapa Cultural es desgranen des d'un punt de vista tècnic la totalitat dels àmbits sectorials. en el cas de les associacions, que tenen problemes de gestió, s'han de concretar les formes de suport des de l'administració.*

162. *El contingut del Mapa Cultural sembla desprendre una vocació d'enginyeria, que implicaria un cert dirigisme social. Cal suprimir aquesta possible lectura.*
163. *Considera que la major potència cultural del centre es deu, entre altres qüestions, a una presència més important del sector privat i associatiu.*
164. *La consideració de la cultura com un mercat específic comporta la reformulació dels conceptes de gestió pública i privada i de la relació de l'administració amb l'àmbit privat i la societat civil.*
165. *Existeix un excessiu protagonisme de les entitats privades. Hi ha entitats associatives que, amb escassos recursos, tenen major rendibilitat cultural que moltes entitats privades.*
166. *Una major participació del sector privat en el finançament de la cultura no ha d'hipotecar els projectes d'interès general.*

2.3.1. Sector públic

167. *Es fa difícil treure una conclusió clara de quin és el projecte de l'Ajuntament (projecte municipal + suport a associacions, o l'Ajuntament ho vol fer tot).*
168. *L'administració ha gestionat directament massa coses. Caldria entendre el paper de l'Administració com a servei, com a catalitzador, com a element que ajuda a allò que passa a la ciutat.*
169. *Des del sector públic cal tractar els aspectes més minoritaris de la cultura, avanguardistes, omplir buits, intensificar per diversificar.*
170. *Constata que la societat civil genera pocs programes amb destinació al públic infantil: és necessària la complementarietat des de l'administració.*
171. *Incorporar una síntesi o un esquema sobre el paper de l'Administració i el de les entitats.*
172. *Reflecteix un cert dirigisme, paternalisme. L'objectiu de les institucions ha de ser crear infraestructura perquè la societat s'organitzi en funció del que pot generar culturalment.*

173. *Com culturalitzar a través de pràctiques i de llenguatges que no són vigents en la societat d'ara? Els fons públics han de revertir a la globalitat de la població i no a minories.*
174. *L'objectiu del procés de debat ciutadà no hauria de ser només el consens, sinó la recerca del suport dirigit a l'acció: totes les formes possibles de gestió i de col.laboració entre el sector públic i el sector privat.*
175. *Incorporar la definició dels àmbits d'actuació legítims de l'Administració pública i àmbits en els quals no existeix aquesta legitimitat.*
176. *L'administració ha de promoure que es faci cultura més que no pas fer-ne directament.*
177. *L'administració ha de facilitar infraestructura, contactes, potser a través d'un centre de recursos culturals.*
178. *L'administració pública no entra en els continguts cultures i sí en la programació i si s'escau en la gestió o la cogestió dels equipaments culturals.*

2.3.2. Associacionisme

179. *Seria bo atrevir-se a tipificar l'associacionisme, ja que aquest no és únic.*
180. *Suggereix aclarir el binomi participació/associacionisme des d'un punt de vista cultural. No totes les associacions són mecanismes de participació, sinó que algunes són canals de poder.*
181. *Determinades entitats són de caràcter cultural o són el resultat d'un fenomen sòcio-antropològic que les ha portat a incorporar l'etiqueta de cultural?*
182. *Creu que el Mapa Cultural hauria de posar en relleu la importància del moviment associatiu, del moviment veïnal i popular.*
183. *El Mapa Cultural ha de permetre a les entitats tenir el context i la perspectiva necessària per a projectar el seu futur.*
184. *Comenta la crisi actual de l'associacionisme; creu que és un perill que caldria tenir en compte.*

185. *Hi troba a faltar una anàlisi amb una certa profunditat de l'origen de l'associacionisme a Sabadell que, a diferència d'altres ciutats, prové d'un esforç de culturalització de la classe obrera.*
186. *Cal no ometre el voluntariat, perquè ara per ara és tractat en general d'una forma només ideològica.*
187. *Calen polítiques de foment del voluntariat individual. Col.laboradors individuals que treballen en associacions, institucions o administració al costat dels professionals.*
188. *Proposa una tipologia de voluntariat. Voluntariat altruista (associacionisme) i voluntariat transcendent (solidaritat).*
189. *Cal tenir cura a no potenciar un tipus de voluntariat "ligh", dirigit, que no implica la gent que no fomenta la responsabilitat.*
190. *S'ha de preveure una estratègica de formació en la gestió i de posada al dia tecnològica dels grups i les entitats que puguin aspirar a la gestió.*
191. *Cal fer un reconeixement explícit de la importància del teixit associatiu. Cal que el Mapa reflecteixi la diversitat de manifestacions culturals de la ciutat i la capacitat de creació col.lectiva de la societat.*
192. *Proposa estudiar mecanismes per superar la parcel.lació dels sectors culturals, per tal que les diferents propostes, inquietuds: col.lectius es relacionin per a conèixer-se i crear xarxa.*
193. *Seria important disposar d'una base de dades sobre les persones que lideren els processos associatius de Sabadell.*

2.3.3. Sector privat

194. *Sabadell és una bon espai per promoure la relació entre la indústria i la creació (àudio-visual, disseny...). La cultura costa diners, però en dóna més dels que costa per la cració de llocs de treball.*
195. *El Mapa Cultural destil.la una ètica del sector públic, però molt centrada en l'actuació de l'Ajuntament. A Sabadell podria projectar-se en un escenari la implicació del sector privat més lligat al sector productiu o tecnològic.*

- 196. *El sector privat es veu poc reflectit al Mapa Cultural.*
- 197. *Pel que fa al sector privat, explica la tendència a crear espais de contribució ecològica o cultural del sector industrial a la ciutat, més enllà de la seva contribució econòmica.*
- 198. *La idea de traspasar a empreses privades les activitats rendibles no és encertada. La figura del "mercat assistit" que forma part de l'inventari sembla més adequada.*
- 199. *Planteja que el pes del contingut cultural privat a la ciutat no és molt rellevant. Caldria fer algunes indicacions al sector privat i associatiu.*
- 200. *La cultura és un factor de reactivació econòmica i per aixó és imprescindible afavorir les indústries culturals.*

2.4. Ciència i tècnica

- 201. *Caldria incloure propostes concretes sobre la ciència i especialment sobre la tècnica. Es podria avançar en aspectes d'innovació tecnològica.*
- 202. *Pel que fa a la tècnica, cal posar en relleu els lligams amb l'artesanía, els museus (el del vitrall, el tèxtil), amb tallers, amb entitats professionals.*
- 203. *Aprofundir en els aspectes de ciència i tècnica, incorporant una segona concreció que defineixi en quins àmbits s'especialitza la ciutat.*
- 204. *S'hauria de recuperar l'obertura a la ciència i a la tecnologia ja que aquest és un dels eixos de desenvolupament cultural però que sempre s'oblida des de la cultura. Sabadell pot ser un bon escenari per a aquesta recuperació atesa la seva tradició industrial i tecnològica.*
- 205. *Proposa la inclusió de propostes entorn de la ciència, la tècnica i les noves cultures.*
- 206. *Considera que el Mapa Cultural no es posiciona sobre la recuperació del món artesanal, sobre les sortides professionals vinculades a l'artesanía.*

207. *En general, s'hauria d'incorporar tot el món de les noves tecnologies i altres temes perifèrics, com la publicitat i el disseny, la qual cosa equilibraria tot el document, que posa més l'accent en el camp de la creació artística i oblida les noves tecnologies.*

2.5. *Finançament*

208. *Proposa incorporar una anàlisi de les actuacions que es volen fer, lligades amb l'exercici econòmic i financer que es va realitzar en el Pla General.*

209. *Proposa incorporar una valoració dels fluxos de recursos que es poden captar dels diferents agents locals i supralocals pel fet de crear determinats processos. Analitzar quina és la capacitat d'inversió que té la ciutat.*

210. *Cal situar l'escenari del finançament del Pla, tenint en compte les diferents administracions i el sector privat. Entre el 30 i el 50% del finançament de la inversió hauria de correspondre a aportacions d'altres administracions.*

211. *Caldria incorporar una indicació aproximada dels recursos públics necessaris.*

212. *Hi troba a faltar una anàlisi de costos i la planificació de la inversió necessària.*

213. *Proposa relativitzar les dades econòmiques de la inversió i la despesa corrent comparant-les amb dades d'altres municipis europeus.*

214. *Considera que en la inversió, l'aportació pública provinent de l'Ajuntament ha d'augmentar en cultura en detriment d'altres sectors. Al mateix temps, s'han de fer més esforços per cercar finançament d'institucions tant de l'estat com comunitàries o de finançament privat.*

215. *La fórmula de la subvenció no és en cultura la més adequada per vehicular la relació entre els diferents nivells de l'administració. Cal cercar la corresponsabilització i trobar espais de debat en els quals la ciutat posi en relleu què demana i espera d'aquesta corresponsabilitat.*

216. *El Mapa Cultural és un estàndard de dotacions culturals d'una ciutat. Caldria afinar les prioritats perquè la inversió i la despesa corrent que se'n deriva és considerable.*

217. *L'anàlisi de la inversió municipal caldria que anés precedida d'una reflexió sobre la capacitat financera, les competències pròpies i els serveis obligatoris.*
218. *La presència d'altres administracions a nivell d'espai local hauria de produir-se, només, a través de la quota pública municipal, del projecte local.*
219. *Incorporar l'avaluació econòmica de les propostes que es realitzen.*
220. *Caldrà elaborar un estudi jurídic sobre les competències en cultura i un pla econòmic-financer de les propostes contingudes en el propi Mapa Cultural.*

2.6. *Altres*

221. *Es pregunta si una ciutat pot proposar-se una política cultural autònoma o l'ha d'entroncar amb un humanisme universal. El plantejament cultural ha de transcendir la mateixa ciutat.*
222. *Incorporar els batxillerats artístics en l'apartat de formació i producció artística.*
223. *Proposa incloure en el Pla d'actuació el Ripoll. Plantejar el parc del Ripoll com una acció cultural destacant-ne el caràcter transbarrial que pot relligar quasi tots els "punts culturals remarcables".*
224. *Cal analitzar l'impacte que tindrà l'aplicació del nou pla general en la política cultural de futur.*
225. *Seria interessant per a la ciutat que existís un lloc on es poguessin reunir els universitaris i també el professorat, un espai de generació de projectes.*
226. *Els diferents centres que formen la Universitat a Sabadell poden esdevenir un campus virtual. Cal una voluntat per superar la dificultat dels diferents orígens universitaris: posar l'èmfasi en l'activitat i no en l'espai.*
227. *Caldria estudiar la creació d'una residència d'estudiants a Sabadell.*

228. *Els estudiants expressen la necessitat que existeixin a la ciutat sales d'estudi.*
229. *Proposa que es faci un inventari del que no hi ha a la ciutat. En general, creu que el Mapa huria de tenir una voluntat més clara de transformació, hauria de ser més radical en els seus plantejaments.*
230. *El Mapa Cultural ha de preveure l'impacte a la ciutat d'un eventual flux migratori provinent dels països del Magreb i d'altres indrets.*
231. *No s'indica enlloc que el Mapa Cultural pot ser font de coneixement: l'emissió d'informació cap a enfora (institucions, universitats...).*
232. *Incorporar propostes i consideracions més aprofundides en l'àmbit de l'esport, el lleure i el medi ambient.*
233. *Hi troba a faltar unes consideracions sobre l'esport. Potser es podria solucionar a través dels elements de transversalitat.*
234. *Recollir la relació entre la cultura i l'esport: a les escoles (edat formativa), lligat a aspectes de patrimoni i mediambientals com un element important en la creació d'hàbits (formació-escola-cultura-esport).*
235. *Incorporar un apartat referent a la relació entre cultura i esport.*
236. *Existeixen determinats aspectes de l'oci i del temps lliure que caldria tractar. Són aquells aspectes menys socialitzadors i menys educatius de l'oci i, en canvi, més domèstics i individuals. Aquests aspectes estan en relació amb el sector privat: cal estudiar que puguin ser incorporades en la concessió de llicències a la indústria de l'oci determinades condicions en relació als seus continguts i als valors que expressen.*
237. *Les mancances que ha detectat es relacionen amb el patrimoni. Creu que caldrien més referències al patrimoni natural i al patrimoni científic-tècnic.*
238. *Defensa la creació d'hotels d'entitats com a mecanisme per a donar suport infraestructural al món associatiu.*
239. *Incorporar propostes per la dignificació dels espais públics, com a escenaris d'activitat cultural.*

240. *Creu que caldria plantejar-se la creació d'un cinturó verd diferenciador dels límits de la ciutat.*
241. *Planteja la necessitat d'establir canals de coordinació amb Serveis Socials en l'àmbit de les minories ètniques i dels sectors marginats.*
242. *És necessari que existeixi una gran coordinació entre cultura, educació i sanitat.*
243. *(Per mitjà d'A. Garriga.) Caldria definir els caràcters que fan de Sabadell una ciutat mitjana.*
244. *Les noves ciutats produeixen noves bosses de marginació cultural. Els nous analfabets funcionals no provenen de sectors socio-econòmics concrets. És un fenomen que afecta la societat en general.*
245. *Defensa la idea que a la ciutat existís un edifici únic que aglutinés una gran diversitat de manifestacions artístiques (música, teatre, exposicions...) i que fos un punt de trobada i de referència.*
246. *Cultura com a civilització: tot és cultura. Cultura com a productes que van dirigits a l'esperit i no a la matèria. El Mapa hauria d'entrar en la cultura com a concepte més actual, mullant-se més en les formes d'expressió actual de cultura viva (mitjans de comunicació, cultura de masses discoteques) i no museística o històrica o tradicional.*
247. *Incorporar les biblioteques escolars com a elements de promoció de la lectura.*
248. *Creu necessari per a l'execució de les propostes del Mapa Cultural un pacte i un compromís a nivell intern d'Ajuntament (recursos humans, urbanisme i cultura).*
249. *Creu que hi ha una certa ingenuïtat amb la utilització del terme cultura: cal tenir en compte altres connotacions del concepte: més realisme sobre les pràctiques culturals enteses com a enfrontament de grups, d'élits (una dinàmica conflictiva).*
250. *Creu que seria interessant retratar les élits culturals, persones rellevants que no s'han citat en el Mapa Cultural.*
251. *Sabadell fa una aposta per l'entorn i això no es reflecteix com a escenari. Natura és cultura. No es pot desvincular del Mapa Cultural.*

252. *Creu que caldria posar damunt la taula especialitzacions que la gent entén més bé i no parlar de grans temes com el teatre, la música...*

3. ASPECTES QUE CAL MILLORAR

Una part important de les intervencions orals o de les propostes escrites que s'han realitzat es centren en aspectes del document del Mapa Cultural que, a criteri de les persones que han participat en el debat, caldria millorar. S'han agrupat en quatre llocs: aquelles que es refereixen als desequilibris culturals de la ciutat, a l'anàlisi de la realitat de Sabadell, a la relació entre projecte cultural i projecte educatiu i als objectius operatius i la periodificació del projecte.

3.1. Una ciutat, un projecte cultural

253. *No queda prou clar si el Projecte Cultural únic i amb direcció única és de l'Ajuntament o de la ciutat.*
254. *Es considera més apropiat parlar de "projecte cultural democràtic per a tota la ciutat", que de "projecte cultural únic."*
255. *Els problemes culturals que afecten la ciutat històrica s'han treballat a fons i se n'han detectat les necessitats. Els problemes de la ciutat perifèrica no s'han treballat amb la mateixa intensitat.*
256. *Plantegen què es preveu fer amb les manifestacions culturals de la ciutat perifèrica: potenciar-les, redirigir-les, arraconar-les?*
257. *Critica el desequilibri existent entre el centre i les perifèries de la ciutat i considera que no es té en compte la diversitat cultural present a la ciutat.*
258. *Els darrers quinze anys s'han caracteritzat des de l'Administració local per un primer període en què ha primat la festa i l'ocupació del carrer; i un segon d'inversió en equipaments no culturals estrictament, com els centres cívics. Cal, d'ara endavant, vincular la cultura a la idea de valor. La cultura entesa com a civilitat. Aquest element essencial en l'espai comunitari.*

259. *Els aspectes locals en cultura com a sinònims d'identitat han d'entendre's en termes de ciutat i de vivencialitat. Han d'entroncar amb la cultura de la ciutat, la cultura de la civilitat, la cultura de la vivencialitat.*
260. *Des del departament de Cultura s'ha d'estimular i fomentar que sorgeixin idees i això vol dir una determinada manera de fer, un estil de treball que ho faciliti.*
261. *Des del barri s'ha d'opinar sobre les propostes que l'afectin, perquè no perdi la seva personalitat i es puguin mantenir els trets característics de la vida del barri.*
262. *Cal decidir quins elements són importants per potenciar la vida del barri i la convivència.*
263. *S'ha d'aconseguir que tots els que viuen a Sabadell sentin seva la ciutat. Cal fer una feina d'integració que s'ha de dur a terme des de la cultura i des de l'escola.*
264. *Cal recuperar la idea de barri en contra del concepte districte com a unitat administrativa.*
265. *Cal estendre la cultura als barris i al món del treball.*
266. *Aquesta és una ciutat complexa on hi ha diferències entre l'eix central i la perifèria.*
267. *El mapa ha de permetre superar l'existència de 2 polítiques culturals. Les competències dividides entre cultura i participació institucionalitzaven el desequilibri entre cultura d'élite (centre) i vulgarització (barris).*
268. *Creu que el Mapa Cultural ha de resoldre adequadament el futur de la gestió dels centres cívics (centralització, cogestió o autogestió).*
269. *En parlar d'identitat cal associar aquest concepte al de qualitat.*
270. *Cal que un dels objectius de la política cultural sigui aprofitar les capacitats dels diferents barris i ajudar a fer créixer l'activitat cultural perquè augmenti la demanda.*
271. *Alguns aspectes del contingut del Mapa són molt generals i caldria concretar-los. Cal evitar que el Mapa reforci només el centre. En canvi cal que sigui una eina d'integració a la ciutat.*

- 272. *La relació entre la cultura i ciutat es determina, entre altres coses, per la forma de gestió dels equipaments culturals. Cal definir els centres culturals de barri.*
- 273. *Planteja que al seu criteri existeix una certa dificultat en la interlocució entre el centre de la ciutat i els barris.*
- 274. *Seria bo avançar en els objectius del binomi cultura-participació, realitzar un pas més en la definició del Pla de Centre Cívics.*
- 275. *Seria interessant incorporar una proposta final en l'apartat de consideracions i propostes sobre el territori i els centres cívics.*
- 276. *Cal precisar quin és el tomb que s'ha de donar als centres cívics i què volem fer.*
- 277. *Considera que el plantejament del departament de Cultura no afavoreix la descentralització.*
- 278. *Manifesta la necessitat que les diverses entitats d'un barri coordinin les seves ofertes amb una visió general del barri.*
- 279. *Les subvencions han de contribuir a la barreja i al mestissatge, i no a la creació de sectors marginalitzats.*
- 280. *Els llocs de barreja no són les institucions culturals sinó altres llocs: discoteques...*
- 281. *La barreja s'ha de produir de manera transversal (programes amb elements policèntrics), professionals i amateurs, etc).*
- 282. *L'oferta cultural del barri integra els nois al barri. Cal una oferta que els integri a la ciutat.*
- 283. *Proposa d'emfasitzar que la cultura la fan els barris, d'acord amb les seves característiques.*
- 284. *La política cultural ha de ser una eina reequilibradora per a les ciutats.*

3.2. L'anàlisi de realitat de Sabadell

- 285. *Millorar en l'ideari l'anàlisi de la realitat de Sabadell (punts favorables i desfavorables).*
- 286. *Incorporar com a factor desfavorable la manca de sensibilitat en la preservació i divulgació del patrimoni. Manca d'autoestima.*

287. *La classificació de punts forts i punts febles és ambivalent i caldria fer-ho notar.*
288. *Incorporar en els factors favorables el "sabadellenquisme", element que pot facilitar la cohesió social i explicar l'existència de "signes d'identitat" i el reconeixement d'una certa "marca de fàbrica".*
289. *Proposa incorporar a les consideracions sobre Sabadell:*
 a) *Factors favorables:*
 1. *La riquesa associativa*
 2. *El tarannà de la ciutat i de les persones: oberta, integradora...*
 b) *Factors de dificultat:*
 1. *La joventut viu d'esquena a la ciutat i l'estructura de les entitats i el seu to conservador dificulta la integració dels joves.*
290. *Proposa una millor definició de les singularitats/signes d'identitat cultural de la ciutat amb una visió universal i sense caure en reduccionismes.*

3.3. *Educació i cultura.*

291. *S'arribarà al 2007 havent integrat el món escolar amb el món cultural. Ara els currículums estan dirigits a la insercció del ciutadà al mercat laboral. Cal que es complementi això i l'escola esdevindrà un escenari d'inculturalització.*
292. *Millorar la concreció del tema cultura-educació i cultura-escola.*
293. *Concretar les activitats culturals en relació a l'escola. Creació de la figura del "visitador".*
294. *Hi ha una absència notable: la del departament d'Educació. L'àmbit educatiu s'ha de tractar adequadament.*
295. *Planteja que el Mapa Cultural ha de recollir la necessitat d'aprofitament de les instal·lacions dels centres d'ensenyament i instituts públics fora de l'horari escolar per a una major rendabilització social i cultural d'aquest equipaments.*
296. *Proposar un programa de formació cívica i ciutadana implica tenir en compte també la informació i la formació dels mestres.*
297. *Planteja la idea entorn de Sabadell com a plaça d'ensenyament superior.*

298. *Aprofundir en la informació i la formació d'adults i en els aspectes de ciència i tècnica, incorporant una segona concreció que defineixi en quins àmbits s'especialitza la ciutat.*
299. *La separació entre cultura i educació és més acusada a secundària i universitat que a la primària.*
300. *La reagrupació de cultura i ensenyament és fonamental i ha de considerar que tots els ensenyaments pertanyin a la cultura de la ciutat (primària, secundària, professional, ocupacional i universitària).*
301. *Pel que fa a les relacions entre l'escola i la vida cultural de la ciutat, creu que aquesta situació ha de normalitzar-se però no a partir del voluntarisme d'alguns professionals de l'ensenyament sinó de la millora del propi funcionament.*
302. *Proposa incorporar el concepte de la formació per a pràctica cultural com una nova alfabetització a través de l'ús dels productes culturals. Això vol dir explicar els llenguatges culturals de les pràctiques artístiques com un element de formació: foment de la lectura, alfabetització de les noves tecnologies, didàctica dels museus.*
303. *Cal trobar fórmules de treball conjunt entre els sindicats i l'Ajuntament per fer possible que la cultura arribi al món del treball.*
304. *La Universitat i l'Ajuntament poden establir projectes de cooperació en l'àmbit de la formació continuada.*
305. *Esbossa un complex format per centre d'estudis, bar, sala d'actes, sala de treball i centre de recursos com a espai capaç de generar projectes que potenciïn l'aprofitament de les plusvàlues que genera la universitat a la ciutat.*
306. *Sabadell ha apostat urbanísticament per un creixement 0. Això juga a favor d'un projecte cultural en el qual el civisme ha de ser un aspecte fonamental que cal cultivar-se a través de les diferents xarxes: centres cívics, esplais...*
307. *Planteja que el Mapa Cultural expressi clarament la necessitat d'unificació de Cultura i Educació en un sol departament.*
308. *Creu que molts programes culturals tenen un gran interès educatiu i que el departament d'Educació no ha fet un esforç per col.laborar-hi i divulgar-ho.*

- 309. *Considera que cal introduir a l'escola la cultura popular, perquè és allò que ens defineix com a poble.*
- 310. *Cal formar els monitors de lleure, d'esport, etc, perquè se sentin integrants de la comunitat educativa*
- 311. *Les entitats poden oferir activitats, propostes, formació a les associacions de pares de les escoles.*
- 312. *És imprescindible potenciar el binomi educació-cultura. Primer és l'ensenyament i després la cultura.*
- 313. *L'educació és fonamental. El document és pobre en aquest sentit.*
- 314. *Pujar el llistó cultural implicar vincular les polítiques culturals i les polítiques educatives.*
- 315. *La instrucció és important, però fora d'algunes excepcions remarcables, la instrucció reglada s'escapa de les competències municipals.*
- 316. *No hi han referències a la Universitat Autònoma de Barcelona.*

3.4. *La cultura cívica.*

- 317. *Creu que el Mapa Cultural hauria de tractar el tema de la diversitat cultural, una realitat que ja s'està produint en el món escolar.*
- 318. *Exposa que la cultura cívica és la política i la participació. Cultura és civisme. Incultura és incivisme.*
- 319. *En general, considera que cal pujar el to de les diferents campanyes i activitats que es relacionen amb la cultura cívica per tal d'influir en l'opinió pública oferint-li més elements d'anàlisi.*
- 320. *Fa referència a la integració cultural de la immigració i a la seva problemàtica.*
- 321. *Caldria obrir un diàleg inter-cultural enriquidor per als trets diferencials de cadascuna de les identitats culturals que conviuen a la ciutat.*

322. *Creu que s'ha de tenir en compte el fenomen de l'emigració per la multiplicació dels llenguatges. Quan es parla de la democràcia cultural no s'ha de caure en una degradació cultural. Puntualitza que l'emigració té una cultura resistencial.*
323. *La diversitat de cultures pot dinamitzar els objectius del Mapa Cultural. Parla de les cases regionals com a guetos en una ciutat.*
324. *Es qüestiona l'escenari de les identitats locals ampliant-ho a identitat nacional. El pretext de la identitat d'origen els manté determinats grups en una parcel·la de poder. El caràcter d'identitats locals és una coartada ideològica.*
325. *Caldria aprofundir més en la qüestió de la diversitat cultural.*

3.5. *Els objectius operatius i de periodificació*

326. *Millorar el procés de trànsit des dels objectius i finalitats que es plantegen fins a les concrecions del Pla d'Equipaments.*
327. *Expressa la dificultat de traduir els objectius en propostes concretes, pressupostos i calendari.*
328. *Els objectius operatius són massa tecnocràtics, massa genèrics. Caldria que transmetessin imatges més concretes, imatges d'ubicació, amb una relació efectiva amb la realitat de la ciutat.*
329. *Hi ha propostes alternatives que no són contradictòries i s'haurien de posar de manifest (teatres, biblioteques...).*
330. *Malgrat que certs aspectes de l'activitat cultural són i han de ser quantificables, els objectius més importants, atès el seu caràcter qualitatiu, els intangibles, és difícil que puguin incorporar-se a aquests càlculs.*
331. *Pensa que caldria precisar millor les prioritats de cadascun dels períodes definits en la planificació.*
332. *Deixar més clar, encara, que l'aplicació es planteja en quatre períodes; es treballa simultàniament i des de l'inici en tots els fronts.*
333. *Mostra la seva preocupació per haver elaborat un pla a tan llarg termini; en aquest sentit, proposa la renovació i l'actualització del document perquè no quedi desfasat i perquè tingui un calendari clar d'aplicació.*

334. *És bo disposar d'un pla a llarg termini però cal treballar amb períodes més curts, de 4 o 5 anys.*
335. *És important disposar d'un projecte que vagi més enllà de la conjunturalitat i que es pugui assumir. Cal, però, una periodicitat més a curt termini.*
336. *S'han d'elaborar programes d'actuació quadriennals que precisin les diferents fases d'execució i alhora permetin una certa flexibilitat ja que les concreccions s'han de produir en els programes anuals.*
337. *Caldria millorar la relació entre l'ideari (expressió de voluntats) i les propostes de futur (expressió del desenvolupat concret del Mapa).*
338. *El Pla no es correspon amb l'ideari i l'inventari. Falta aprofundir en les consideracions i els plans.*
339. *Proposa definir millor els programes i els continguts que generaran a partir de les infraestructures incloses en el Pla d'equipaments.*
340. *Proposa que es concretin millor els continguts i programes futurs dels equipaments.*
341. *El desenvolupament del plans li sembla poc ambició en el sentit que no hi ha apostes singulars, no es creen signes d'identificació entre els ciutadans.*
342. *Incorporar al Mapa Cultural, en el capítol del Pla, un apartat específic sobre patrimoni industrial.*

3.6. *Altres*

343. *En parlar de patrimoni no queda clar quin tractament es pensa donar a algunes estructures i espais urbans de relleu històric. Caldria anar més enllà de la proposta de creació d'itineraris temàtics.*
344. *Cal unificar i millorar les dades sociològiques i de consum cultural. En tot cas mostren una realitat bastant adversa.*
345. *La política de publicacions ha de ser part integrant d'un projecte de política cultural.*

346. *Comenta que els temes relacionats amb la creació artística no estan gaire tractats, especialment pel que fa a la literatura i a les disciplines que es realitzen en la privacitat i que no necessiten de suports materials o espais físics. També comenta que podria ampliar-se els aspectes formatius relacionats amb la literatura.*
347. *Fóra bo concretar la cartografia que es vol inventariar (pàg. 63 del mapa).*
348. *Parla de normalització lingüística i considera que és un tema no resolt. Reclama que el Mapa Cultural tingui en compte aquesta problemàtica.*
349. *Cal proposar uns objectius específics per a Sabadell en el pla sectorial de normalització lingüística.*
350. *Cal treballar a fons propostes concretes en l'àmbit de la literatura, sector que considera que actualment té poc relleu en la vida cultural de la ciutat.*
351. *En el Mapa es detecta una acusat predomini dels models econòmics de caire neo-liberal. Es parla de professionalització, de planificació, de tecnificació i el concepte de competitivitat travessa tot el text.*
352. *Considera excessiva la insistència a potenciar polítiques de "demandes". No hi ha demanda que no provingui d'un públic que sigui també "creador".*
353. *El capítol sobre la intervenció sòcio-cultural és massa atrevit. En un primer moment cal centrar-se en el coneixement de la realitat i no fer plantejaments des de la intervenció, sinó des de la complementarietat amb allò que sorgeix de la societat civil.*
354. *Creu que en el Mapa cal més concreció en l'ideari i es compromet a fer una proposta. Critica el dirigisme des de l'administració però també critica l'esperit acrític.*
355. *En el cas del teatre, creu que el Mapa hauria d'incidir més en tot el món de les col.laboracions, de posar en contacte els diferents col.lectius lligats a la creació tenint com a referent el tema de la ciutat pedrera.*
356. *Desenvolupar els itineraris temàtics, itineraris d'esdeveniments i itineraris històrics. Proposa la idea d'expressar-los físicament en el tractament del material de les voravies.*

357. *Cal incentivar el procés d'individualització de la cultura davant dels processos col·lectius i de masses, per mitjà del foment de la lectura, per exemple.*
358. *El document és desigual. Cal millorar la segona part (plans sectorials i consideracions entorn els programes socio-culturals i els centres cívics).*
359. *Considera correcta la proposta d'equipaments inclosos en el Pla. Creu que no n'hi falten i que tampoc n'hi sobren.*
360. *Exposa que al Pla d'Equipaments hi ha zones que no estan incloses en les diferents àrees de comportament cultural però tampoc tenen infraestructures d'influència puntual.*
361. *Pel que fa a la cultura com a àmbit pluridisciplinari, fóra bo que els equipaments inclosos en el Pla fossin tractats d'acord amb el seu ús cultural, però també com a elements d'encaix en el disseny urbanístic.*
362. *Considera que en el Mapa Cultural hi ha un esbiaixament cap a un concepte elitista de la cultura, i caldria equilibrar-ho amb els àmbits més populars i de participació, de l'activitat cultural en els barris, etc.*
363. *Considera que el disseny té prou entitat per si mateix i caldria no incloure'l en l'apartat de cultura artística. L'actualització passaria per incloure'l dins un apartat nou d'arts aplicades o d'artesanía.*
364. *Es posen damunt la taula per primera vegada a la ciutat un seguit de temes, però caldria millorar les conclusions.*
365. *Estudiar de donar un tractament, d'acord amb la representativitat que tenen, a les entitats que porten el nom de "Sabadell".*
366. *Propiciar que les associacions puguin manifestar dins la festa la seva capacitat expressiva.*
367. *L'oci és cultura però la cultura no sempre és oci. Cal incloure les discoteques a l'inventari?*
368. *Existeix un desequilibri entre l'exposició general (aprofundida i sòlida i els programes i propostes (sovint incomplets).*
369. *Concretar programes i propostes d'actuació en l'àmbit de la música a partir de quatre eixos.*

370. *En les consideracions generals sobre el patrimoni, caldria incorporar els elements patrimonials provinents de la cultura popular i tradicional.*
371. *Creu que és bona la diferenciació entre centre cívic i centre cultural. Referent als centres cívics creu que una part de la anàlisi és agosarada per massa crítica.*
372. *Creu que en les biblioteques hi ha una certa miopia en relació als serveis que s'ofereixen actualment. Hi ha una gran diferència entre la realitat tecnològica i el Pla de Biblioteques.*
373. *En l'Inventari i el Pla, cal incorporar propostes concretes sobre el patrimoni industrial i la intervenció entre el món de la cultura i el món del treball.*
374. *Estudiar la creació d'un centre de divulgació científico-tècnica, que oferís conferències, cursos, exposicions i visites.*
375. *Aprofitar l'existència de l'Aeroport per donar a conèixer els diferents aspectes relacionats amb l'aeronàutica per mitjà de la creació d'un centre de divulgació i d'un museu de l'Aeronàutica.*
376. *Caldria estudiar accions de recuperació del patrimoni industrial per a usos culturals, seguint l'exemple de Can Borràs.*
377. *El Pla de Museus no aborda, ni tan sols esmenta, un tema tan viu com és el Museu de la Indústria Tèxtil Llanera. Pel que fa al Patrimoni Arqueològic, sorprèn no trobar-hi definit el paper del Museu d'Història.*
378. *El Pla d'Escultures i Monuments no hauria de ser un pla sinó una política municipal.*
379. *Les biblioteques és un pla lamentablement fallit. No es considera la xarxa de la Caixa d'Estalvis de Sabadell i es limita a presentar l'oferta d'una gran biblioteca central.*
380. *El paper de l'Administració municipal en la normalització lingüística s'ha de centrar, bàsicament, en allò que ha de fer a "casa seva".*
381. *Es proposa d'introduir les següents consideracions pel que respecta la cultura artística: definir els principals esforços vers els nuclis i individus de reconeguda excel·lència i qualitat, evitar d'invertir en tot allò en què la ciutat no pot assolir un nivell competitiu, evitar la creació artificial d'oferta. El mercat amb*

tots els seus defectes; és el medi natural de desenvolupament de la creació artística individual.

382. *Manca una reflexió definitiva sobre l'Escola Illa.*
383. *Cal fer un estudi sobre les Festes i Tradicions de Sabadell.*
384. *La idea de "ciutat pedrera" està bé, però no hauria de ser prioritària.*
385. *Cal estudiar els mecanismes per afavorir una major presència de la cultura en el món del treball. Estudiar possibles accions entre els sindicats i el departament de Cultura.*
386. *Estudiar les accions i les vies de col.laboració necessàries per tal de fomentar la normalització lingüística dels centres de treball.*
387. *Cal actualitzar, millorar i ampliar les dades de les consideracions sociològiques i culturals incloses en l'annex I del document provisional del Mapa Cultural.*
388. *La cultura no està desprovista d'ideologia i, per tant, s'ha de tenir en compte la desigualtat social, econòmica i cultural. Les polítiques que s'han d'aplicar des de l'administració han de facilitar l'oportunitat d'accés en proporció inversa a les oportunitats i a la cultura ja adquirida.*
389. *No existeix una pèrdua d'importància dels valors ideològics, sinó que aquests estan exposats a constants canvis en funció de qui posseeixi el poder real: l'hegemonia.*
390. *És urgent abocar esforços a favor de la difusió i el foment de la cultura i del consum cultural.*

4. MILLORES TÈCNIQUES I DE REDACCIÓ

En aquest apartat es recullen totes les aportacions realitzades per tal d'incorporar millores tècniques, de redacció, d'aclariments de conceptes o de complementació de la informació que es recull en el document del Mapa Cultural.

391. *Aclarir el concepte de transversalitat.*
392. *Millorar l'explicació de les mecàniques seguides en les enquestes i les posteriors anàlisis i valoracions, per a fer-ho més entenedor.*
393. *Sembla desprendre's de la lectura del Mapa que l'anàlisi d'impactes és un mètode ja aplicat en altres ciutats semblants. Cal corregir-ho.*
394. *Proposa incorporar al Mapa Cultural una proposta concreta sobre el futur de la biblioteca Salas Anton.*
395. *Planteja la incorporació de les esglésies com a element cultural als llistats d'equipaments.*
396. *Planteja si les parròquies s'han inclòs en els llistats de l'inventari.*
397. *El pla d'exempcions fiscals que es proposa, creu que no és legalment viable.*
398. *Explicar com es determina l'adscripció de cada entitat a cada sector cultural.*
399. *Substituir la formulació "segons ciutats" per "ciutats mitjanes"*
400. *Expressar adequadament el terme "ciutat pedrera" o "ciutat viver".*
401. *Cal redactar de nou els punts 1.2 a 2.1 i 1.2 a 2.2 de la pàgina 16, ja que l'actual redacció es presta a equívocs.*
402. *En diferents punts del redactat cal substituir la paraula "global" per l'expressió "general" que expressa millor què es vol dir.*
403. *Pel que fa al voluntariat proposa la substitució del concepte "aficionat o amateur" pel concepte "professionals que no cobren".*
404. *Creixement socio-econòmic: no tant perquè existeixen institucions financeres, sinó perquè els ciutadans tenen un millor nivell econòmic.*
405. *Proposa estudiar l'aprofitament de la sala d'actes dels sindicats.*

406. *Proposa que s'estudiï la possibilitat d'incloure al Pla el complex Torre Turrull-bosc-la Roda semblantment com s'hi ha inclòs el Casal Pere Quart-Escola Carme Simó.*
407. *Actualitzar l'emplaçament d'entitats que han canviat a Ca l'Estruch: ADENC, Casal d'Europa, Lliga dels Drets dels Pobles.*
408. *Cal adaptar el pla de protecció del patrimoni arqueològic a la nova llei del patrimoni.*
409. *Proposa revisar el concepte de l'Arxiu perquè pugui continuar sent en el futur una institució útil. Cal situar-lo en l'escenari del 2007.*
410. *Incorporar al mapa de Fires, Festes i Activitats l'Aplec de Sant Vicenç de Jonqueres.*
411. *Proposa que s'incorpori a l'Atlas el Casinet i els altres dos pous de glaç del terme municipal.*
412. *Incorporar a l'Atlas el Pessebre Vivent de Sant Salvador, i revisar les fetes Majors de barri.*
413. *En la periodificació per quadriennis, el període 96-99 (la planificació), és fonamental pel que fa a les inversions. Caldria que aquest fet es reflectís en el títol (la planificació i la inversió).*
414. *El Pla d'Equipaments ha de construir propostes pel que fa a l'Imperial en el context de la remodelació del centre de la ciutat.*
415. *Substituir l'expressió "estat social i de dret" per "estat de dret".*
416. *Substituir el títol "la construcció de l'estat social de dret", per "la construcció de l'estat social i democràtic de dret".*
417. *Proposa incorporar a l'inventari les festes majors de Covadonga, Sol i Padrís i Nostra Llar i el Pessebre Vivent de Sant Salvador, ja que no hi consten.*
418. *El Mapa hauria de considerar el Campus Universitari i la zona formada per les Tres Creus, Antoni Lloch i Bonavista.*
419. *Indica que al Mapa Cultural no s'explica la diferència de concepte entre entitats associatives i entitats cíviques.*
420. *Proposa incorporar les hemeroteques al Mapa Cultural.*

421. *Indica que si la biblioteca central es construeix en la zona del parc de Catalunya cal resoldre adequadament el servei bibliotecari del centre.*
422. *Proposa associar la idea de centre de documentació al Pla de biblioteques.*
423. *Considera que les àrees especialitzades deformen la tipologia que vol expressar la síntesi del comportament urbanística cultural de la ciutat.*
424. *En el Pla de béns mobles proposa que s'hi incorpori el bestiari dels gegants, nans i altres entremesos de la ciutat.*
425. *Aprofundir en l'anàlisi de les diferents peces que configuren les àrees de lògica cultural i també la sèrie d'elements de l'eix del Ripoll.*
426. *Exposa que cal assegurar el funcionament de centres com la Ludoteca Margarida Bedós.*
427. *La zona sud de la ciutat no se sent reconeguda en el Mapa Cultural ja que no hi ha propostes per a potenciar-la culturalment.*
428. *Proposa la creació d'un centre de documentació i tradicions que, d'acord amb l'IME, elabori una pla de publicacions.*
429. *El Mapa Cultural no personalitza el barri de la Concòrdia. A l'inventari no s'hi ha incorporat la Llar del Vent.*
430. *Considera que a l'inventari s'hi hauria d'incorporar el Cercle Sabadellès.*
431. *El Pla d'Equipaments s'hauria de pronunciar sobre el Cervantes.*
432. *Exposa que en funció del futur del Principal, el Teatre La Faràndula podria convertir-se en un pàrquing.*
433. *Atès que des de les multisales cineart fins a l'Euterpe 77 no hi ha cap cinema, considera que no s'hauria de descartar que l'Euterpe continués com a cinema.*
434. *Estudiar la possibilitat que l'Imperial es convertís en un centre amb funcions múltiples (casal de gent gran, centre cívic, escola d'adults) ja que a la zona Lacy, Brutau, Gran Via, Rambla, ctra. de Barcelona, no hi ha equipaments.*

435. *En les consideracions sobre les festes suprimir la frase referent a disquisicions antropològiques (pàg. 112).*
436. *Quan es parla del distanciament del ciutadà, suprimir l'afirmació del darrer punt. S'ha produït un augment (pàg. 113).*
437. *Incorporar després de la 1a frase, "com és lògic", ja que les festes són vives (pàg. 113).*
438. *En les propostes de treball suprimir l'expressió "està previst". Indicar com es farà efectiva la proposta (IME, entitats...) (pàg. 114).*
439. *Substituir les formes "ha d'actuar" per "actuarà" (pàg. 114).*
440. *En el punt 4.3 substituir "haurien de" per "seran" i afegir "es concretaran per mitjà de beques, encàrrecs, subvencions, premis i col.laboracions amb la universitat" (pàg. 115).*
441. *En el punt 4.5 de la pàgina 115 no s'entén el redactat.*
442. *Suprimir el 4t paràgraf de la pàgina 116.*
443. *En el 5è paràgraf de la pàgina 116 les cultures de les onades migratòries no s'han de posar en el mateix comentari. La cultura traslladada tendeix a perpetuar-se, la cultura autòctona evoluciona.*
444. *En el 5è paràgraf de la pàgina 116 es produeix una incorrecta utilització del mot "mestissatge". Quin és el model de normalitat cultural que volem per a la ciutat?*
445. *Els programes i propostes d'actuació cal que es concretin més (pàg. 116).*
446. *El suport a les entitats de cultura popular han de tenir un tractament semblant al que es dóna a les entitats musicals o escèniques.*
447. *Punt 5è de la pàgina 117. Cal substituir "han de concretar-se" per "es concretaran".*
448. *Suprimir els exemples en el punt 6 de la pàgina 117.*
449. *Treure la referència que es fa la pàgina 117 a la trobada de cultura popular. Cal fer un debat sobre els elements de continuïtat o de substitució.*

450. *Indicar al punt 9 de la pàgina 117, quin paper ha de jugar l'IME o les APA en els aspectes pedagògics i formatius de la cultura popular.*
451. *Al punt 2.2 de la pàgina 128 respecte del Conservatori de Música incorporar la referència a la música popular i tradicional en forma de cursets.*
452. *El Mapa Cultural hauria de preveure la dotació d'equipaments adequats per acomodar-hi els programes i les entitats culturals de la Concòrdia.*
453. *Un dels trets singulars de la Concòrdia és el bosc. Caldria estudiar en el projecte de la seva recuperació la incorporació d'elements culturals. Una possible inversió en equipaments s'hauria de fer en la zona dels actuals barracons.*
454. *Incorporar la clarificació d'acord amb el barri de les expectatives de contrucció d'un equipament damunt el pàrquing situat a Jaume I/Lusitània.*
455. *Incorporar concrecions en el Pla de Música.*
456. *Incorporar una definició del patrimoni històric i del patrimoni cultural.*
457. *En el Mapa cultural s'introdueix el concepte de patrimoni integral. En el desgloss posterior no apareix el patrimoni natural.*
458. *Proposa aclarir les diferències entre els programes dels centres culturals i els dels punts culturals.*
459. *Afavorir l'elaboració d'històries dels barris com a element d'identificació dels ciutadans.*
460. *A part de la creació de nous focus de programació cultural, a Can Rull o a Ca n'Oriac, cal incentivar que en altres barris existeixen programes culturals.*
461. *La proposta futura del funcionament dels centres cívics ha d'adequar-se als horaris en què els ciutadans poden fer-ne ús.*
462. *Proposa incloure al Mapa Cultural propostes concretes per redreçar la disminució de propostes culturals que s'ha produït a Can Deu en els darrers anys.*
463. *Caldria programar periòdicament actes culturals itinerants (concerts, teatre, etc.) a les zones d'influència puntual.*

464. *Incorporar a l'Inventari, com una sector diferenciat, les entitats tècnico-culturals.*
465. *Reivindicar que una part de l'1% sobre la inversió en obra pública que s'ha d'aplicar a usos culturals, s'apliqui a la recuperació del patrimoni industrial.*
466. *Fixar mecanismes de col.laboració entre les entitats tecnico-econòmiques i les grans empreses en activitats culturals de caire tècnic.*
467. *En les consideracions sobre la música caldria incloure-hi el compositor Agustí Borgunyó.*
468. *Cal incorporar el jazz i la música tradicional en les consideracions sobre la música.*
469. *Un futur auditori hauria de tenir capacitat per 1.500 places a la sala gran i 400 a la sala petita. Dos exemples són els auditoris de Lleida i Sant Cugat.*
470. *Cal millorar les referències a les col.laboracions entre el Conservatori i l'Orquestra Simfònica del Vallès.*
471. *Proposa incorporar un curs de direcció orquestral en les propostes de futur.*
472. *Reconsidera la inclusió de l'antiga escola de Comerç a l'apartat de centres de producció artística, i la incorpora a l'apartat de centres especialitzats en la difusió artística .*
473. *Modificar el nom d'Escola d'Empresarials per seu de l'Orquestra Simfònica del Vallès.*
474. *A la pàgina 47 del volum I, es qualifica l'immigració de negativa per a "l'evolució i progrés ciutadà".*
475. *Hi ha una certa confusió a l'hora de parlar de "tradicions pròpies de la nostra cultura", obviant elements com el flamenc o la rumba, que ara ja formen part d'ella.*
476. *El Mapa afirma que Sabadell té una vida escènica prou important i això no és cert.*
477. *El punt 30.5 de la sinopsi ignora les potencialitats comercials de l'Eix Concòrdia/Avinguda Matadepera o de la Creu Barberà/Espronceda.*

- 478. *La consideració negativa de la "vulgarització i estandarització de la cultura", pàgina 3 de la sinopsi del Mapa Cultural no hauria de defensar-se des de l'Ajuntament, donat que el seu objectiu és el de fer arribar a tothom la cultura.*
- 479. *És l'apartat sobre la identitat ciutadana, la frase "l'emigració i el llarg període de dictadura han dificultat l'evolució i el progrés de ciutats carregades de tradició històrica", és confusa i pot no ser interpretada correctament.*
- 480. *Proposa la creació d'una comissió interdepartamental per a l'aplicació efectiva del reglament d'ús lingüístic de l'Ajuntament.*

5. ALTRES

Es tracta d'intervencions que no impliquen una proposta o consideració sobre el document del Mapa Cultural. Normalment són qüestions d'ordre formal que sobre el procés de discussió o altres s'han realitzat en les reunions comentaris colaterals.

- 481. *Li sorprèn la incorporació de les discoteques en el Mapa Cultural.*
- 482. *Proposa fer una reunió conjunta de les executives dels 3 sindicats perquè s'expliqui el contingut del Mapa Cultural.*
- 483. *Proposa que aquesta reunió conjunta sigui una primera reunió a partir de la qual els sindicats es puguin estudiar el Mapa i que se'n realitzi una altra posteriorment.*
- 484. *Proposa de fer una primera sessió amb la FAV i representants de les diferents associacions de veïns.*
- 485. *Pregunta els criteris i fórmules de cessió dels tallers a artistes.*
- 486. *Es remet a l'escrit que ha adreçat a l'Ajuntament i que inclou diverses consideracions, propostes i suggeriments.*
- 487. *Proposa que s'envii a cada Districte un exemplar sencer del Mapa Cultural perquè es pugui consultar.*
- 488. *Proposa de convocar una sèrie de reunions per sectors amb les entitats culturals del districte.*

489. *Realitzar una sessió de treball amb l'objectiu d'elaborar un document sobre cultura i ciutat.*
490. *Creu que la paraula mapa s'entén com a sinònim d'inventari, i en canvi la paraula Pla incorpora la possibilitat de fixar criteris en els quals encaixar posteriorment els instruments.*
491. *Proposa que es concretin projectes de col.laboració entre l'Ajuntament i els sindicats: OSV, Universitat a l'abast, etc.*
492. *Comenta que la programació que es fa al TM la Faràndula no és popular i per això el Teatre no s'omple.*
493. *Comenta que la masia de can Roqueta és en estat ruïnós i significa un perill.*
494. *L'objecte de la comunicació és de deixar constància de la finalització del projecte del Mapa Cultural i que s'inicia la fase de debat amb l'objectiu de permetre dotar la ciutat d'un instrument que permeti consolidar la seva projecció cultural.*
495. *Manifesta la seva estranyesa perquè un tema tan important no s'hagi presentat al Ple com un punt de l'ordre del dia.*
496. *Exposa que CCOO treballa per aportar les seves consideracions per escrit i que no existeixen dificultats per a abonar el document.*
497. *Exposa la propera creació de l'associació d'ex-alumnes de l'Escola d'Estudis Empresarials i la necessitat de recuperar per al centre la borsa de treball que ara és a Bellaterra.*
498. *Comenta la quantitat de locals buits que hi ha a la ciutat. Creu que caldria aprofitar-los.*
499. *Creu que els teatres no són rendibles i que potser caldria tancar-los o només invertir en els que siguin menys deficitaris.*
500. *Fa una intervenció referint-se a l'escrit que ha presentat la CAIC.*
501. *Manifesta que hi ha una contradicció entre la supressió de l'IMSS i l'IME i la idea que incorpora el Mapa Cultural de la creació d'un organisme autònom de gestió.*
502. *En el document s'insinuen línies organitzatives de futur sense que es proposi la modificació o la supressió de les actuals.*

503. *Es tracta de documents que figuren a l'Annex I. És important discutir el contingut del projecte i més endavant l'estructura organitzativa que cal per tirar-lo endavant.*
504. *Es proposa fer arribar un escrit amb consideracions entorn del patrimoni industrial, l'arqueològico-industrial, el patrimoni tecnològic i les noves tecnologies.*
505. *Formula l'interrogant sobre si tota la ciutat és capaç de ser productiva i receptiva en l'àmbit cultural.*
506. *Pel que fa al Pla d'Equipaments, considera que el més important no són els edificis en si sinó la gent i el públic que els ocupen.*
507. *Oferiment de dur a terme a Sabadell unes jornades internacionals de planificació de polítiques culturals a ciutats mitjanes.*
508. *Informa de la possibilitat d'incorporar tres ciutats al projecte de capacitat cultural de Barcelona 2001, entre elles Sabadell.*
509. *Cal aprofitar el Mapa Cultural per crear situacions i processos que ajudin a lubricar la maquinària municipal fent-la més sensible a les necessitats de la política cultural.*
510. *Demana informació sobre com s'ha tractat l'articulació del model urbanístic amb el model cultural.*
511. *És fonamental rendibilitzar el discurs cultural no a partir de l'espectacle sinó del pòsit que ha deixat la història.*

V. PROPOSTA DE MODIFICACIONS DEL DOCUMENT INICIAL

El procés d'informació del Mapa Cultural, realitzat durant els darrers 7 mesos amb un conjunt ampli de persones de la ciutat i de fora ha donat lloc a un recull d'aportacions i suggeriments que han permès enriquir o precisar amb major exactitud els continguts de cadascun dels volums que el componen.

Cal assenyalar, en primer lloc, que totes les persones amb qui s'ha debatut el Mapa el consideren un instrument útil i un treball molt positiu. Es constata, per tant, que la proposta ha estat ben rebuda i que per al conjunt dels agents socials i culturals de Sabadell és un bon punt de partida.

Precisament per aquesta raó, una gran quantitat d'opinions prenen la forma de comentaris generals que tendeixen a referir-se de manera genèrica a aspectes generals de la vida cultural local, la qual cosa reflecteix un estat d'opinió no necessàriament crític, però volgudament participatiu.

Aquest estat d'opinió favorable, no treu que entre el conjunt de comentaris rebuts s'hi trobin aportacions d'especial rellevància, bé sigui per la seva importància conceptual, bé sigui per raons metodològiques, o pel fet de destacar absències destacables. Proposem que moltes d'aquestes propostes modifiquin el Mapa a partir d'un text refós, de tal manera que el document final reflecteixi amb la major exactitud possible els resultats del debat que s'ha generat.

En total s'han recollit més de 450 aportacions, les quals han estat agrupades en 4 grans apartats:

- a) Consideracions generals envers el Mapa Cultural*
- b) Aspectes que cal incorporar*
- c) Aspectes que cal millorar*
- d) Millores tècniques i de redacció*

Aquest procés d'agrupació ha permès treballar finalment amb 168 opinions, algunes de les quals estan elaborades a partir de la síntesi d'un gran nombre de comentaris.

Les respostes a les aportacions han obligat a una relectura atenta del Mapa per tal de comprovar quin és el nivell exacte de tractament de les qüestions plantejades i la conveniència de proposar variacions de diferent naturalesa. Les respostes bàsicament s'adequen a quatre models:

- a) *Els comentaris que ja estan tractats en el Mapa. En aquests casos es recorda el punt on es tracten i s'avalua la suficiència en el seu desenvolupament.*
- b) *Els comentaris que assenyalen correccions o ampliacions de punts ja tractats. Si es considera necessari incorporar-los es proposa el lloc on s'inclouran.*
- c) *Aquells comentaris que afecten documents o temàtiques noves. Si es considera necessari es proposa d'obrir un nou capítol, apartat o punt i s'indica a quina part del Mapa caldria situar-lo.*
- d) *Aquells comentaris que ens remeten a pràctiques que s'escapen dels objectius del Mapa. Activitats quotidianes, o que depenen d'altres departaments de l'Ajuntament, per exemple. En aquest cas es pren nota de l'aportació.*

Al marge d'aquests comentaris majoritaris, hi ha algunes aportacions de caràcter polític, que en molts casos s'han respost amb consideracions del mateix ordre.

Cal assenyalar, per facilitar la lectura d'aquest document, que la numeració correlativa fa referència a les opinions expressades. Habitualment s'anuncia el comentari i, en aquells casos en què pren una especial rellevància, s'hi afegeixen les explicacions corresponents. Cada opinió conté una resposta que ha estat assenyalada en negreta. Les respostes que pressuposen modificacions significatives del Mapa en total 75 han estat reunides en una segona numeració entre parentesis al final dels comentaris. Totes les respostes fan referència als documents que componen la versió provisional del Mapa Cultural presentada el mes de juny de 1994.

És de destacar, d'altra banda, que durant el procés de discussió del Mapa, el departament de Cultura ha seguit treballant en cadascun dels documents que el componen. Aquest fet ha motivat que alguns volums hagin sofert modificacions molt importants. Es tracta, bàsicament, de correccions tècniques (Atles i Impactes), o ampliacions d'informació i major detall en l'elaboració de plànols (Pla d'Equipaments).

En darrer lloc cal fer constar que aquest document té una gran transcendència en la mesura que servirà de base per a les principals modificacions del Mapa i per a la redacció definitiva del text refós. Això només ha estat possible gràcies a l'alta participació de les entitats, persones vinculades a la vida cultural i, en general, de tots els ciutadans interessats que, mitjançant les seves aportacions han fet possible una lectura crítica dels documents provisionals i un procés enriquidor de reelaboració.

A. ANÀLISI DE LES APORTACIONS REBUDES AL LLARG DEL PROCÉS DE DISCUSSIÓ DEL MAPA CULTURAL DE SABADELL

A.1. CONSIDERACIONS GENERALS SOBRE EL MAPA CULTURAL

Diverses intervencions han posat de manifest l'opinió que l'administració ha de generar instruments de planificació de la política cultural. Aquests instruments han de fer possible l'objectivització de la realitat cultural, han de generar processos de reflexió, han de formular propostes i han de constituir un element de consens i de compromís.

Només si hi ha planificació i projecte cultural l'àmbit de la cultura es dotarà d'eines adequades, i treballarà amb el rigor necessari, semblantment a com es treballa en l'àmbit de l'urbanisme, de la sanitat o de l'educació. Els instruments de planificació permetran donar relativa autonomia i consistència a l'àmbit de la cultura, com la tenen els àmbits de l'economia o de la política.

S'expressa també que la planificació de la política cultural és un deute des de l'inici dels ajuntaments democràtics. Per això és important disposar d'un document que signifiqui un punt de partida. En aquesta línia, s'insinua un paral·lelisme entre els Plans Generals d'Ordenació Urbana del 1962 o del 1978 i el Mapa, com a primera experiència d'un possible Pla General d'Ordenació Cultural de Sabadell. L'extensió del document i l'exhaustivitat de dades és un element necessari perquè cal generar un corpus tècnic i analític, cal crear instruments tècnics i de seguiment i cal definir els projectes i la periodicitat de la seva execució.

Es constata també que el Mapa Cultural significa un avenç qualitatiu important.

Abans del Mapa només existien propostes amb repercussió pressupostària. Després del Mapa, no només es generaran opinions o comentaris sinó que es disposarà d'escrits i de propostes. D'altra banda, es manifesta que el Mapa Cultural és una experiència novedosa i un model de conceptualització en l'àmbit de les polítiques culturals, pel procés de treball en equip, pel fet mateix de la redacció d'un projecte i també pel debat ciutadà que ha generat.

S'evidencien, al llarg de les sessions de treball, tres tipus de consideracions de caràcter general que cal tenir en compte:

1. Flexibilitat del Mapa Cultural i manteniment de la informació

Alguns comentaris s'han centrat en la consideració que el Mapa Cultural no ha de ser un instrument rígid. En aquest sentit s'ha indicat que caldria dotar-lo de flexibilitat. Per això se suggereix de preveure la possibilitat de modificacions sobre la marxa o

d'incorporar-hi un exercici de prospectiva que permeti, d'una banda adequar-lo a una realitat que és dinàmica, i de l'altra evitar que algunes propostes, amb el temps, no quedin obsoletes.

El Mapa Cultural ha de ser una font de coneixement, ha de permetre als ciutadans fonamentar les seves opinions, ha de ser un instrument d'informació i, a la vegada, ha de proposar una reflexió global sobre la ciutat i sobre la cultura. En aquest sentit és necessari preveure mecanismes de manteniment del treball fet i crear els instruments de comunicació amb la ciutat i els seus interlocutors.

Aquesta reflexió es més que oportuna, donat que una de les principals preocupacions del Mapa és precisament disposar d'instruments de coneixement i de prospecció que li permetin una alta capacitat d'adaptació a les necessitats que en cada moment vagin sorgint.

A diferència d'altres documents, el Mapa no té una voluntat normativa, sinó essencialment indicativa, per la qual cosa la disposició d'elements que li atorguin una alta singularitat dinàmica és imprescindible. Cadascun dels volums que configuren el Mapa, té aquestes característiques i, de manera molt especial, els que inventarien i defineixen la ciutat. El Pla d'Equipaments també s'ha d'entendre des d'aquesta perspectiva.

Les propostes que es fan al respecte són les següents:

a. Realitzar un estudi específic de prospectiva sobre l'impacte de les propostes que conté el Mapa Cultural. El compromís de realitzar-lo s'especificarà en l'apartat 3.3.2. Estudis generals (volum I). (1)

b. Realitzar una adequació quadriennal dels diferents instruments de coneixement continguts en el Mapa: Atlas i estudi d'impactes i rendiments culturals. Aquesta proposta es farà constar en el punt 2.5. Conclusions generals (volum I). (2)

c. Realització de memòries i plans d'actuació anuals i quadriennals, tal com s'indica en l'apartat 3.9. Seguiment i avaluació de la planificació (volum I). (3)

2. Informació, debat i participació

Un instrument de planificació a llarg termini cal que compti amb el màxim de suport possible. La necessitat del consens ha estat expressada reiteradament i amb claredat. Cal, però, articular adequadament els mecanismes que facin possible fer un seguiment periòdic de l'execució de les propostes, complementàriament amb una estratègia de comunicació del projecte amb la ciutat "sense didàtica no pot haver-hi futur amb una especial atenció als diferents públics. Apareix com a fonamental el treball de creació d'interlocutors amb vocació de servei públic.

La preocupació latent per trobar els mecanismes de comunicació del projecte cultural amb la ciutat, per afinar els mecanismes d'expressió de les opinions dels interlocutors amb vocació de servei públic, més enllà de les mecàniques de participació estrictament formals, és prioritària. En el fons es tracta de la relació entre el projecte cultural i la ciutat. En aquest sentit s'ha expressat que en les polítiques culturals hi ha tres elements fonamentals: l'escola, l'associacionisme i el fet de saber concretar un espai de comunicació global que permeti crear dinàmiques ciutadanes. Aquests mecanismes són indispensables per donar transparència a la política cultural i substreure-la a l'opacitat pròpia de l'administració.

Per tal de fer possible la participació dels interlocutors amb vocació de servei públic es proposa la fórmula de la Conferència Cultural Anual, els objectius de la qual haurien de ser la revisió de conceptes (anàlisi de les memòries), la predisposició de tendències (objectius de programa i pressupost) i el debat dels grans problemes de la cultura. La conferència podria ser, a més, la instància des de la qual els interlocutors que donin suport al Mapa Cultural puguin realitzar el seguiment de la seva aplicació. D'aquesta manera, la conferència es convertiria en una instància semblant a un senat.

Donat que aquesta proposta no està prou definida dins del Mapa Cultural es farà un document específic que contingui una proposta de funcionament concreta per a la conferència. Aquest document s'inclourà en el volum I d'annexos. (4)

Cal assenyalar igualment la importància que aquesta reflexió té en la gestió quotidiana de la política cultural. Des d'aquest punt de vista s'han normalitzat les reunions periòdiques amb entitats i col·lectius locals i s'han creat diverses comissions de treball especialitzades: la Comissió Grups de Foc, Comissió de Festa Major, Comissió d'Esplais, Comissió de Festes Majors de barri, o el mateix procés de discussió del Mapa Cultural són un bon exemple d'aquesta pràctica.

3. Gestió dels equipaments

S'expressa també la preocupació per la democratització del sector públic. Els consells assessors o els òrgans de gestió dels patronats poden obrir-se a les entitats amb l'objectiu de promoure la participació o, segons quin sigui el funcionament d'aquests consells o òrgans, les persones que en formen part acaben fent de simples comparses. Cal mantenir el caràcter públic de les institucions culturals però cal crear una dinàmica de govern vinculada a les necessitats dels centres culturals i no a les necessitats de la política. Aquesta és una línia de treball per anar més enllà del concepte clàssic de la participació, excessivament vinculat a les necessitats de la política.

El Mapa en diferents apartats, (Ideari, 1.1, 1.3, pàgines 11-14, 18-25 volum I, Consideracions generals sobre l'associacionisme, pàgines 147-151, volum I), fa constar la voluntat de cogestionar els programes culturals de la ciutat i el reconeixement explícit al paper de les propostes privades i associatives per tal de desenvolupar una política cultural coherent.

De la mateixa manera, aquest aspecte es recull en la revisió del Pla d'Equipaments que el departament ha realitzat a iniciativa pròpia abans del mes d'abril de 1995. En aquest document revisat s'anuncien les diferents propostes de cogestió en cadascun dels equipaments previstos en el Pla.

4. Finançament

Un treball de planificació com el Mapa queda incomplet si no conté especificacions concretes sobre els costos i una anàlisi de viabilitat econòmica. Cal saber si les propostes seran finançades per l'Ajuntament directament, o si caldrà cercar altres ajudes econòmiques. Cal periodificar les inversions i preveure l'impacte dels nous equipaments en costos de gestió.

El principal objectiu del Mapa és provocar un estat d'opinió i un debat sobre la política cultural que cal desenvolupar a Sabadell. S'ha considerat que la incorporació de la variable econòmica podria desvirtuar aquest debat centrant-lo estrictament en la seva viabilitat, la qual cosa podria provocar determinats apriorismes que afavoririen poc la discussió pública.

Certament és important conèixer el cost de les propostes fetes, però cal reconèixer que aquests costos són difícils d'avaluar sense grans marges de variació. En el volum II, Pla d'Equipaments, s'analitza l'evolució del pressupost municipal en els darrers anys i s'avaluen les necessitats del projecte cultural per als darrers anys, amb la qual

cosa es constata que, en termes generals, es tracta d'un projecte viable.

Un cop assumit de manera genèrica el Mapa Cultural es farà un estudi detallat de costos que permeti determinar el nivell de participació econòmica necessària de les diferents Administracions, les possibles ajudes d'altri i la seqüència temporal que assegurí la viabilitat dels projectes. (5)

Altres consideracions

- 5. Explicar que el Mapa Cultural significa un compromís i que, en conseqüència, compromet l'administració a determinades actuacions.*

Es faran els passos necessaris perquè el Mapa sigui aprovat pel Ple Municipal, de tal manera que suposi un compromís polític genèric, sempre tenint en compte les limitacions d'un procés que és essencialment indicatiu.

Cal tenir en compte que no hi ha cap element jurídic regulador de l'activitat i les competències culturals. (6)

- 6. Els objectius inicials condicionen el contingut i les propostes del Mapa Cultural. Cal una aproximació més oberta a la realitat de la ciutat.*

L'Atlas, l'Inventari i l'Anàlisi d'impactes i rendiments permeten disposar d'informació suficient sobre la realitat cultural de Sabadell.

- 7. L'activitat cultural és l'espai de la polèmica, de la crítica i el desacord. No s'han d'entendre els espais culturals com a espais interclassistes.*

Es tracta d'una opinió respectable que pot formar part d'un debat genèric sobre la cultura. En termes de política cultural el Mapa defensa que l'activitat cultural és precisament un espai de debat i diàleg entre sectors i posicions diverses.

- 8. El mapa ha de definir el model de cultura hegemònica que volem per a la ciutat.*

El model de cultura hegemònica per a la ciutat sorgirà d'un procés dialèctic entre els ciutadans. Al Mapa li correspon una aproximació política i tècnica al terreny de la política cultural i als seus instruments de gestió.

9. *Seria convenient incorporar una tipologia de nivells del projecte cultural:*

a) *elements de cultura pròpia de la ciutat, que configuren l'especificitat local, tant històrics com actuals. Cal crear segells de continuïtat (tradició, història, pintura, literatura, cinema).*

b) *elements de gestió col·lectiva de projectes. Cal aprofitar els impulsos generals de projectes supralocals (disseny, fotografia, arquitectura).*

c) *elements de detecció de noves tendències i llenguatges artístics perquè la ciutat sigui present als circuits.*

El Mapa comparteix aquesta tipologia que queda reflectida en els diversos apartats del punt 1.3 Consideracions sobre el projecte cultural, Ideari, pàgines 18-24, volum I. En concret cal referir-se als punts dedicats a la singularitat, l'inventari dels actius culturals, la ciutat pedrera, la relació entre sector públic, col·lectiu i privat. El Mapa Cultural en general parteix de criteris recollits en aquesta tipologia.

10. *Cal que s'estudiïn sistemes d'informació permanent a l'usuari de manera pràctica i gràfica (entrades, agendes, descomptes ...).*

Aquestes propostes es recullen en diversos apartats del Mapa. Punt 10 de l'apartat: 10 punts per ordenar socioculturalment la ciutat, pàgina 190 del volum I, i en altres referències a polítiques específiques de preus, informació,...

11. *Per a l'èxit de l'operació de l'Eix Macià va ser fonamental la implantació del Corte Inglés. Quin és l'element locomotor per garantir l'èxit del projecte cultural?*

L'Eix Macià ha estat el motor de la renovació urbanística i comercial de la ciutat. Però, a diferència de les dinàmiques urbanístiques i econòmiques, el Mapa aposta per un tractament de la ciutat extensiu i diversificat, en què siguin molts els centres culturals que generin l'empenta que la ciutat necessita. En aquest sentit projectes com el Museu Tèxtil, Ca l'Estruch, La Nau o el Fòrum, tenen la voluntat de contribuir conjuntament a la qualificació cultural de la ciutat, i d'evitar la dependència d'un únic gran centre emblemàtic.

12. *El Mapa Cultural hauria de ser un Pacte Ciutadà per la Cultura*

Estem d'acord amb aquesta idea que s'exposa al punt 10 de les Consideracions sobre el Projecte Cultural, pàgina 22 volum I (7)

A.2. ASPECTES QUE CAL INCORPORAR

En el transcurs de les reunions informatives i de debat han aparegut diversos aspectes sobre els quals s'ha produït una reiteració de comentaris i propostes amb el suggeriment d'incloure-les en els diferents volums del Mapa.

13. Sobre el contingut polític del Mapa i la necessitat de redactar un document de síntesi.

La versió actual del Mapa pot ser un bon instrument de treball i de consulta, encara que difícilment pot ser-ho de discussió i d'acord. Cal redactar una síntesi amb un llenguatge menys tècnic i més polític. Es proposa que el document inclogui una definició del concepte de cultura i, com a diagnosi prèvia, una síntesi d'on es ve (la caracterització dels darrers quinze anys) i què s'ha de fer (la caracterització dels propers quinze anys). El document de síntesi ha de destil·lar l'essència del contingut del Mapa Cultural i ha de fer referència al passat, expressar les tesis amb contundència i il·lustrar el futur. A la vegada ha de transmetre la idea de canvi i ha de ser capaç de crear il·lusió política. El nou document de síntesi pot ser la base del consens si assumeix la funció de text objecte d'aprovació i de pacte cultural.

Aquest document portarà el títol de Principis i objectius de la Política Cultural a Sabadell i tindrà la vocació d'esdevenir un element d'acord bàsic sobre els principals trets de la política cultural a Sabadell els propers anys.

El document Principis i objectius de la Política Cultural a Sabadell tindrà tres apartats essencials. El primer recollirà un conjunt d'aspectes generals que afecten les polítiques culturals en l'entorn local i definirà els punts de relació bàsics entre la cultura i altres espais d'intervenció social. Així mateix farà referència a les principals característiques de la ciutat. El segon apartat tractarà de les especificitats culturals locals i dels trets definitoris de la seva política cultural. El tercer, concretarà en termes de línies d'actuació bàsiques els apartats anteriors.

(8)

En qualsevol cas, el document recull diversos elements que han sorgit repetidament en el marc del procés de presentació del Mapa: la relació entre cultura i educació, serveis socials, urbanisme,... i la definició de les grans apostes culturals de la ciutat: la ciutat pedrera, l'harmonia en el creixement cultural i el desenvolupament urbanístic, entre d'altres.

Contextos del projecte cultural:

14. El context territorial.

La definició de la política cultural de la ciutat en referència a l'entorn metropolità. La proximitat de Barcelona incorpora una competència d'ofertes que és complementària a la de la ciutat. Cal però aprofundir en elements singularitzadors i en els signes d'identitat de la política cultural de Sabadell. Cal apostar per alguna especialització ja que la imatge exterior de la ciutat es projecta a través d'aquestes singularitats. Finalment, cal contemplar Sabadell com una ciutat al Vallès i a Catalunya, però també com una ciutat mitjana situada en el context d'Europa.

Aquests elements s'assenyalen en diversos apartats del Mapa: Consideracions generals i particulars sobre Sabadell, pàgines 14-18 volum I. Malgrat tot cal un major aprofundiment en aquells aspectes que fan referència al paper de Sabadell en el concert cultural del país. Solventats els problemes bàsics i prioritaris del desenvolupament cultural local, aquest tema haurà de prendre un protagonisme indiscutible en el debat cultural municipal.

Cal assenyalar, en qualsevol cas, que entre les diverses propostes incloses en el Pla d'Equipaments s'hi troben alguns espais que tenen una clara vocació supramunicipal: el Museu Tèxtil, La Nau i el Fòrum en són els exemples més destacats.

15. El context mediàtic.

Cal preguntar-se si la inversió en equipaments és la millor inversió per garantir espais de convivència. El Mapa Cultural hauria de tractar la importància dels mitjans de comunicació, de les opcions que es prenguin entorn de les televisions locals, del cablejat de fibra òptica, de la normalització de les xarxes d'informatització, del món de la comunicació.

Certament es tracta d'un tema molt important i altament determinant per al futur de la vida cultural, però és obvi que el desenvolupament dels instruments mediàtics difícilment es decidirà des de l'espai de les polítiques culturals.

Les grans xarxes comunicatives, especialment les que provinguin de l'extensió del cablejat, formen part de grans dissenys industrials i pertanyen a decisions globals de caràcter municipal i supramunicipal. A la política cultural li correspon influir en les decisions i, sobretot, incorporar l'impacte de les noves tecnologies en el seu entorn estratègic i programàtic.

Cal assenyalar, però, que en el document Principis i objectius de la Política Cultural a Sabadell s'ha iniciat una reflexió sobre aquest tema. Igualment, els mitjans de comunicació local són presents a l'Atles com a actius culturals. D'altra banda en l'apartat Estudis generals (punt 3.3.2., pàgina del volum I), es proposa d'analitzar el tema de la imatge i de les relacions amb els mitjans de comunicació. (9)

16. L'equilibri entre els sectors públic, col·lectiu i privat.

S'ha posat en relleu l'interès i la importància de desenvolupar la idea de l'equilibri entre el sector públic, el privat i el col·lectiu. Cal posar un major èmfasi en les formes de col·laboració intersectorial per esvaïr el concepte d'intervencionisme. D'altra banda es constata la presència feble del sector privat a Sabadell. El mapa és un instrument de partida, però l'autèntic motor cultural és la pròpia societat.

Aquesta reflexió s'aborda en els punts 8 i 9 de les consideracions sobre el projecte cultural, pàgina 22 de l'Ideari (volum I).

Es possible fer una lectura de la ciutat des del punt de vista del comportament dels tres sectors. La ubicació geogràfica dels centres públics, les associacions i les iniciatives privades permet entendre amb claredat el comportament dels tres sectors, punt 2.3. Valoració de l'inventari, pàgines 34-43, volum I i el conjunt dels mapes de l'Atles, annex II.

S'inclourà una explicació detallada de les dinàmiques territorials dels tres sectors en les conclusions generals de l'inventari, pàgina 45 de l'Inventari (volum I). (10)

17. Sobre el paper del sector públic.

En aquest sentit es reclama la definició de l'espai de l'administració, que ha de ser el d'elaborar i comunicar un projecte i, d'altra banda, gestionar determinats aspectes (patrimoni, normalització lingüística, programes de risc, àmbits minoritaris, complementarietat respecte de la societat civil), i la definició de l'espai del sector col·lectiu que ha de ser el de la producció i la distribució.

Tal com s'assenyala en el document Principis i objectius de la Política Cultural a Sabadell, el paper de l'Ajuntament (a falta d'altres Administracions amb competències sobre la vida cultural) és el d'elaborar una política cultural i explicar-la. La seva gestió puntual dependrà d'una gran multitud de factors i es podrà afrontar des de la iniciativa pública directament, des del món associatiu o, fins i tot, des de propostes privades.

En els punts 8 i 9 de les consideracions sobre el projecte cultural, pàgina 22 de l'Ideari (volum I), s'explica quina es la visió que des del Mapa Cultural es té del paper del sector públic, privat i associatiu.

18. Sobre el paper de l'associacionisme.

Es proposa d'emfatitzar la importància de l'associacionisme com a motor cultural. Cal, però, fer l'esforç de tipificar l'associacionisme i de reflectir-ne la diversitat i la complexitat. Algunes formes d'associacionisme són mecanismes de participació en la comunitat i de civilitat. Altres formes responen a la creació de mecanismes de poder. D'altres són el resultat de fenòmens sòcioantropològics que han incorporat l'etiqueta de cultural.

Seria enriquidor incorporar una anàlisi de l'origen de l'associacionisme a Sabadell que, a diferència d'altres ciutats, prové d'un esforç de culturització obrera.

És necessari desenvolupar a fons tot allò que fa referència al voluntariat i donar un pas més enllà del tractament només des d'una vessant ideològica.

Els comentaris recollits en aquest punt estan presents a diferents punts del Mapa. Entre altres, cal destacar per la seva concreció, els punts 8, 9 de les Consideracions sobre el projecte cultural, pàgina 22 volum I, i a l'apartat F.1, pàgines 147-151, consideracions especials sobre l'associacionisme, volum I. En qualsevol cas el desenvolupament de les consideracions generals sobre l'associacionisme tractarà aquest punt de manera extensiva, tant des del punt de vista històric, com dels elements que definirien una concepció moderna de la promoció associativa. (11)

19. Sobre el paper del sector privat.

En el contingut del Mapa Cultural caldria projectar millor un escenari d'implicació del sector privat, al voltant del sector productiu o tecnològic i de la indústria de la creació (en els camps de l'àudiovisual, de la publicitat o del disseny, per exemple). Desenvolupar la tendència a crear espais de contribució ecològica o cultural del sector industrial de la ciutat, més enllà de la contribució econòmica. Cal reforçar la idea que la cultura costa diners però en dona més per mitjà dels llocs de treball que genera.

El Mapa tracta el sector privat de diverses maneres. En primer lloc atorgant-li un paper determinant en el desenvolupament cultural de la ciutat, en paral·lel al sector públic i associatiu (punts 8 i 9 de les consideracions sobre el projecte cultural, pàgina 22, Ideari, volum I.), en segon lloc pel que fa a la seva participació en el finançament cultural (document 3.C Consideracions i propostes per una política cultural de consens, annex I).

L'Atles recull les diverses iniciatives culturals privades de la ciutat, agrupades per sectors (galeries d'art, cinemes, videoclubs, llibreries, discoteques) i els que configuren una oferta clarament de servei públic han estat incorporats en l'Anàlisi de rendiments i impactes.

Malgrat tot, la presència d'iniciatives culturals privades a Sabadell, fora de l'àmbit estrictament comercial no és gaire important, per la qual cosa s'imposa una reflexió seriosa que permeti analitzar sota quines condicions podria desenvolupar-se el sector. Els estudis proposats a la pàgina 162 del volum I aportaran informació interessant sobre el tema, especialment el número 1 (Patrocini, esponsorització i finançament de la vida cultural a Sabadell) i 7 (Problemàtica del mercat cultural: fiscalitat, suport ciutadà...).

20. Ciència i tècnica.

El Mapa Cultural hauria de recollir propostes concretes en els àmbits de la ciència i de la tècnica. Aquests aspectes, que són part fonamental d'una política cultural, queden sovint en segon terme i Sabadell pot ser un bon escenari de desenvolupament donada la seva tradició industrial i tecnològica. Cal posar en relleu els lligams de la tècnica amb el món artesanal i també amb les sortides professionals que s'hi vinculen.

Aquesta proposta és important i constata un dèficit del Mapa Cultural. En diversos apartats se cita la importància d'aquest aspecte de la problemàtica cultural però no ha estat suficientment desenvolupat. Es redactarà un document específic en l'annex I, per tal d'avançar en els aspectes conceptuals i operatius de la cultura científica i tècnica. (12)

21. Sobre el medi ambient.

El Mapa no tracta de manera adequada el medi ambient en relació amb els aspectes culturals. Aquest punt és de gran importància en la formació dels futurs ciutadans, especialment de cara al desenvolupament d'una nova sentit de la urbanitat i al respecte a l'entorn natural.

Respecte la proposta d'incloure reflexions més acurades sobre la relació entre cultura i medi ambient, es proposa dedicar-hi un capítol específic en l'annex I, centrat en aspectes com el patrimoni mediambiental, el coneixement del medi i l'ús d'aquest com a recurs educatiu. (13)

Altres aspectes a modificar

22. *Hi manquen propostes d'actuació per a la gent gran.*

Des de la perspectiva del Mapa, i així es manifesta en el punt d de l'apartat 2, pàgina 175 del volum I, no s'ha de dissenyar una política cultural específica per a la tercera edat. Altra cosa és la necessitat de realitzar accions que facilitin l'accés de la gent gran a les activitats culturals de la ciutat. (14)

23. *Cal que s'editi perquè no quedi com un document intern.*

Es proposa l'edició dels diferents documents que compondran el text final del Mapa Cultural (text refós) durant l'any 1996. (15)

24. *Estudiar la creació d'un servei d'informació cultural i l'edició de guies de serveis culturals.*

El Mapa assenyala en diverses ocasions que el conjunt dels serveis de cultura han d'esdevenir un punt d'informació estable. El punt 10 de l'apartat "10 punts per ordenar socioculturalment la ciutat", pàgina 190 (volum I) fa referència explícita a aquesta proposta.

Cal assenyalar, d'altra banda, l'existència a la ciutat de diversos punts d'informació estables: El 010, o el Servei d'Informació Juvenil en són bona mostra.

Des del punt de vista de les guies cal assenyalar que s'han anat produint edicions puntuals dels diferents serveis culturals de la ciutat. La primera va ser la Guia d'entitats.

25. *Realitzar una edició castellana del Mapa Cultural.*

No és una prioritat, però l'interès de la proposta aconsella estudiar aquesta possibilitat, per a 1996. (16)

26. *Incorporar els batxillerats artístics en l'apartat de formació i de producció artística.*

S'afegirà una referència concreta a aquest punt en els apartats dedicats a la formació i a la producció artística, pàgines 123 i 124 del volum I. Igualment aquest tema s'abordarà, en el context general de la relació entre cultura i educació, en un document específic a l'annex III. (17)

27. *Incloure propostes envers el riu Ripoll en el Mapa Cultural.*

S'obrirà un apartat dedicat al patrimoni mediambiental, que s'inclourà en el volum I.

Des del punt de vista específic del riu Ripoll cal assenyalar que el Mapa recull propostes sobre molts edificis i elements d'interès històric i patrimonial situats a la zona: Sèquia Monar, Molí de Sant Oleguer, Pou de Glaç, entre d'altres. El desenvolupament global del riu Ripoll, entès com a Pla integral d'intervenció s'està tractant des d'altres departaments de l'Ajuntament. (18)

28. *Una ciutat no pot proposar-se una política cultural autònoma. Ha d'entroncar-la amb un humanisme universal. El plantejament cultural ha de transcendir la pròpia ciutat.*

Des del punt de vista de la gestió cultural, dissortadament, la manca de definició competencial fa que les polítiques municipals siguin autònomes i mancades de coordinació amb altres ciutats. Els diferents Ajuntaments realitzen polítiques comunes en la mesura que pertanyen a un mateix univers cultural, però des del punt de vista programàtic no hi ha excessiva relació.

Les aportacions que Sabadell pugui fer al desenvolupament cultural del país dependran únicament de les iniciatives locals i no necessàriament formaran part d'un programa de cooperació intermunicipal inspirat per les institucions supramunicipals. Plantejat des d'aquest punt de vista no es fàcil abordar aquest problema.

Malgrat tot, cal recollir i incorporar en l'Ideari del Mapa aquests aspectes humanitzadors de la cultura que trascendeixen de l'estricta marc físic de la ciutat per entroncar-se en una dimensió universal. (19)

29. *Analitzar l'impacte de l'aplicació del nou Pla General d'Ordenació Urbana en la política cultural de futur.*

Un estudi de prospectiva en la línia que assenyala aquesta proposta s'inclourà en l'apartat que fa referència als estudis complementaris que cal realitzar. Apartat 3.3.2. pàg.162. Volum I. (20)

30. *Estudiar la creació d'una residència d'estudiants. Estudiar la creació de sales d'estudi per a estudiants. Estudiar la creació d'un centre lligat a la universitat.*

Aquest conjunt de propostes depenen de l'avenç en la relació entre els mons de la cultura i de l'educació. El Mapa no es creu

competent per entrar a debatre allò que s'hauria de fer des de la perspectiva de l'ensenyament. Malgrat tot, la importància del tema obliga a reflexionar-hi des de la vessant cultural per a la qual cosa es confeccionarà un document específic que passarà a formar part de l'annex I del Mapa. (21)

31. *Fer un inventari del que no hi ha a la ciutat en termes culturals.*

Aquesta proposta es recull amb la creació d'un apartat específic a l'inventari cultural de la ciutat. Punt e, pàgina 30 (volum I). (22)

32. *Indicar que el mapa cultural pot ser una font de coneixement.*

Aquest a reflexió queda implícita en el moment en què el Mapa Cultural dedica un capítol, pàgines 25-47 del Volum I i tot l'annex I a destacar la importància de l'inventari com a font de coneixement de la vida cultural de Sabadell.

33. *Preveure l'impacte a la ciutat d'un eventual flux migratori dels països del Magreb.*

Aquesta hipòtesi és una mica aventurada, especialment si la volem entendre des del punt de vista d'un impacte similar al dels països centreuropeus. Malgrat tot, el tema es tractarà amb major detall en l'apartat F.3 (Consideracions especials sobre les relacions culturals) del capítol dedicat a la cultura cívica, pàgina 157, volum I. (23)

34. *Incorporar propostes en l'àmbit de l'esport i el lleure.*

Sobre les relacions entre cultura i esport es fan algunes reflexions al document Principis i objectius de la política cultural a Sabadell. Respecte al lleure, el Mapa hi dedica els punts a,b,c,d de l'apartat 2: Competències i traspàsos del Capítol 3.4: La sociocultura, una estratègia d'intervenció cultural, pàgines 170-175, volum I. (24)

35. *Incorporar propostes de dignificació dels espais públics (places, carrers...) com a escenaris d'activitat cultural.*

Al punt 7.c, pàgina 198 del volum I es recullen les places que tenen una major significació pública de la ciutat. Malgrat tot no es fa esment a cap proposta de dignificació. Aquest aspecte es recollirà en el punt 3.5 del volum I. (25)

Des del punt de vista dels equipaments públics aquesta proposta s'incorporarà al punt 3 (Les línies d'actuació del pla d'equipaments. Un seguit de respostes a un conjunt de problemes), pàg.15 del volum II (Pla d'Equipaments).

36. *Estudiar el condicionament de l'atorgament de llicències a la indústria de l'oci a determinats requisits de contingut i de difusió de valors.*

Aquest és un punt altament complex de definir des de la perspectiva estrictament cultural. L'interès de la proposta fa convenient trametre-la, amb les consideracions i suggeriments oportuns, a l'àrea municipal competent.

37. *En l'apartat de patrimoni, incloure-hi el patrimoni científic-tècnic i el patrimoni natural.*

Des del punt de vista del patrimoni natural val el que s'assenyala per al patrimoni mediambiental. Per al patrimoni científic-tècnic s'obrirà un nou apartat dins del capítol "Consideracions generals sobre el Patrimoni històric i cultural", pàgina 57 volum I, dedicat al patrimoni industrial, que de manera contextual tracta aquests elements. (26)

Una altra cosa és destacar la necessitat de tractar amb major dedicació la importància de la cultura científic-tècnica dins de les polítiques culturals.

38. *Creació d'hotels d'entitats.*

La proposta que aborda el Mapa Cultural és la de la cessió d'ús d'equipaments a entitats, empreses i col·lectius privats amb vocació de servei públic sota la fórmula de la cogestió. Pla d'Equipaments, volum II.

39. *Creació d'un cinturó verd diferenciador dels límits de la ciutat.*

Alguns elements que fan referència a aquesta proposta es recullen en el Pla General d'Ordenació Urbana.

40. *Coordinació amb serveis socials, educació i sanitat.*

El Mapa ja assenyala aquesta necessitat en diverses ocasions. Aquest punt es tracta amb major profunditat en el document "Principis i objectius de la política cultural a Sabadell". (27)

Des del punt de vista específic de l'educació, s'abundarà en el tema en el document específic que es farà en l'annex I.

41. *Definir els caràcters que fan de Sabadell una ciutat mitjana.*

Es definiran millor els aspectes que defineixen les particularitats positives i negatives de Sabadell per tal de donar resposta a aquesta proposta. Apartat 1.2 de l'Ideari, pàgina 14-18 (volum I). (28)

42. *Creació d'un edifici únic aglutinador d'activitat cultural que esdevingui un punt de referència.*

La proposta de Pla d'Equipaments parteix, en general, d'una voluntat diferent, que es manifesta en un major repartiment de les activitats al llarg de la ciutat i un aprofitament extensiu del conjunt d'equipaments (espais culturals en ús, antigues fàbriques i edificis patrimonials) existents. Malgrat tot, la proposta del Fòrum de la indústria, la cultura i el comerç té aquesta voluntat aglutinadora i simbòlica (Projecte del Fòrum existent al departament de Cultura, 1991) (fitxa corresponent al Pla d'Equipaments volum II).

43. *Tractar els fenòmens de les bosses de marginació cultural i de l'analfabetisme funcional.*

Es considera que aquest problema és bàsicament educatiu però, malgrat tot, s'ha tractat amb suficiència en l'apartat dedicat a la cultura cívica (Consideracions especials sobre la formació i les relacions culturals específicament), apartat F, pàgina 151-162 (volum I).

44. *El Mapa hauria de contenir propostes sobre les formes d'expressió actual de cultura viva (mitjans de comunicació, cultura de masses, discoteques).*

Aquestes formes d'expressió estan recollides en l'Inventari i en l'Atles cultural de Sabadell. Malgrat tot, en el mapa no s'hi fan propostes operatives. Pel que fa als mitjans de comunicació i a la cultura de masses, aquesta proposta es recull i donarà lloc a un document específic que formarà part de l'annex I del Mapa Cultural. (29)

En el cas de les discoteques i altres espais privats de lleure massiu, no es creu que des de la perspectiva cultural pública es puguin formular propostes operatives, llevat de col.laboracions puntuals que formen part de la gestió quotidiana.

45. *Hi ha una certa ingenuïtat en la utilització del terme cultura. Cal tenir en compte altres connotacions del concepte: més realisme sobre les pràctiques culturals enteses com a enfrontament de grups, d'élites (una dinàmica conflictiva).*

El Mapa Cultural no ha volgut entrar en definicions de cultura, donat que intencionadament se situa en l'espai de la política i la gestió dels programes i les infraestructures culturals. Certament això podria ser qüestionat ideològicament, però fer-ho d'altra manera potenciarà discussions que han de trobar el seu espai fora de l'àmbit estricte de la intervenció cultural pública.

Es defensa, però, que l'Ideari, i el posterior desenvolupament del Mapa, evidencien una determinada posició ideològica.

46. *Seria interessant retratar les élites culturals, persones rellevants que no s'han citat en el Mapa Cultural.*

Si bé és una proposta interessant, és difícil trobar-hi cabuda dins del Mapa Cultural. Aquesta base de dades podria crear-se en el moment en què es desenvolupin les Consideracions generals sobre l'Associacionisme. (30)

47. *Incorporar les biblioteques escolars com a elements de promoció de la lectura.*

La perspectiva adoptada des del Mapa assenyala la necessitat de garantir un sistema de lectura pública per a tota la ciutat. La conveniència d'incloure en aquest pla les biblioteques escolar es defineix en el Pla de Biblioteques. Departament de Cultura, Pla de Biblioteques, 1993.

48. *L'objectiu del procés de debat ciutadà no hauria de ser només el consens, sinó la recerca del suport dirigit a l'acció: totes les formes possibles de gestió i de col.laboració entre el sector públic i el sector privat.*

Una manifestació clara d'aquesta idea es manifesta al nou Pla d'Equipaments. Apartat dedicat a la definició dels models de gestió per a cada un dels equipaments en el qual s'assenyalen aquells que s'hauran de gestionar directament des de l'Ajuntament, els que seran de gestió col.lectiva o privada i els que generaran fórmules diverses de cogestió. Pla d'Equipaments (versió presentada el 8 d'abril de 1995).

49. *S'ha de preveure una estratègia de formació en la gestió i de posada al dia tecnològica dels grups i entitats que puguin aspirar a la gestió.*

En l'apartat 3: Programes i propostes d'actuació de les Consideracions especials sobre la formació, pàgina 156, volum I, s'apunten propostes en aquesta direcció.

El tema es recull amb major detall en el punt 8 de l'apartat 3.4: 10 punts per ordenar sòcio-culturalment la ciutat, pàgina 188, volum I.

50. *Cal preveure estratègies d'intercanvi de propostes amb altres ciutats semblants, per tal de reforçar l'enfoc exterior, la formació i situar Sabadell en el context de les ciutats europees.*

S'està d'acord amb aquesta proposta, malgrat que s'escapi de les possibilitats de definició del Mapa Cultural. Aquest tipus de propostes i marcs de relacions cal establir-los a partir de les pràctiques quotidianes i de les actituds polítiques.

51. *Es proposa estudiar mecanismes per superar la parcel·lació dels sectors culturals, per tal que les diferents propostes, inquietuds: col·lectius es relacionin per a conèixer-se i crear xarxa.*

Aquest suggeriment s'incorporarà en el punt 2, pàgina 181 de l'apartat 3.4: La sociocultura una estratègia d'intervenció cultural, al volum I. (31)

52. *L'administració ha de facilitar infraestructura, contactes, potser a través d'un centre de recursos culturals.*

Es diu a diferents punts del Mapa: Apartat 3: Finançament. La sociocultura una estratègia d'intervenció cultural, pàgina 178, volum I Apartat 3.4: 10 punts per ordenar socioculturalment la ciutat, pàgina 179-191, volum I.

53. *El Pla de Museus no aborda, ni tan sols esmenta, un tema tan viu com és el Museu de la Indústria Tèxtil Llanera. Pel que fa al Patrimoni arqueològic, sorprèn no trobar-hi definit el paper del Museu d'Història.*

En el moment en què es va redactar el document inicial del Mapa, s'estava treballant el Pla de Museus de Sabadell, que no va ser aprovat fins després. Es proposa de redactar de nou l'apartat del Pla de Museus del Mapa Cultural, pàgines 70-78, incorporant-hi una sinopsi del Pla de Museus, aprovat pel Consell general dels Museus Municipals de Sabadell i ratificat pel Ple de l'Ajuntament, on queden recollides, entre d'altres, aquestes propostes. (32)

54. *Manca una reflexió definitiva sobre l'Escola Illa.*

S'accepta aquesta consideració, que no ha estat realitzada per prudència (davant dels interrogants existents envers el paper que en el futur haurà de jugar el Municipi o la Generalitat en els ensenyaments artístics). Es proposa de realitzar una anàlisi sobre el tema de les Escoles artístiques municipals al volum d'annexes (B3)

55. *No hi han referències a la Universitat Autònoma de Barcelona.*

S'han introduït al nou document Cultura i Educació. Volum I annexes.

56. *Cal fer un estudi sobre les Festes i Tradicions de Sabadell.*

S'accepta la consideració i es proposa de fer un costumari local que s'inclourà en les Consideracions sobre les festes, la cultura popular i les tradicions, pàgines 111-118 volum I. (34)

57. *Estudiar els mecanismes per afavorir una major presència de la cultura en el món del treball. Estudiar possibles accions entre els Sindicats i el Departament de Cultura.*

S'accepta la proposta i es realitzarà un estudi específic en el volum I annexos. Cal senyalar d'altra banda que el Departament de Cultura ja ha iniciat alguna experiència al respecte. (35)

A.3. ASPECTES QUE CAL MILLORAR

El resum de les diferents intervencions produïdes en les sessions d'explicació i de debat del Mapa Cultural reflecteix una certa coincidència en introduir millores en quatre aspectes concrets del contingut actual:

58. *Una ciutat, un projecte cultural.*

Els aspectes locals en la cultura, com a sinònims d'identitat, han d'entendre's en termes de ciutat i de vivencialitat. Parlar de signes d'identitat, d'altra banda, implica una certa qualificació de les vivències quotidianes.

S'expressa, igualment, la preocupació per la integració. El Mapa ha de ser un instrument d'integració, ha de permetre superar l'existència de dues polítiques culturals. Cal evitar la institucionalització del desequilibri entre la cultura més elitista i el populisme indiscriminat per tal d'aconseguir que tots els ciutadans sentin la ciutat com a seva. Això vol dir resoldre adequadament la tensió centre-perifèria, plantejar-se una relació quotidiana entre els espais de la cultura i el món del treball, realitzar propostes concretes en l'àmbit de la normalització lingüística.... Es reclama una proposta final entorn del tema del territori i dels centres cívics. D'altra banda, cal que existeixi una determinada manera de fer, un estil de treball del departament de Cultura que estimuli i fomenti que sorgeixin idees i projectes als barris. Cal que des dels barris es pugui opinar sobre quins són els elements importants per potenciar la convivència i per respectar els trets característics de la vida del barri. Cal tornar a la idea de barri-vivència enfront del concepte administratiu de districte.

Des de la perspectiva del Mapa Cultural es defensen arguments paral·lels. La necessitat d'articular una única política cultural (punt 7 de les Consideracions sobre el projecte cultural, pàgina 21, volum I, conjuntament amb altres punts del mateix capítol), es defensa per tal d'assegurar un autèntic progrés en el desenvolupament de la democratització cultural.

En diferents punts s'assenyalen els criteris bàsics de relació entre centre i perifèria, entre barris i entre projectes de centralitat local i projectes de dimensió territorial més acotada (punt 3.4: La sociocultura una estratègia d'intervenció cultural, pàgines 163-191, volum I, Document 3.A Consideracions sobre territori i Centres Cívics, annex-I). En tots aquests documents es manifesta de manera clara que la relació entre els diferents projectes culturals de la ciutat no ha de suposar l'existència de dues polítiques culturals diferents, ni en termes de direcció política ni en termes d'estratègia d'intervenció.

59. *L'anàlisi de la realitat de Sabadell.*

L'anàlisi de la realitat de Sabadell (punts favorables i desfavorables) és ambivalent i cal fer-ho notar. És important introduir-hi millores. Pel que fa als factors favorables es proposa incorporar-hi la riquesa associativa de la ciutat, el tarannà obert i integrador de la ciutat, el "sabadellenquisme" com a element de cohesió social i d'una certa "marca de fàbrica". Pel que fa als factors desfavorables es proposa incorporar-hi la manca de sensibilitat en la preservació del patrimoni, la manca d'autoestima, el tarannà conservador de les entitats que dificulta l'apropament dels joves.

En la categorització dels elements favorables i els factors de dificultat que afecten el desenvolupament cultural de Sabadell s'ha tendit a cercar elements d'un gran objectivitat i validesa temporal. Certament hi ha moltes característiques de la ciutat no recollides.

En el document Principis i objectius de la Política Cultural a Sabadell hi ha una descripció de les principals característiques culturals de la ciutat, la qual cosa abunda en la correcció d'aquests dèficits. Tot i així una lectura ajustada del punt 1.2. Consideracions generals i particulars de Sabadell, pàgines 14-18 del volum I, deixa al descobert algunes mancances que caldrà solventar. (36)

60. *Educació-Cultura.*

El futur passa per establir relacions operatives estables entre el món escolar i el món cultural. Més enllà de la declaració d'intencions cal millorar el tractament que el Mapa dona a la relació entre educació-escola i cultura, donant-li l'extensió que requereix per la seva complexitat. La reagrupació de cultura i educació ha de contemplar que tots els ensenyaments recullin com un element didàctic el fet local i la seva vessant cultural, des de la formació primària fins la universitària. Cal desenvolupar millor l'àmbit de la formació continuada, de la formació permanent, de la formació del món del treball i cal introduir el concepte de la formació per la pràctica cultural com un element de foment d'hàbits culturals. Les xarxes d'escoles, de centres cívics, d'esplais han d'intensificar el treball entorn als valors i del civisme.

Les característiques de la relació operativa entre educació i cultura són relativament senzilles d'abordar des del punt de vista conceptual, però molt complexes des de la pràctica quotidiana, donat que hi participen àrees competencials molt definides, sectors laborals molt gremialitzats i institucions diverses. Per aquesta raó es creu convenient introduir el tema des d'una vessant teòrica, deixant per a l'annex I la redacció d'un document especialitzat, que a través de la reflexió i la discussió amb les parts interessades pugui constituir un document de treball definitiu.

Aquest document tractarà de la problemàtica general dels dos espais d'intervenció, les interrelacions motivades per la coincidència

d'objectius, les propostes de treball en l'entorn local i, de manera molt especial, tractarà de la integració en l'àmbit ciutadà de les diverses experiències formatives singulars existents: formació ocupacional de nivell universitari, escola d'idiomes i formació artística reglada, entre d'altres. (37)

61. *Els objectius operatius i la periodificació.*

Els objectius operatius hi són massa genèrics i tecnocràtics. Fóra bo que reflectissin imatges més concretes d'ubicació, de relació efectiva amb la ciutat. Es detecta una certa dificultat en la comprensió del trànsit des dels objectius fins a les propostes, pressupostos i calendari que caldria corregir. Caldria precisar millor la prioritització de les infraestructures per la important inversió i despesa corrent que comporten: és important filar prim en aquesta qüestió.

Es precisament el caràcter indicatiu i no pas normatiu del Mapa Cultural i del Pla d'Equipaments el que dificulta una major concreció en la periodificació i el disseny de les imatges de futur. En el Mapa es realitzen diverses aproximacions a aquests punts en els apartats 3.6, "Estructura urbanístic-cultural: perspectives i tendències de futur, pàgina 201, volum I, 3.7, "Recòmanacions", pàgina 206, volum I, 3.8, "Periodificació estratègica de la política cultural, pàgines 206-212, volum I i en cadascuna de les fitxes dels equipaments (plans de futur), Pla d'Equipaments, volum II. Totes elles tenen, però, el caràcter de proposta que caldrà revalidar en els diferents plans d'actuació quadriennal i anual i en els pressupostos d'inversions.

Cal assenyalar, malgrat aquestes circumstàncies, la importància de disposar de dissenys al nivell actual, en la mesura en què faciliten un elevat nivell d'interlocució entre les àrees urbanístiques i els instituts especialitzats de gestió de l'Ajuntament per tal de definir la presència cultural en els diferents estadis de planificació municipal. El Pla del Ripoll o el Projecte integral del Centre en són bons exemples.

La concreció exacta de les diferents propostes contingudes en el Mapa s'anirà realitzant a mesura que s'elaborin els plans específics sectorials i de manera pràctica en els diferents plans d'actuació. L'objectiu bàsic del Mapa és actuar de referent obligat, posant les bases d'un esdevenidor comú per tothom

Altres aspectes a modificar.

62. *Concretar el tractament que vol donar-se a algunes estructures i espais urbans de rellevància històrica.*

En el Pla d'Equipaments es recullen alguns dels edificis inclosos en el PEPASS amb propostes de rehabilitació. D'altra banda, és pertinent que hi hagi espais i "ambients" a la ciutat (no específicament edificis) que per les seves característiques estètiques, històriques o simbòliques gaudeixin de protecció i tractament específic. (38)

63. *Millorar les dades d'anàlisi sociològica i de consum cultural.*

Aquest punt s'afrontarà a partir del desenvolupament de l'estudi: Problemàtica del mercat cultural a Sabadell, anunciat a la pàgina 162 del Mapa Cultural (volum I). L'interès de la proposta és evident, per la qual cosa es proposa de ampliar el seu títol per tal de cercar una major especificitat i claredat en el seu objectiu: Problemàtica del mercat cultural a Sabadell: hàbits de consum cultural. (39)

64. *La política de publicacions s'ha d'integrar dins d'un projecte cultural.*

L'anàlisi i la definició concreta d'aquesta proposta serà l'objecte de l'estudi anunciat a la pàgina 162 del Mapa Cultural (volum I): Línia de publicacions. Es procedirà igualment a concretar l'àmbit de l'estudi i es canviarà el títol per: Una línia de publicacions dins del projecte cultural de Sabadell. (40)

65. *Concretar la cartografia que es vol inventariar.*

Aquest és un dels objectes del desenvolupament dels plans sectorials de patrimoni.

66. *Aclarir que no hi ha "demanda" que no provingui d'un públic que sigui també "creador".*

En el Mapa es manté la posició que cal potenciar el consum cultural actiu, és a dir aquell que pressuposa en el consumidor una actitud no passiva davant del fet cultural. En aquest sentit podríem dir que la millor demanda cultural seria aquella que defineix criteris de consum.

67. *La intervenció municipal en els programes socioculturals s'han de centrar des de la complementarietat amb allò que sorgeix de la societat civil.*

Hi estem d'acord. Aquest tema es tracta amb profunditat en l'apartat F-1, Consideracions especials sobre l'associacionisme, pàgines 147-151, volum I, i de manera especial en diferents punts de l'apartat 10 punts per ordenar socioculturalment la política cultural, pàgines 179-190, volum I.

68. *Incorporar més concreció en l'Ideari.*

El document Principis i objectius de la política cultural a Sabadell dedica una especial atenció a aquest punt. (41)

69. *Desenvolupar els itineraris temàtics, d'esdeveniment i històrics.*

En el Mapa s'apunta la necessitat de realitzar itineraris històrico-culturals-patrimonials que permetin conèixer millor la ciutat, punt d de l'apartat Patrimoni i Ensenyament, pàgina 69, volum I. Punt c de l'apartat 9: Estendre els programes de divulgació històrico-patrimonial al llarg de la ciutat, pàgina 190, volum I. El tema es tracta també en el Pla de Museus. 1994.

El desenvolupament concret de la proposta d'itineraris es realitzarà en els succesius plans d'actuació.

70. *Incentivar el procés d'individualització de la cultura, enfront dels processos col·lectius i de masses.*

El Mapa reflecteix aquesta concepció des del punt de vista epistemològic, concretament en el document Consideracions sobre el territori i els Centres Cívics. Annex I, es presenta el fet cultural com un procés essencialment individual. Cal senyalar, però, que es tracta d'una idea d'individu gens contradictòria amb les característiques socialitzadores del fet cultural. Aquest punt queda aclarit quant es conceptuen els programes socioculturals com un procés que permet obtenir resultats culturals a partir d'estratègies socials (col·lectives).

71. *Millorar la segona part del document (plans sectorials i consideracions socioculturals).*

El desenvolupament de cadascun dels plans sectorials i les consideracions socioculturals al Mapa són un primer recull de propostes que tenen com a principal objectiu orientar la redacció de plans de treball acompanyats. El desenvolupament puntual de cadascun dels plans sectorials ha de suposar un aprofundiment exhaustiu en el conjunt dels àmbits d'actuació de la política cultural.

72. *Desenvolupar el tractament sectorial de la literatura.*

S'accepta aquesta proposta, sempre dins de les limitacions que afecten aquest sector en l'àmbit d'una política municipal, donada la forta importància dels aspectes industrials. Es tractarà en el desenvolupament de l'apartat Consideracions Generals sobre la Literatura. Volum 1. (42)

73. *Desenvolupar el tractament sectorial de la normalització lingüística.*

S'accepta aquesta proposta, sempre dins de les limitacions que afecten aquest sector en l'àmbit d'una política municipal, donada la presència del Consorci Català de la Normalització Lingüística del qual l'Ajuntament de Sabadell és membre. (43)

74. *Pel que fa a la música cal definir quatre temes: el paper de l'administració, l'estímul a la creació, el Conservatori i l'Escola de Música i les infraestructures i equipaments.*

Es recull la proposta. S'inclourà a les consideracions generals sobre la música. (44)

75. *En el text hi ha excessives referències a la planificació, la professionalització i la tecnificació.*

Les característiques del Mapa Cultural i en general de qualsevol document de planificació estratègica fan difícil que es pugui evitar la tecnificació, tant des del punt de vista dels continguts com de les formes i estils. Malgrat tot, la redacció del document Principis i Objectius de la Política Cultural Municipal a Sabadell està plantejat des d'un punt de vista molt més polític i ideològic.

76. *Hi ha zones de la ciutat que ni estan incloses en les àrees de lògica cultural, ni estan dotades d'infraestructures d'influència puntual.*

El desplegament dels equipaments al llarg de la ciutat no pot arribar a tots els barris. Seria impossible tècnicament i econòmicament. Malgrat tot, en la gestió quotidiana és possible realitzar accions que tendeixin a reduir aquest problema: programes de barri, taules d'entitats, convenis integrals.

77. *Tractar els equipaments del Pla també com a elements d'encaix en el disseny urbanístic.*

Aquest tema no pot tractar-se directament dins del Mapa, més enllà de manifestar una opinió (Principis i objectius de la política cultural de Sabadell). Malgrat tot resulta clar que és així i la millor prova

és el tractament que les propostes culturals i específicament les que pertanyen al Pla d'Equipaments han tingut en el Pla Integral del Centre.

78. *Equilibrar el contingut del Mapa amb propostes en els àmbits més populars i de participació.*

Tot el capítol dedicat a la sociocultura, apartat 3.4, pàgines 163-191 es dedica a parlar d'estratègies de participació. Els documents 3.A Consideracions sobre el territori i el Centres Cívics i 3.C Consideracions i propostes per una política cultural de consens (ambdós a l'annex I), desenvolupen igualment diverses propostes en el terreny de la participació.

79. *El disseny s'hauria d'incloure en un apartat específic dedicat a les arts aplicades i l'artesanía.*

S'obrirà un nou subapartat dedicat a les arts aplicades i l'artesanía com a punt F.5 del catàleg (apartat de consideracions generals sobre la cultura artística). (45)

80. *Caldria millorar les conclusions.*

De fet no hi ha conclusions, enteses com a tals. El document Principis i objectius de la Política Cultural a Sabadell s'ha fet un cop acabat el Mapa Cultural i té un cert valor de síntesi, però està enfocat com un document que recull dels principals objectius i propostes conceptuals del Mapa (sense entrar en el desenvolupament programàtic). Els diferents documents de síntesi tampoc són conclusions.

Cal entendre el Mapa en la seva dimensió dinàmica i, consegüentment, no és apropiat parlar de conclusions.

81. *Tractar adequadament les entitats que ostenten representativitat local pel fet de portar el nom de "Sabadell".*

No podem fer, de manera lineal, un tracte diferenciador pel simple fet de portar el nom de Sabadell i al marge del nivell de qualitat de cada cas. Es tracta d'una proposta que no admet termes mitjos i, per tant, resulta difícilment aplicable.

82. *Propiciar que les associacions puguin manifestar dins la festa la seva capacitat expressiva.*

Aquest tema es tracta en les Consideracions especials sobre les festes, la cultura popular i les tradicions. Punt 3.4 de les propostes de treball (apartat festes), pàgina 114. Punts 1, 5 i 6 de les

propostes de treball (apartat tradicions i cultura popular) pàgina 116,117, volum I.

83. *El Pla no es correspon amb l'Ideari i l'Inventari. Falta aprofundir en les consideracions i els plans.*

Es correspon al nivell de concreció que el Mapa pot tenir. Certament els plans definitius han de ser molt més concrets. De la mateixa manera el màxim nivell de concreció ha de cercar-se en els plans anuals i quadriennals i en els pressupostos de cada exercici.

84. *En l'Inventari i el Pla, cal incorporar propostes concretes sobre el patrimoni industrial i la interrelació entre el món de la cultura i el món del treball.*

Es recull la proposta. Aquest tema es tractarà als Plans sectorials de Patrimoni (volum I, pàgines 57-87 i s'obrirà un catàleg dedicat al patrimoni industrial. (46)

85. *Incorporar en l'Inventari, com una sector diferenciat, les entitats tècnico-culturals.*

El programa d'anàlisi de rendiments i impactes culturals tracta com un grup específic les entitats dedicades a la cultura científicotècnica.

86. *Estudiar la creació d'un centre de divulgació científicotècnica, que oferís conferències, cursos, exposicions i visites.*

Una part molt important del projecte del Fòrum té aquesta finalitat. Veure fitxa del Fòrum: Pla d'Equipaments, volum II. Projecte del Fòrum. Departament de Cultura, 1990.

87. *Aprofitar l'existència de l'Aeroport per donar a conèixer els diferents aspectes relacionats amb l'aeronàutica per mitjà de la creació d'un centre de divulgació i d'un museu de l'Aeronàutica.*

Aquesta és una possibilitat que cal considerar com un projecte a treballar en el futur, malgrat que no sembli convenient incloure-la al Mapa.

De fet l'Aeroport és d'una empresa privada i qualsevol acord està condicionat a negociacions que escapen a les competències estrictes de la gestió cultural. (47)

88. *Caldria estudiar accions de recuperació del patrimoni industrial per a usos culturals, seguint l'exemple de Can Borràs.*

Les propostes en equipaments com Ca l'Estruch, Vapor Pissit, Vapor Badia, Boixeda Vell, entre d'altres van en aquesta direcció. Pla d'Equipaments, volum II.

89. *Definir millor els programes i els continguts que es generaran a partir de les infraestructures incloses en el Pla d'Equipaments.*

En cadascuna de les fitxes del Pla d'Equipaments es formulen propostes per al futur ús dels equipaments previstos, fins on és possible actualment. S'explicita igualment el caràcter dinàmic del Pla, per la qual cosa, es fa imprescindible una certa flexibilitat. En qualsevol cas els trets definitoris de la major part dels equipaments queden, a manca de la concreció programàtica d'un pla d'actuació, explicitats.

90. *En les consideracions generals sobre el patrimoni, caldria incorporar-hi els elements patrimonials provinents de la cultura popular i tradicional.*

Es proposa de recollir aquest elements (bestiari, recull històric de festes i tradicions locals, fabulari) en un apartat dins de les consideracions generals sobre el patrimoni històric i cultural. Punt 3.3.1 A, pàgines 57-87, volum I. (48)

91. *S'ha de tenir en compte el fenomen de la immigració per la multiplicació dels llenguatges. Quan es parla de la democràcia cultural no s'ha de caure en una degradació cultural. Puntualitza que la immigració té una cultura resistencial.*

Això és objectivament cert en alguns casos, però no és generalitzable. El Mapa parteix de la base que qualsevol consideració tècnica o conceptual sobre el comportament d'una associació o una manifestació cultural s'ha de poder tractar objectivament.

92. *El pretext de la identitat d'origen manté determinats grups en una parcel·la de poder. El caràcter d'identitats locals és una coartada ideològica.*

L'apreciació es respectable, però es considera que no afecta els continguts del Mapa Cultural.

93. *Les biblioteques es un pla lamentablement fallit. No es considera la xarxa de la Caixa d'estalvis de Sabadell i es limita a presentar l'oferta d'una gran biblioteca central.*

No es considera explícitament la xarxa de la Caixa d'estalvis de Sabadell donat que és una estructura privada. Implícitament, en canvi, està inclosa en la base de dades, en l'atlas i en l'anàlisi d'impactes i rendiments. El Pla de Biblioteques, redactat al 1993,

es refereix a aquesta qüestió proposant una Xarxa única. Es considera d'altra banda, que la necessitat d'una biblioteca central urbana es bàsica i imprescindible.

94. *Cal analitzar el paper de Sabadell com a capital cultural de la subcomarca.*

Tot fa pensar que és precisament el desenvolupament del Mapa cultural i la consolidació a d'una Política Cultural el que permetrà que Sabadell tingui un paper destacat en l'àmbit del país. Algunes de les propostes del pla d'equipaments tenen un caire intrínsecament supramunicipal. Cal, però coordinar-les entre si i amb la resta de programes de manera coherent per assolir aquesta posició.

95. *La consideració negativa de la "vulgarització i estandarització de la cultura", pagina 3 de la sinopsi del Mapa Cultural no hauria de defensar-se des de l'Ajuntament, donat que el seu objectiu es el de fer arribar a tothom la cultura.*

Probablement l'expressió utilitzada es presta a confusió. La paraula vulgar te un doble sentit. En el Mapa el mot s'utilitza per explicar un procés en el que efectivament el fet cultural arriba a mes gent, però havent perdut bona part dels seus valors.

A.4. MILLORES TÈCNIQUES I DE REDACCIÓ

96. *Substituir l'expressió "estat social i de dret" per "estat de dret".*

Es creu que és més oportú i correcte mantenir l'expressió estat social i de dret, donat que, al marge de la seva legitimitat constitucional, evidencia altres principis i drets fonamentals com els d'assistència, sanitat, treball, etc.

97. *Aclarir el concepte de transversalitat.*

S'utilitza la paraula transversal per explicar aquells continguts, programes o activitats que no són aplicables únicament i linealment a un departament o àrea competencial. En qualsevol cas, en el punt e de l'apartat 1.1. de l'Ideari, pàgina 14 (volum I) es procedirà a una explicació del concepte. (49)

98. *Millorar l'explicació de les mecàniques seguides en l'Anàlisi d'impactes.*

El volum annex dedicat a l'Atles i als impactes i rendiments culturals de Sabadell s'ha refet de nou a iniciativa del departament de Cultura per tal de facilitar informació més exacte i una major comprensió de les metodologies utilitzades.

99. *Estudiar la viabilitat legal del pla d'exempcions fiscals que es proposa.*

Per tal de fer-ho es proposa un estudi especilitzat en l'apartat 3.3.2. pàgina 162 (volum I).

100. *Explicar amb quin criteri s'adscriu cada entitat a cada sector cultural.*

A falta d'una tipologia associativa acceptada universalment i en la mesura que aquest no és un estudi especialitzat, s'ha utilitzat un criteri d'adscripcions simplificat. Aquesta tipologia es compon dels següents apartats: Cultura artística, cívica, vida associativa, franges d'edat, ciència i tecnologia i patrimoni.

- a. *Cultura artística: dedicació preferent a activitats de formació, producció o difusió artística.*
- b. *Cultura cívica: dedicació preferent a activitats que desenvolupen l'esperit cívic dels associats i de la ciutadania en general.*
- c. *Vida associativa: dedicació preferent als centres d'interès dels associats.*

- d. *Franges d'edat: dedicació preferent a programes d'activitats adreçats a associats o ciutadans en general d'una mateixa edat: infants, joves o tercera edat.*
- e. *Ciència i tecnologia: dedicació preferent als temes de recerca i divulgació tècnica i científica.*
- f. *Patrimoni: dedicació preferent a temàtiques relacionades amb la història i el patrimoni local.*

Malgrat tot, a la pàgina 150-151, apartat 3 (volum I) (Programes i propostes d'actuació pel que fa la promoció associativa), es constata la voluntat d'elaborar una tipologia associativa que detalli i amplii la que es proposa en aquest apartat.

101. *Actualitzar la ubicació de la Lliga dels Drets dels Pobles, de l'ADENC, del Casal d'Europa i del Servei General d'Informació de Muntanya.*

La incorporació d'aquestes entitats no procedeix donat que l'Atlas i l'inventari està fet amb informació de 1992.

102. *Incorporar l'Aplec de Sant Vicenç de Jonqueres, el Pessebre Vivent de Sant Salvador, les festes majors de Covadonga, Sol i Padrís i Nostra Llar.*

Aquestes propostes ja consten en el Mapa: Aplec de Sant Vicenç de Jonqueres. Mapa 72, pàgina 76, annex II. Pessebre Vivent de Sant Salvador. Mapa 81, pàgina 85, annex II. Festes majors de Covadonga, Sol i Padrís i Nostra Llar. Mapa 68, pàgina 72, annex II.

103. *Adaptar el Pla de Protecció del Patrimoni arqueològic a la nova Llei del Patrimoni.*

Aquesta adaptació es farà en el conjunt dels Plans Patrimonials i específicament en l'apartat A del punt 3.3.1. Consideracions generals sobre el Patrimoni històric i cultural, pàgines 57-70, volum I. (50)

104. *Revisar el concepte de l'Arxiu Històric perquè pugui continuar essent una institució útil en el futur. L'Arxiu en el 2.007.*

Aquesta proposta s'ha tingut en compte en la redacció dels nous estatuts de l'Arxiu i s'inclourà en el Pla d'Arxius i Centres de Documentació, punt A.6 pàgines 95-102, volum I. (51)

105. *Incorporar a l'Atlas el Casinet de la Creu Alta i els altres dos pous de glaç del terme municipal.*

El Casinet de la Creu Alta no s'ha inclòs en l'Atlas ni l'Inventari donat que s'ha utilitzat un criteri de dominàncies culturals i el Casinet té altres objectius dominants. Respecte als dos pous de glaç referits, cal dir que no són de propietat municipal i, per tant, no s'han inclòs en el Pla d'Equipaments. No obstant això hauran de formar part de la política d'itineraris i conservació d'elements d'interès històric i patrimonial.

106. *Incloure en el Pla d'Equipaments el complex del terreny Torre Turull i els equipaments parroquials de l'església de Sant Salvador.*

No es creu convenient donat que el terreny de la Torre Turull està qualificat com a Parc i l'equipament és privat.

107. *Incorporar la clarificació d'acord amb el barri de les expectatives de construcció d'un equipament damunt el pàrquing situat a Jaume I / Lusitània.*

Aquesta proposta s'ha d'analitzar en el context de la discussió sobre els equipaments de barri, sobre la qual no hi ha configurada una opinió municipal definitiva.

108. *Aclarir que l'anàlisi d'impactes és una metodologia nova i que no existeixen experiències prèvies.*

Malgrat que es tracti d'un disseny fet a mida per a Sabadell, no es pot dir que sigui una metodologia nova que no té precedents perquè no en tenim la certesa absoluta.

En qualsevol cas hi pot haver una certa utilització ambigua del concepte "impactes", motivada per la manca de referències en aquest tipus d'analítica. En el nou document de l'Atlas i l'Anàlisi d'impactes i rendiments culturals es procurarà aclarir aquests dubtes.

109. *Substituir el terme "segones ciutats" per "ciutats mitjanes".*

D'acord amb la proposta.

(52)

110. *En diferents punts del redactat substituir la paraula "global" per l'expressió "general".*

Cal llegir cada expressió en el seu context. Es canviarà la paraula en aquells casos en què sigui pertinent.

111. *Incorporar al Pla d'Equipaments propostes concretes sobre el Saló Imperial.*

Vegeu la fitxa concreta del Saló Imperial al Pla d'Equipaments, volum II. Allí es concreten les previsions actuals, tot i que cal dir que aquestes tenen un comportament molt dinàmic donat que es tracta d'un equipament privat i de gran valor simbòlic, en el qual es requereix la participació d'altres agents culturals i institucions.

112. *Expressar de manera més adequada el contingut de l'expressió "nous il. letrismes".*

Es modificarà el redactat del punt 2 de l'apartat a.2, pàgina 16 (volum I) dels punts febles en relació a l'entorn general del país i a les principals tendències del món de la cultura, per tal d'aclarir exactament el concepte de nous il. letrismes. (53)

113. *Incorporar propostes per a la utilització de l'auditori dels Sindicats.*

Es tracta d'un equipament molt ben situat i apte per a activitats de ciutat. Creiem que cal abordar aquesta proposta des de l'àmbit quotidià, amb propostes concretes en el dia a dia i a partir d'acords de gestió que impliquin les dues parts.

114. *En la periodificació per quadriennis, el període 96-99 rep el títol de "la planificació". Caldria substituir-lo per "la planificació i la inversió".*

La inversió, pel que respecte als diferents equipaments previstos s'inicia l'any 1992 i s'allarga, tal com indiquen els mapes de referència, pàgines 350-353 del Pla d'Equipaments, fins l'any 2007.

115. *Substituir el terme "aficionat" o "amateur" pel concepte "professional que no cobra".*

Malgrat que l'expressió "professional que no cobra" vulgui explicitar que la manca de remuneració no implica necessàriament una menor qualitat, els termes aficionats o amateur són de domini universal i no necessàriament impliquen el contrari.

116. *Incorporar una proposta concreta de futur de la biblioteca Salas Antón.*

El tractament d'aquest punt s'haurà de fer en el desenvolupament definitiu del Pla d'Arxius i Centres de Documentació. La biblioteca està dipositada actualment a l'Arxiu Històric, hi ha una relació de continguts (tot i que està pendent de catalogació definitiva) i es consultable pel públic.

117. *Incorporar les esglésies com a element infraestructural d'interès cultural i les parròquies com a centre d'activitat cultural.*

Les parròquies, quan disposen d'estructures associatives formalitzades, formen part de l'Atlas cultural de Sabadell.

Si l'espai té valor patrimonial i està catalogat el document que ho recull és el PEPPAS.

118. *Expressar millor el concepte de ciutat pedrera o ciutat viver.*

Aquest concepte s'aclareix amb major detall en el document Bases i fonaments de la política cultural de Sabadell.

119. *Contemplar el campus universitari i la zona de Tres Creus, Antoni Llonch, Bonavista.*

Aquest tema es tractarà específicament en el document "Cultura i Educació" que cal incloure en l'Annex I. (54)

120. *Explicar la diferència entre entitats cíviques i associatives.*

S'enten per entitats cíviques aquelles que tenen una dedicació preferent a activitats que desenvolupen l'esperit cívic dels associats i de la ciutadania en general. Les entitats associatives tindrien una dedicació preferent als centres d'interès dels associats. En alguns casos pot ser difícil establir la diferència, especialment en aquella franja mitjana en la qual algunes entitats realitzen activitats molt diverses.

Estrictament es pot assenyalar, també, que les entitats cíviques tenen com a objectius bàsics problemàtiques i interessos que sobrepassen els límits de l'entitat: qüestions de consciència, la millora de la ciutat o de la societat.

Qualsevol aclariment sobre el tema s'haurà de fer com a conseqüència del desenvolupament de l'apartat 3, pàgina 150-151, (volum I) (Programes i propostes d'actuació pel que fa la promoció associativa), on es constata la voluntat/necessitat d'elaborar una tipologia associativa.

121. *Incorporar les hemeroteques al Mapa Cultural.*

Aquest tema es concerta en el Pla de Biblioteques. Departament de Cultura, 1993.

122. *Incorporar al Pla de béns mobles el bestiar local.*

S'incorporarà com a punt 7. pàgina 86 (volum I) dins el Pla dels béns mobles, immobles i col·leccions. (55)

123. *Aprofundir en les diferents fases de les àrees de lògica cultural i en la sèrie d'elements del Ripoll.*

Es considera que la millor manera d'aprofundir en l'anàlisi de les Àrees de lògica cultural es la realització de simulacions a partir del programa de càlcul d'impactes i rendiments culturals a Sabadell. Aquestes simulacions permetrien imaginar quina seria la situació final si existissin uns determinats equipaments i mantinguessin un determinat nivell d'activitats i de resultats. Per tal de poder-ho fer, cal únicament perfeccionar el programa informàtic que s'ha elaborat.

124. *Afegir a l'inventari el Cercle Sabadellès.*

No s'ha inclòs perquè el Mapa treballa només amb entitats que tenen com a factor dominant el treball cultural. En aquest cas, però, cal tenir en compte que el Cercle Sabadellès té un local on es realitzen activitats recreatives i socioculturals. En la revisió de l'inventari s'analitzarà la possibilitat d'incorporar-lo. (56)

125. *El Pla d'Equipaments s'ha de pronunciar sobre el Cervantes.*

El Pla General d'Ordenació qualifica l'antic edifici Cervantes com un centre públic, però no cultural.

126. *Incorporar a l'inventari la Llar del Vent.*

Aquesta entitat està inclosa en l'Atles i en l'Inventari com a Centre d'Esplai Concòrdia. Es tracta d'un error que cal corregir. (57)

127. *Estudiar convertir el TM La Faràndula en un pàrquing, en funció del futur teatre Principal.*

La proposta es inversemblant, donada la qualificació històrica i cultural de La Faràndula. Una altra cosa és plantejar-se diferents opcions de gestió per a aquest teatre.

128. *No descartar que el teatre Euterpe continuï com a cinema.*

Aquest tema no es descarta, malgrat que no depèn de la voluntat municipal.

129. *En les consideracions sobre les festes, suprimir la frase referent a disquisicions antropològiques. (Pàg. 112, volum I).*

Es proposa d'anul.lar la frase sencera. (58)

130. *Quan es parla del distanciament del ciutadà, suprimir l'afirmació del darrer punt. S'ha produït un augment. (Pàg. 113, volum I).*

Es suprimirà el darrer punt. (59)

131. *En les propostes de treball, suprimir l'expressió "està previst". Indicar com es farà efectiva la proposta (IME, entitats ...). (Pàg. 114, volum I). Substituir les formes "ha d'actuar" per "actuarà". (Pàg. 114, volum I). En el punt 4.3 substituir "haurien de" per "seran" i afegir "es concretaran per mitjà de beques, encàrrecs, subvencions, premis i col.laboracions amb la universitat". (Pàg. 115, volum I).*

Es corregiren els redactats. (60)

S'inclourà com a il.lustració exemplificadora la frase "es concretaran per mitjà de beques, encàrrecs, subvencions, premis i també establint col.laboracions amb la universitat". Punt 4.3, pàgina 115, volum I. (61)

132. *En el punt 4.5 de la pàgina 115 no s'entén el redactat.*

El redactat final dirà: ...un major valor social, tcthora que es mantindran amb rigor els seus valors particulars. (62)

133. *Suprimir el quart paràgraf de la pàgina 116.*

No es creu necessari.

134. *En el 5è paràgraf de la pàgina 116 es produeix una incorrecta utilització del mot "mestissatge". Quin és el model de normalitat cultural que volem per a la ciutat?. Les cultures de les onades migratòries no s'han de posar en el mateix comentari. La cultura traslladada tendeix a perpetuar-se, la cultura autòctona, evoluciona.*

El mot "mestissatge", en aquest cas, no està ben utilitzat per la qual cosa es proposa de substituir-lo per una expressió més adequada al contingut de paràgraf. (63)

135. *Els programes i propostes d'actuació cal que es concretin més. (Pàg. 116, volum I)*

El caràcter del Mapa Cultural és indicatiu i no pas normatiu, la qual cosa dificulta una concreció exhaustiva. A més, les consideracions sectorials, tal com s'expressen al Mapa Cultural, no són altra cosa que les primeres anotacions per a un futur desenvolupament de cadascun dels plans de treball. Aquest tractament s'explica al punt 3.3.1: Consideracions i Plans sectorials, pàgina 56 (volum I).

136. *Les entitats de cultura popular ha de tenir un tractament semblant, quant a suport, al que es dona a les entitats musicals o escèniques.*

Les característiques de les festes i de la cultura popular en general no són les mateixes que les que treballen en sectors artístics. Contribueixen a definir les diferències una gran multitud de factors, des dels que afecten a la presència del mercat, fins als que defineixen el cicle entre formació-creació-producció-difusió.

En qualsevol cas les entitats de cultura popular han de disposar de les ajudes tècniques, infraestructurals i econòmiques que els permetin consolidar els seus projectes, semblantment a les d'altres sectors culturals. S'incorporarà aquest punt. (64)

137. *Suprimir els exemples en el punt 6 de la pàgina 117.*

Se suprimaran. (65)

138. *Treure la referència que es fa la pàgina 117 a la trobada de cultura popular. Cal fer un debat sobre els elements de continuïtat o de substitució.*

S'anul.larà la referència. (66)

139. *Indicar, al punt 9 de la pàgina 117, quin paper han de jugar l'IME o les APA'S en els aspectes pedagògics i formatius de la cultura popular.*

Des del Mapa Cultural es parla repetides vegades de la importància de l'escola en la formació cultural i, especialment, en aquells aspectes que fan referència a la creació de la identitat local i la cultura cívica. El patrimoni i les festes tradicionals són aspectes que entren de ple en aquest apartat.

140. *Al punt 2.2 de la pàgina 128 respecte al Conservatori de Música, incorporar-hi la referència al jazz i a la música popular i tradicional en forma de cursets.*

Donada la importància del tema s'obrirà un nou punt (Formació musical 2.4, pàgina 129, volum I, dedicat a ressaltar la importància de la formació referida a la música popular i tradicional. (67)

141. *El Mapa Cultural hauria de preveure la dotació d'equipaments adequats per acomodar-hi els programes i les entitats culturals del barri de la Concòrdia. Un dels trets singulars del barri de la Concòrdia és el bosc. Caldria estudiar, en el projecte de recuperació del bosc, la incorporació d'elements culturals. Una possible inversió en equipaments s'hauria de fer en la zona actualment ocupada per instal·lacions provisionals.*

La necessitat d'equipaments és comuna a molts barris de la ciutat. El Mapa aborda la creació d'una xarxa bàsica plantejada des de la perspectiva de ciutat i, per tant, ha d'afrontar una determinada distribució a la ciutat. En qualsevol cas, els barris de la Concòrdia i de la Creu Alta, entre d'altres, no tenen Centre Cívic, i en conseqüència necessiten un estudi específic per analitzar quines accions són les més convenientes. Aquest estudi es farà constar en l'apartat 3.7, Recomanacions, pàgina 206, volum I. (68)

142. *Reivindicar que una part de l'1% sobre la inversió en obra pública que s'ha d'aplicar a usos culturals, s'apliqui a la recuperació del patrimoni industrial.*

Caldrà estudiar fins a quin punt aquest criteri de caràcter normatiu en l'àmbit estatal també ho és en l'àmbit municipal.

143. *En les consideracions sobre la música caldria incloure-hi el compositor Agustí Borgunyó.*

El cens d'artistes es recollirà en les carpetes temàtiques d'inventari cultural de la ciutat. Punt c: els artistes, artesans..., pàgina 30, volum I. En aquest cas, es recordarà l'artista en l'introducció de les Consideracions Generals sobre la música, pàgines 125-130, volum I. (69)

144. *Un futur auditori hauria de tenir capacitat per a 1.500 places a la sala gran i per a 400 a la sala petita. Dos exemples són els auditoris de Lleida i Sant Cugat.*

Aquestes capacitats són aproximadament les que es proposen al projecte del Fòrum. Fitxa del Fòrum. Pla d'Equipaments, volum II.

145. *Cal millorar les referències a les col·laboracions entre el Conservatori i l'Orquestra Simfònica del Vallès.*

L'Orquestra Simfònica del Vallès no és pública i, per tant, solament és possible fer-hi recomanacions que necessàriament

s'hauran de produir en el context de la relació quotidiana. Des del punt de vista del Conservatori la proposta és molt encertada i es recollirà en les consideracions generals sobre la música, pègines 125-130, volum I. (70)

146. *Proposta d'incorporar un curs de direcció orquestral en les propostes de futur.*

La proposta és encertada i es recollirà en les consideracions generals sobre la música, pàgines 125-130, volum I. (71)

147. *Reconsiderar la inclusió de l'antiga escola de Comerç en l'apartat de centres de producció artística, incorporant-lo en l'apartat de centres especialitzats en la difusió artística.*

S'hi fan activitats de difusió, però bàsicament és un centre dedicat a la producció musical.

148. *Modificar el nom d'Escola d'Empresarials per seu de l'Orquestra Simfònica del Vallès.*

Aquesta qüestió forma part de la dificultat de trobar noms adequats als nous centres culturals, especialment aquells que suposen la reutilització d'espais amb un nom molt arrelat. De fet, el nom funcional d'aquest equipament (i no pas el definitiu, necessàriament) és el de Antic Centre Republicà i Federal / Antiga Escola de Comerç / Seu de l'OSV i L'AAO.

149. *Incorporar concrecions en el Pla de Música.*

El caràcter del Mapa Cultural és indicatiu i no pas normatiu, la qual cosa dificulta una concreció exhaustiva. A més, les consideracions sectorials, tal com s'expressen en el Mapa Cultural no són altra cosa que les primeres anotacions per a un futur desenvolupament de cadascun dels Plans de treball. Aquest tractament s'explica en el punt 3.3.1: Consideracions i Plans sectorials, pàgina 56, volum I.

El Pla de la Música, en concret, disposa ja d'un primer esborrany, on es concreten els principals objectius i programes de treball. Pla de Música. Departament de Cultura, 1994.

150. *Afavorir l'elaboració d'estudis històrics als diferents barris de Sabadell com a element d'identificació dels ciutadans.*

Aquest punt s'incorporarà en el punt 9, pàgina 189 de l'apartat 3.4: La sociocultura una estratègia d'intervenció cultural, volum I. (72)

151. *A part de la creació de nous centres de programació cultural, a Can Rull o a Ca n'Oriac, cal incentivar el fet que en altres barris existeixen programes culturals.*

En el document 3.A de l'annex I: Consideracions sobre el territori i els Centres Cívics, i en l'apartat 3.4: La sociocultura una estratègia d'intervenció cultural, pàgines 163-191 del volum I, es fan referències a aquesta qüestió indicant la necessitat de crear punts d'acció cultural als diferents barris de la ciutat. Els Centres Cívics se suggereixen com a punts de partida, conjuntament amb les entitats i les xarxes associatives.

152. *La proposta futura del funcionament dels centres cívics ha d'adequar-se als horaris en què els ciutadans poden fer-ne ús.*

Aquesta consideració de solució estrictament tècnica s'ha d'abordar en els plans d'actuació concrets dels Centres Cívics.

153. *Cal incloure al Mapa Cultural propostes concretes per redreçar la minva de propostes culturals que s'ha produït al barri de Can Deu en els darrers anys.*

El barri de Can Deu té un Centre Cívic, a partir del qual el Mapa proposa la creació d'un punt d'acció cultural. La dinàmica cultural del barri s'ha de configurar a través de les accions quotidianes i, especialment, amb la complicitat de les entitats del barri.

154. *Caldria programar periòdicament actes culturals itinerants (concerts, teatre,...) en les zones d'influència cultural puntual.*

Aquest fet s'assenyala en el document Consideracions sobre el territori i els Centres Cívics, volum annex I.

D'altra banda cal assenyalar que el departament de Cultura ha endegat diversos programes en aquesta direcció.

155. *No queda prou clar si el Projecte Cultural únic i amb direcció única és de l'Ajuntament o de la ciutat.*

La redacció del Mapa es fa des d'un Ajuntament amb l'objectiu de definir una Política Cultural Municipal, per a la qual cosa queda clar que es refereix a una única política cultural de l'Ajuntament de Sabadell.

156. *La instrucció es important, però fora d'algunes excepcions remarcables, la instrucció reglada s'escapa de les competències municipals.*

El Mapa defensa la mateixa idea, la qual cosa no es contradictoria amb el fet que de la relació entre Educació i Cultura en depengui en bona part el futur de la vida cultural.

157. *El Pla d'escultures i monuments no hauria de ser un pla sinó una política municipal.*

Certament un Pla és la base d'una política. Es considera que el tema és suficientment acotable com per que pugui estudiar-se particularment en forma de Pla.

158. *El paper de l'Administració municipal en la normalització lingüística s'ha de centrar, bàsicament, en allò que ha de fer a "casa seva".*

S'està d'acord amb aquesta precisió i caldrà aprofundir aquesta idea en les Consideracions Especials sobre la Normalització Lingüística, pàgines 102-111, volum I. (73)

159. *Es proposa d'introduir les següents consideracions pel que respecta la cultura artística: definir els principals esforços vers els nuclis i individus de reconeguda excel·lència i qualitat, evitar d'invertir en tot allò en què la ciutat no pot assolir un nivell competitiu, evitar la creació artificial d'oferta. El mercat amb tots els seus defectes, és el medi natural de desenvolupament de la creació artística individual.*

Totes aquestes qüestions formen part del plantejament exposat pel Mapa Cultural. Malgrat tot, depèn del grau d'exclusivitat en que estiguin plantejades. D'aquesta manera l'estímul als nous creadors i la protecció a les activitats artístiques de major risc no són contradictòries amb la col·laboració preferent amb els creadors de major nivell i qualificació.

Es defensa igualment, l'idea de mercat assistit (no intervingut) com un sistema d'elaboració de polítiques de preus, de producció i de demanda.

160. *La idea de "ciutat pedrera" està bé, però no hauria de ser prioritària.*

L'anàlisi de la tradició cultural de Sabadell porta directament a aquesta idea, que ha estat recurrent al llarg dels anys. Sabadell no té les condicions per esdevenir una ciutat mercat, un gran aparador cultural, però té una llarga tradició d'aportar noms al món de l'art català. Potenciar aquest fet és una manera de mantenir viu el protagonisme cultural de la ciutat.

161. *Seria important disposar d'una base de dades sobre les persones que lideren els processos associatius de Sabadell.*

S'està d'acord amb la proposta, però no forma part dels objectius del Mapa. Aquest objectiu s'ha de resoldre des de la gestió quotidiana del departament de Cultura donat que es tracta d'una base de dades amb molta mobilitat que necessita un esforç constant d'actualització

162. *A la pagina 47 del volum I, es qualifica l'immigració de negativa per a "l'evolució i progrés ciutadà".*

El Mapa senyala, ben al contrari, les aportacions de l'immigració i l'efecte de "barreja" cultural com una de les característiques que defineixen el nostre país.

163. *Hi ha una certa confusió a l'hora de parlar de "tradicions pròpies de la nostra cultura", obviant elements com el flamenc o la rumba, que ara ja formen part d'ella.*

S'està d'acord amb aquesta opinió i el Mapa, en el seu esperit, no diu pas el contrari. Malgrat tot cal senyalar que en molts moments es necessari precisar sobre l'origen d'algunes tradicions.

164. *El Mapa afirma que Sabadell té una vida escènica prou important i això no es cert.*

El Mapa manté la tesi que les activitats artístiques que millor defineixen la ciutat són la música i les arts plàstiques. Malgrat tot, el teatre del Sol, l'Opera (a mig camí entre la música i el teatre, i la presència de diferents grups de teatre aficionat) són una bona mostra que el sector de les arts escèniques té una certa vitalitat.

165. *El punt 30.5 de la sinopsi ignora les potencialitats comercials de l'Eix Concòrdia/Avinguda Matadepera o de la Creu de Barberà/ Espronceda.*

En el Mapa es fa referència a la importància comercial de l'Avinguda de Matadepera, no així de la Creu de Barberà. Aquest punt s'inclourà en l'anàlisi del futur urbanístic-cultural de la zona.

(74)

166. *S'intenta encorsetar la cultura amb un excés de planificació. La cultura es més lliure, més personal, més "barrejada".*

Es possible que el Mapa sigui excessivament planificador. Malgrat tot cal tornar a senyalar que el Mapa no és, en essència, un document sobre la cultura, sinó sobre la seva gestió i la política

cultural municipal i aquesta, com el conjunt de les polítiques de serveis personals ha de planificar-se per aconseguir els resultats que cerca.

167. *En el Mapa hi ha excessiu protagonisme de les entitats privades. Hi ha entitats associatives que, amb escassos recursos tenen major rendabilitat cultural que moltes entitats privades.*

És cert que les inversions econòmiques en cultura, quant estan fetes des de la iniciativa privada, defensen determinats interessos. Això no treu que en molts casos siguin, també de gran utilitat pública. D'altra banda el funcionament econòmic del país i l'estructura dels pressupostos culturals obliga a potenciar la presència privada en el finançament de la despesa cultural.

Des del punt de vista de la rendabilitat cultural, aquesta afirmació es certa i l'anàlisi de rendiments i impactes culturals que es realitza a l'annex II del Mapa ho demostra clarament.

168. *Incorporar l'expressió "com és lògic" en el redactat del punt 5 de la pàgina 113 del volum I.*

S'hi incorporarà.

(75)

B. MODIFICACIONS DEL MAPA REALITZADES DES DEL DEPARTAMENT DE CULTURA DURANT EL PROCÉS DE DISCUSSIÓ

La presentació dels documents provisionals del Mapa Cultural el mes de juny de 1995 i l'inici del procés de discussió pública, ha permès recollir els comentaris anteriors i fer una àmplia proposta de modificacions. D'altra banda, alguns dels apartats, especialment els que configuren l'Inventari i el Pla d'Equipaments, s'han anat perfeccionant, en la mesura en què s'ha millorat la informació existent. Per aquesta raó en paral·lel al recull d'opinions i propostes exteriors, des del mateix departament s'ha procedit a canviar substancialment alguns dels volums del Mapa Cultural i a redactar-ne de nous.

Els documents que han estat modificats són:

1. *Un nou volum que substitueix l'annex II de la versió provisional de juny de 1995.*

En aquest nou volum es procedeix a la substitució total de l'Atles cultural de Sabadell per un nou document amb correcció d'errors en la ubicació d'alguns equipaments, incorporació de centres i nous mapes. L'Atles presentat en la versió prèvia del Mapa contenia errors i imprecisions que ha calgut corregir.

Igualment es procedeix a la substitució total de l'anàlisi de rendiments i impactes culturals. El nou document presentat permet una millor aproximació a la realitat fruit del desenvolupament del programa informàtic elaborat des del departament de Cultura.

En el nou volum s'inclouen, també, l'explicació del funcionament tècnic de l'enquesta realitzada a les entitats i centres culturals de la ciutat i del programa informàtic utilitzat.

2. *Un nou Pla d'Equipaments que millora i completa la versió provisional, amb l'aportació de millors referències històriques, més informació sobre els plans de futur i una major profusió de mapes i plànols. S'ha procedit, igualment, a realitzar algunes variacions sobre el número total d'equipaments directament afectat pel Pla.*

Els documents que s'incorporen al Mapa són:

3. *Redacció d'un nou document: Principis i objectius de la política Cultural a Sabadell.*

Aquest document té la vocació d'esdevenir una síntesi dels aspectes més importants del Mapa Cultural expressats des del punt de vista polític, ideològic i conceptual.

El document Principis i objectius de la Política Cultural a Sabadell tindrà tres apartats essencials. El primer recollirà un conjunt d'aspectes generals que afecten les polítiques culturals en l'entorn local i definirà els punts de relació bàsics entre la cultura i els altres espais d'intervenció socials. Així mateix farà referència a les principals característiques de la ciutat. El segon apartat tractarà de les especificitats culturals locals i dels trets definitoris de la seva política cultural. El tercer concretarà, en termes de línies d'actuació bàsiques, els apartats anteriors.

4. *Redacció d'un nou document: Informe-memòria del procés de debat del Mapa Cultural de Sabadell. Aquest informe recull les actes de totes les reunions realitzades al llarg del procés de debat del Mapa Cultural, amb indicació de les aportacions més significatives. Recull igualment les aportacions per escrit que han realitzat diverses persones, institucions, entitats i partits polítics.*
5. *Redacció d'un nou document: Informe amb les propostes de modificacions del Mapa Cultural realitzades al llarg del debat. En aquest informe s'analitza cada una de les propostes i s'assenyalen els canvis que se'n deriven.*

ANNEX I

Escrits rebuts

ÍNDIX

1. *Escrit 01.09.94. Antoni Garriga.*
2. *Escrit 02.11.94. Candidatura Alternativa Independent Ciutadana.*
3. *Escrit 02.02.95. Adolf Pla.*
4. *Escrit 14.02.95. Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya.*
5. *Escrit 15.02.95. Jordi Mora.*
6. *Escrit 09.09.94. Escola Universitària d'Informàtica.*
7. *Escrit 07.12.94. Cap de la Secretaria Particular de la Ministra Cultura.*
8. *Escrit 13.03.95. Teatre del Sol.*
9. *Escrit . Gremi de Fabricants de Sabadell.*
10. *Escrit març 95. CCOO del Vallès Occidental.*
11. *Escrit 13.03.95. G.M. Partit dels Socialistes de Catalunya*
12. *Escrit 30.03.95. Fundació Bosch i Cardellach*
13. *Escrit 06.04.95. Iniciativa per Catalunya*
14. *Escrit 08.04.95. Ignasi Riera*

1. NOTES AL DOCUMENT "MAPA CULTURAL DE SABADELL" DE JUNY 1994

DUES QÜESTIONS MOLT GENERALS

- Pels objectius i per la tècnica de Pla Estratègic del document entenc que caldria explicitar que, a més d'un projecte de consens, és un compromís manifest com a contingut real del Pacte Cultural implícit: una proposta asumida per determinades institucions (les que vulguin però especialment les que tenen major pes cultural i les compromeses en el finançament de la vida cultural local), que fa viable una política cultural per a la ciutat (i no només la definició d'una línia política municipal).

Això hauria de tenir lògiques conseqüències en el debat ciutadà previst i comportaria, al final, acords formals pels quals l'Administració es comprometria a determinades actuacions i les institucions, si més no, a assumir l'ideari i les línies i objectius del Pla: a actuar d'acord amb el marc de referència que vol ser el Mapa.

(Ho relaciono principalment amb la introducció -punt 8- de la Sinopsi, amb els "principis" del Mapa -punt 10 de la pàgina 22- o amb l'acció 1.2 -pàgina 15- de l'annex I).

-Crec que la classificació de punts forts i punts febles que es fa al Mapa (pàgines 15-17) és discutible o, si més no, ambivalent i crec que seria bo i enriquidor fer-ho notar.

En l'enumeració dels factors favorables i els de dificultat em sembla que seria convenient incloure entre els favorables allò que, en termes col·loquials, en diem "sabadellenquisme" (reconeixement de la identitat pròpia o de la pertinença a Sabadell, cofoisme ciutadà...) i que, segons com es planteja, pot facilitar la cohesió social i explicar l'existència de "signes d'identitat" que poden comportar el reconeixement d'una certa "marca de fàbrica": de corrents, d'escoles, de grups, ... Lliga amb el Principi Estratègic número 3 (pàgina 47 del Mapa).

QÜESTIONS TAMBÉ GENERALS PERÒ MÉS INSTRUMENTALS

-Hi ha una insistència potser excessiva en la conveniència de potenciar "polítiques de demanda": difícilment hi ha una demanda cultural que no provingui d'un públic que sigui també "creador" (a través de cursets de cuina o de macramé, de balls regionals, de grups de teatre... o de cercles d'investigació

de qualsevol tipus). L'estudi, que s'inclou a l'annex I, sobre els hàbits culturals és molt revelador.

-El criteri, que proposa l'objectiu operatiu número 3 del Mapa, de traspasar a empreses privades les activitats rendibles no és probablement el més encertat (ni per oportunitat ni per concepte). La figura de mercat assistit que es predica a l'"Inventari" introdueix elements i criteris que semblen més adequats.

-Si l'anàlisi de la inversió municipal pogués anar precedida d'una reflexió sobre la capacitat financera, les competències pròpies i els serveis obligatoris, guanyaria en matisos i en credibilitat.

-Quan es parla del patrimoni i se n'estableixen tipologies no queda clar (encara que hi deu ser) quin tractament es pensa donar a algunes estructures i espais urbans de rellevància històrica, com poden ser determinades trames urbanes (les rengleres de cases angleses per exemple) o els mateixos vapors des del punt de vista funcional, ni si es valoren aquests elements com a peces museístiques que expliquen aspectes importants de la història de la ciutat. La creació d'itineraris temàtics és una actuació interessant, però es podria fer algun pas més.

POSSIBLES TEMES A INCLOURE

-Trobo a faltar propostes concretes sobre la ciència i especialment sobre la tècnica. Dificilment el discurs de la cultura al segle XX podrà oblidar aquests aspectes. En particular crec que es podria avançar en qüestions d'innovació tecnològica. Els lligams amb l'artesanía, amb museus (s'anuncia el del vitrall), amb tallers (reproducció sobre paper i altres), amb entitats professionals...son nombrosos. Els aspectes de formació (en els quals s'apunta el tema) hi lliguen evidentment, però caldria anar més enllà. Es podrien obrir portes a futures actuacions.

-Igualment hi trobo a faltar la consideració de l'esport. Aquí hi ha també un camp molt important i ampli que no crec que calgui argumentar per part meua en aquestes notes. La transversalitat pot ajudar a plantejar-ho.

-Em semblaria oportú incloure en el Pla l'actuació al Ripoll.

Les reflexions i indicacions podrien ser moltes: urbanístiques, patrimonials, mediambientals, d'ecologia, de formació, de temps lliure.....En qualsevol cas crec que seria bo plantejar el parc del Ripoll, també, com una acció cultural, cosa que faria més fàcil incidir en determinats continguts del Parc . I podria destacar-se'n el caràcter "transbarrial" ja que relliga, si es planteja amb aquesta voluntat, quasi tots els " punts culturals remarcables".

ALTRES COMENTARIS

-En el Plans sectorials, quan es parla de Normalització lingüística i per la importància que els fets de què tracta tenen per la convivència, crec que caldria proposar uns objectius específics per a Sabadell.

Caldria revisar la redacció de l'apartat 5 (pàgines 106 i 107) d'aquest sector.

-L'interès, notable, de les "consideracions i propostes sobre el territori i els centres cívics" no conté una proposta final que s'hi correspongui.

COSES CONCRETÍSSIMES

-El pla d'exempcions fiscals que s'anuncia als Objectius Operatius del Pla (punt 5.4 de la pàgina 55 del Mapa) em sembla que no és legalment viable.

-De la catografia que es vol inventariar (pàgina 63 del Mapa) no s'en diu res i fóra bo que es concretés mínimament.

- No he sabut entendre qui i com determina, a les fitxes de l'Atlas, l'adscripció de cada entitat a cada sector.

Antoni Garriga, agost de 1994

P

1000000000

1000000000

2. PROPOSTES PER AL DEBAT SOBRE EL MAFI CULTURAL DE SABADELL

L'IDEARI

1. Les dues ciutats

En el projecte de Pla Estratégic de Cultura no es planteja un dels problemes capdals de la vertebració cultural de la nostra ciutat. En realitat, Sabadell són dues ciutats: una ciutat històrica amb un símbol, una memòria i una marcada identitat cultural i una ciutat perifèrica producte del desenvolupament econòmic dels anys 60 que no té aquests signes d'identitat històrics; però que ha fet història en els darrers trenta anys, a través d'una intensa mobilització política i cultural, sobretot, a l'etapa final de la Dictadura i els primers anys de la transició.

La ciutat històrica, el centre, és l'espai social de les classes mitjanes, de la petita burgesia i de la burgesia local que s'expressa en llengua catalana.

La ciutat perifèrica, els barris, producte dels moviments migratoris dels anys 60, és el territori de les classes treballadores que majoritàriament utilitzen el castellà com llengua vehicular.

Creiem que aquesta dualitat lingüística i social i els complexos problemes que comporten no han estat tractats en el projecte amb l'importància que mereixen. De fet, els problemes culturals que afecten a la ciutat històrica s'han treballat a fons i s'han detectat les seves necessitats. Per contra, els problemes de la ciutat perifèrica no s'han treballat amb la mateixa intensitat.

Sobre la ciutat perifèrica ens preguntem:

-¿Com s'analitza, com es conceptualitza i que es pensa fer amb les manifestacions culturals de la ciutat perifèrica que existeixen ara; per exemple, les penyes de flamenco, el teatre, les romeries...)? ¿potenciar-les, redirigir-les, reconèixer-les?

-Serà la ciutat històrica la que absorvirà, per mitjà d'estratègies culturals complexes, les manifestacions diferenciades de la ciutat perifèrica integrant-les?; o bé, ¿s'obrirà un diàleg inter-cultural enriquidor per als trets diferenciats de cadaescuna d'aquestes identitats culturals (mestissatge)? ¿S'ha previst l'impacte d'un eventual fluxe migratori provinent dels països del Magreb i d'altres indrets, amb uns referents culturals ben diferents als nostres?.

2. Sòcio-cultura estratègia d'intervenció cultural

En el text a debat es planteja que, per la ciutat perifèrica, és necessària una estratègia d'intervenció sòcio-cultural, a diferència del centre que precisaria d'una intervenció estrictament cultural. Es tractaria de democratitzar l'accés a la cultura per tal de proporcionar a les classes treballadores de les eines bàsiques per poder accedir als bens culturals i a un consum cultural de qualitat, tot elevat el seu nivell i preparant les condicions per a la producció cultural autònoma. És aquesta una proposta políticament ineludible, en la mesura que dona contingut al principi d'igualtat d'oportunitats.

Ara bé, el projecte no considera suficientment una sèrie de fenòmens que afecten a l'activitat cultural.

La cultura "clàssica" està patint una greu crisi que afecta als seus continguts i als valors que difon i que l'aparició dels mitjans de comunicació de masses acceleren i aprofundeixen. S'experimenta un buidat de continguts que tendeix a reduir la cultura clàssica a un signe social de status, mancat de tensió interna, sense creativitat i amb una forta tendència vers al tractament museístic de les creacions artístiques i culturals.

Paralelament, la cultura audiovisual de masses es converteix en el principal vehicle de formació cultural de la majoria de la població. Aquesta cultura és marcadament alienant i banalitzadora de les tensions històriques que la cultura clàssica ha codificat en els seus valors i formes estètiques.

La democratització de la cultura, a Sabadell, s'enfronta als problemes objectius derivats d'uns intel·lectuals fortament identificats amb una concepció corporativa i elitista -per classista- de la cultura i que resten insensibles als problemes plantejats per la cultura audiovisual de masses i per les necessitats de consum cultural d'aquestes.

La democratització de la cultura exigeix una ruptura d'aquests hàbits corporatius i també demana que les produccions artístiques i culturals siguin significatives en funció de l'interès social i ciutadà i no pas per un cert fetixisme cultural.

Així, es planteja la contradicció d'intentar diluir la crisi de la cultura clàssica i el consum cultural alienant, al mateix temps i en un mateix espai interclassista. La prioritització temàtica i sectorial, en el projecte, responen a criteris d'eficàcia i rendibilitat més propis d'una lògica de mercat que inicialment afavoreix als grups i agents culturals econòmicament i socialment consolidats. Malgrat les estratègies socio-culturals, creiem difícil evitar la reproducció de les desigualtats estructurals, en el terreny de la recepció i més encara en el de la producció cultural. El mercat s'aixeca com a Tribunal, com a instància última, que discrimina la viabilitat de les diverses activitats culturals. En darrer terme, això és susceptible d'incrementar les dificultats per a la formació de subjectes socials crítics i autònoms, objectiu programàtic de tota política cultural progressista.

Creiem que aquestes qüestions, encara que depassen el marc i les competències del projecte presentat, s'han de plantejar per tal de situar la discussió doctrinal en uns nivells més ajustats als problemes reals.

3. El consens

Pensem que s'ha produït una confusió política de plans alhora de tematitzar aquesta qüestió. Una cosa és que l'administració local, per tal de legitimar els seus projectes, s'obri al diàleg i a les suggerències dels sectors ciutadans afectats i miri d'incorporar-los al debat. Aquesta actitud és correcta i palesa una intenció encomiable de superar els marcs merament institucionals en la presa de decisions polítiques que afecten al conjunt de la ciutadania. Tantmateix, això no ha de confondre's amb els continguts de l'activitat cultural propiament dita. Una acció cultural que fomentés únicament el consens social generalitzat, entenem que seria emprobradora.

En tota acció cultural, es palesen els conflictes socials; per això, tampoc compartim l'objectiu de convertir els espais culturals amb espais interclassistes que tendrien a dissoldre la conflictivitat. La CAIC entén que l'activitat cultural és també i, sobretot, l'espai de la polèmica, de la crítica, del desacord.

L'accés a la cultura dels habitants de la ciutat perifèrica es farà a través d'un incert i complex procés en el que el caràcter crític i transformador de la cultura, com formadora de subjectes autònoms, serà més important que el espai

de consens entre els diversos interessos socials que el projecte concedeix a la cultura.

4. El mercat cultural

Detectem una acusada pregnància del models econòmics de caire neo-lliberal en els aspectes del projecte que contempen la quantificació i la rendabilitat de les actuacions culturals municipals. Es planteja la configuració d'un mercat cultural en correspondència a les transformacions socio-econòmiques de la ciutat. Es parla de professionalització, de tecnificació, de planificació i, encara que no es digui, el concepte de competitivitat travessa tot el text.

Considerem que si bé certs aspectes de l'activitat cultural són i han d'ésser quantificables, els objectius més importants defugeixen d'aquesta quantificació (per mitjà de qué items avaluar el grau de "civisme" o de "cohesió social"?). El caràcter qualitatiu -"els intangibles"- dels objectius a assolir fan inútil aquests càlculs.

Observem una forta tendència a considerar la cultura com a un mercat específic, amb les seves pròpies lleis internes, que comporta una reformulació dels conceptes de gestió pública i privada i de la relació de l'administració pública amb l'àmbit privat (institucions financeres) i la societat civil (teixit associatiu). Pensem que és possible treballar amb d'altres paràmetres i que, fins i tot els contemplats en el projecte, s'han d'aprofundir en el debat.

Sabadell, 2 novembre 1994

COMISSIO CULTURAL DE LA CAIC-Sabadell

ADOLF PLA
 C/ Felip Pedrell, 24
 08208 - SABADELL

Sabadell, 2 de febrer de 1995

A la atenció del Sr. Pere Vidal, Regidor de Cultura de l'Ajuntament de Sabadell:

Tal i com vaig manifestar-vos en la reunió dedicada al document sobre el Mapa Cultural de la ciutat, vull tornar a comunicar-vos la bona impressió que la seva lectura em va produir, així com l'entusiasme i la il·lusió que se'n desprèn per tal de millorar i d'ambicionar quotes culturals més riques per a la nostre ciutat.

Se'ns demanà, en la mesura de les nostres possibilitats, que us féssim arribar per escrit, les idees i opinions que en aquell moment sorgien per tal de valorar més còmoda i ordenadament les aportacions de cadascú.

Les reflexions que esmento en aquest escrit s'han d'entendre com a punts de referència que em semblen interessants a tenir en compte a l'hora de dur a terme un Pla d'aquestes característiques. He volgut obviar els elements més concrets que en tot cas correspondrien a un desenvolupament detallat del propi Pla.

Sota el meu punt de vista, el document mostra un desequilibri entre l'explicació general de l'anàlisi de la contextualització cultural de la ciutat, que sens dubte és aprofundida i sòlida (de la mateixa manera que ho són també les consideracions i els objectius generals), amb els programes i les propostes d'actuació, que apareixen sovint incompletes o bé anecdòtiques.

Aquest desequilibri no és assenyable a una secció determinada. M'ha semblat una constant. He de dir però, que en alguns capítols aquesta impressió és menor que en d'altres. Això pot ser produït perquè alguns treballs estan més avançats que altres. En tot cas, en el capítol dedicat a la Cultura Artística es fa evident si ho comparem, per exemple, amb el del Patrimoni Històric-Cultural.

En general els plantejaments teòrics apareixen més afermats i més consistents que la resposta pràctica.

Feta aquesta valoració, voldria centrar-me en el sector de la música, fent algunes aportacions en el punt que em sembla més feble: Programes i Propostes d'actuació

Tal i com proposa el document, el futur Pla ha de contemplar la Creació, la Producció

i la Formació artística musical. Al mateix temps, la difusió hauria de fer-se extensible a tots tres àmbits de forma individualitzada i inter-relacionada.

Els continguts assenyalats en aquests punts (Vol. I, pàg. 128), corresponen bàsicament al nomenament d'actuacions que en aquest moment es duen a terme. La reflexió d'aquestes actuacions ajudaria a valorar i decidir de quines cal potenciar-ne la seva continuïtat, de quines caldria aportar-hi nous enfocis i quins camps d'actuació no han estat coberts.

Els programes i les propostes d'actuació haurien de concretar-se sobre quatre eixos principals:

1. El Servei que l'Administració pot aportar als ciutadans de forma directa i indirecta per tal de contribuir a millorar el coneixement i la cultura musical.

La Complexitat d'aquesta actuació faria necessari contemplar-la en un àmbit àmpli, incidint principalment en el marc de l'Ensenyament General i en els sectors socials menys vinculats a l'activitat musical desenvolupada en la zona centre de la ciutat. En aquest sentit caldria aprofitar millor les possibilitats que ofereix la xarxa actual de Centres Cívics.

A tall d'exemple, uns disseny imaginatiu sobre aquesta infraestructura ja existent, faria molt profitosa i rendible la creació d'uns circuits d'actuacions a diversos indrets de la ciutat amb la participació d'estudiants de música amb projecció professional. Ni cal dir que la rendibilitat seria doble: servei al ciutadà i servei a l'estudiant. Dins del marc de l'Ensenyament general, podríem parlar de programacions dissenyades i produïdes amb criteris estrictament pedagògics amb atenció principal als centres públics, així com serveis de fonoteca municipal que servissin de recursos i suport al col·lectiu docent de primària, secundària i estudis especialitzats, així com entitats amb vocació de difondre qualsevol tipus d'activitat musical.

2. Estimular, ajudar i exportar el treball dels ciutadans amb dedicació a la creació i la producció artística.

L'actuació d'aquesta tasca hauria de basar-se en criteris sòlids i selectius de qualitat, alhora que fer-se extensiva a tota la diversitat en què es manifesti. La mateixa diversitat pot proporcionar els paràmetres d'actuació, siguin en forma de produccions, intercanvis, ajuts o creació de xarxes que permetin la seva exportació. Hauria d'haver-hi la suficient informació per tal de ser accessible a tots els gèneres i manifestacions musicals, tot evitant acotar-ho només a determinats circuits específics.

3. Definició del Conservatori Professional i Escola Municipal de Música com a centre de formació especialitzada.

La ubicació del Conservatori en l'actual context té dos fronts: El de la Reforma Educativa dins el corresponent Mapa escolar elaborat per la Generalitat i el del Pla de Música de la ciutat.

Des d'aquesta perspectiva caldria fer un treball reeixit, encapçalat per la Regidoria d'Educació amb la col·laboració puntual de la de Cultura, adequant l'anterior Projecte del centre al nou context, definint amb claredat els objectius, estructura i funcionament.

En el futur, seria responsabilitat dels equips directius del centre, vetllar per l'acompliment d'aquests objectius generals i el.laborar els específics que se'n derivin. D'aquesta manera el Conservatori podria abocar tot el seu potencial pedagògic i cultural a la ciutat.

4. Infraestructura i equipaments.

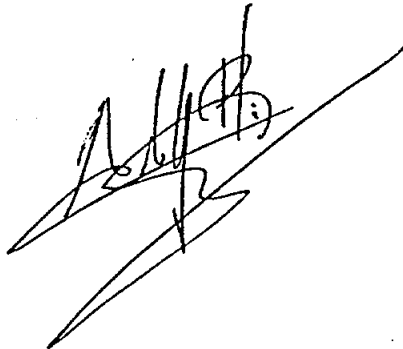
Aquests mitjans han de ser capaços de respondre a les experiències de les programacions i actuacions dissenyades. Per tant cal definir-los en paral.lel o amb posterioritat a aquest disseny i sempre emmirallant-s'hi.

La conseqüència de no fer-ho així pot provocar situacions absurdes que, massa sovint i lamentablement, es produeixen amb despeses desproporcionades i inútils.

A la vegada cal ser conscients de quines són les possibilitats econòmiques reals i si cal, acotar les programacions per què veritablement puguin satisfer els objectius pretesos.

Agraint la teva confiança, desitjo sincerament que la reflexió i tot l'inmens treball que la vostra Regidoria està duent a terme fructifiqui en la realitat cultural que tots els ciutadans volem i necessitem.

Molt cordialment,

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping, stylized strokes. The signature is positioned to the right of the closing text.

Enginyers Industrials
de Catalunya
Associació / Col·legi
Comissió del Vallès

Advocat Cirera, 2-8. despatx 23
Tel. (93) 725 57 37
Fax (93) 727 72 48
08201 Sabadell
Ref. cart 95-2

4. **AJUNTAMENT DE SABADELL**
Sr. Pere Vidal
Regidor de Cultura
Plaça Sant Roc, 14, 3a planta
08201 SABADELL

Senyor,

El passat dia 12 de desembre dos representants de la nostra Comissió van assistir a una reunió, convocada pel Cap de Departament de Cultura, Josep Serrano, i a la que també van assistir representants d'altres entitats ciutadanes, per comentar el document elaborat per l'Ajuntament sobre el Mapa Cultural de la ciutat.

En aquesta reunió es va prendre el compromís, per part dels nostres representants, de entregar un document amb els comentaris i suggeriments que, des del nostre punt de vista d'enginyers industrials, podríem aportar.

Us adjuntem, doncs, a aquest escrit el document esmentat, esperant que les nostres aportacions us siguin d'utilitat.

Quedem a la vostra disposició i aprofitem l'avinentesa per a saludar-vos ben atentament.

Joan Vega Castellví, E.I.
COMISSIÓ D'ENGINYERS INDUSTRIALS DEL VALLÈS
ÀREA DE CULTURA I LLEURE

Sabadell, 14 de febrer de 1994

OBSERVACIONS AL DOCUMENT DEL MAPA CULTURAL DE SABADELL

L'IDEARI

En l'ideari es fa menció a la tradició industrial de la ciutat, la qual ha deixat una extraordinària herència patrimonial.

D'altra banda es fa esment, com element positiu, a la interrelació entre el món de la cultura i el món del treball.

La nostra impressió és que aquestes idees no tenen prou continuïtat en els capítols posteriors de l'Inventari i del Pla. Per tant, les observacions que es realitzen en aquests apartats estan en aquesta línia.

L'INVENTARI

En l'inventari hom hi troba a faltar, com a sector diferenciat, el de les entitats tècnico-culturals.

Això facilitaria tasques a desenvolupar en el Pla sobre aquest tipus d'activitats.

EL PLA

Ja dins del Pla, es proposen quatre línies de treball, que són les següents:

- Contemplar la creació d'un Centre de Divulgació Científico-Tècnica.

Això possibilitaria que:

- Empreses, entitats i col·legis professionals, poguessin divulgar mitjançant de conferències, cursos, exposicions..., la seva pròpia activitat o aspectes tecnològics relacionats amb la mateixa.
- Com activitat divulgativa, es poguessin organitzar visites comentades a entitats, empreses o edificis de la ciutat o la seva comarca, d'interès des del punt de vista tècnico-cultural.
- Aprofitar el fet diferencial de disposar d'un Aeroport, per donar a conèixer a la ciutat els diferents aspectes relacionats amb l'aeronàutica.

La creació d'un Centre de Divulgació i d'un Museu sobre l'Aeronàutica, en podrien ser alguns exemples.

- Confeccionar un apartat específic sobre patrimoni industrial.

Convè separar el patrimoni industrial del patrimoni arquitectònic, sobretot pel que fa a la seva posterior recuperació per a usos culturals.

- Recuperació del patrimoni industrial per a usos culturals.

Can Borràs és un exemple d'una acció feta. Caldria planificar accions d'aquest tipus en el temps, en funció de:

- Edificis disponibles.
- Recursos econòmics.
- Necessitats culturals a cobrir.
- Reivindicar que una part de l'1% sobre la inversió en obra pública que s'ha d'aplicar a obres culturals, s'apliqui a aquest concepte.

- Integració de les entitats tècnico-econòmiques i grans empreses en activitats culturals de caire tècnic

Un exemple podria ser l'edició d'un llibre sobre algun tema específic de la indústria de la nostra ciutat, o la creació o potenciació d'algun museu sobre la història industrial de la ciutat.

COMISSIÓ D'ENGINYERS INDUSTRIALS DEL VALLÈS
Febrer, 1995

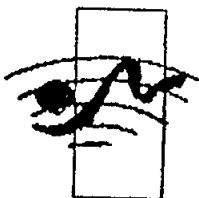
17

18

19

20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

5.

Orquestra
Simfònica
del Vallès

A: Sr. Josep Serrano
Ajuntament de Sabadell

núm. de fax: 727 6338

de: Sr. Jordi Mora
Orquestra Simfònica del Vallès

núm. de fax: (93)727 22 28

núm. de pàgines:
01

data:
15-2-95

Complement d'opinió de Jordi Mora, Director Artístic de l'OSV, respecte al Mapa Cultural de Sabadell.

Considero que la realització del Mapa Cultural de Sabadell és una iniciativa tan bona com única, i que podria servir d'exemple a d'altres poblacions. Tot el que sigui el poder especificar al màxim el món complex i molt sovint difús de la cultura, tan sols pot ser positiu.

Consideracions específiques:

E.1. S'hauria d'incloure el compositor Agustí Borgunyó. No es fa esment de cap grup de jazz (el qual no té res a veure amb el rock) ni de cap tipus de grup folklòric (a part de les cobles). Fora interessant que hi hagües algun grup o associació d'alguna regió d'Espanya (per exemple Galícia).

3.1.2. L'auditori hauria de tenir una capacitat de 1.500 places en la sala gran i d'unes 400 places en la sala petita (concerts de cambra, recitals, etc.) Hauria de tenir les condicions necessàries per fer-hi gravacions. El més important però és aconseguir una bona acústica. L'Auditori de Lleida n'és un molt bon exemple, tal com Sant Cugat.

2.2.3. Apart dels concerts simfònics populars i la col.laboració amb el Conservatori, s'hauria d'incloure, dins d'aquest apartat importantíssim de la relació de la formació amb la difusió, l'assistència de les escoles als assaigs, l'assistència de públic als assaigs (gratuitament), el projecte de col.laboració entre el Conservatori i l'OSV a fi d'acompanyar els finalistes per l'orquestra.

Curs de Direcció Orquestral per a gent del país, a nivell europeu o mundial, obert al públic i especialment als estudiants de música. Intercanvi de les formacions locals amb formacions similars d'arreu d'Espanya o de l'estranger (per exemple l'intercanvi possible entre la Filarmònica de Minsk i l'OSV).

Pels motius fins ara esmentats i veient l'ordre dels locals i les seves funcions en el llibre de la sinopsi, es podria reconsiderar incloure l'Escola d'Empresariats a l'apartat de centres de Producció Artística, o bé a l'apartat de Centres Especialistes en la Difusió Artística. Potser també seria possible anomenar el local a partir d'ara "Seu de l'OSV" i no "Escola d'Empresariats".

Consideracions generals:

Fer impresos o llibrets de les diferents arts per separat per a fer més flexible la informació específica de cada una d'elles: aquesta podria ser una llista detallada amb adreces i telèfons de les entitats.

Fer trobades regulars (1 cop l'any) dels grups amb interessos i temàtica comuns.

6. Ajuntament de Sabadell
Àrea de Benestar Social
Sr. Pere Vidal Palet
Regidor de Cultura

Senyor,

Hem rebut el vostre escrit amb data 26 de juliol en el qual ens feu arribar el Mapa Cultural de Sabadell.

Us agraïm la tramesa d'aquest document i a l'hora us felicitem per la labor aconseguida ja que pot ser una eina útil per a la cultura de la nostra ciutat.

Cordialment,

*D. Isabel Rexachs
del Rosario*

Dolores I. Rexachs del Rosario
Directora

Sabadell, 9 de setembre de 1994

Escola Universitària
d'Informàtica de Sabadell

Data 30 SET. 1994

Entrada, n.ºm. —

Sortida, n.ºm. 79

10

11

Antonio Losada Kuntz

Jefe de la Secretaría Particular
de la Ministra de Cultura

Madrid, 7 de diciembre de 1994

Gabinet de l'Alcaldia
COMISSIÓ DE CULTURA
Data 20.12.94
Entrada 1532
Sortida
Ajuntament de Sabadell

7. Ilmo.Sr.D. Antoni Farrés i Sabater
Alcalde de
SABADELL

Señor Alcalde:

Acuso recibo de su atenta carta de 29 de noviembre, dirigida a la señora Ministra, en la que le informa de la terminación del Mapa Cultural de Sabadell.

Con esta misma fecha la señora Ministra ha dado traslado de su carta al Ilmo.Sr.Subsecretario del Departamento y tan pronto como le sea posible la señora Ministra contestará debidamente a su petición.

Carrer del Sol, 99, 08201 Sabadell
Tel. 727 02 44

Sabadell, 13 de març de 1995

8.

Sr. En
PERE VIDAL I PALET
Regidor de Cultura de
l'Ajuntament de Sabadell
Ciutat

Benvolgut amic,

El passat gener vàrem rebre els documents inicials del Mapa Cultural de Sabadell, volums I, II, i els annexes I, II. Posteriorment vàrem rebre el volum Resum.

Aquest treball el vàrem considerar tan interessant que es va establir un petit "circuit de lectura" entre els elements de la junta del Teatre.

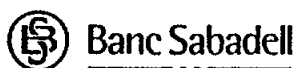
Felicitem a aquesta Regidoria i a tu personalment per l'esforç enorme que representa aquest treball.

Es certament, una eina magnífica que permetrà fer les coses partint d'una base de dades impressionant i d'una manera que no és gaire habitual al nostre país.

En nom de l'equip humà del Teatre del Sol, reb una salutació molt cordial.

Francesc Garriga Gusi
President

Entitats col·laboradores

Gremi de Fabricants
de Sabadell
FUNDAT EL 1559

Amic Vidal:

Rebuda la documentació que
acompanya la llista de 17 d'en-
grany, i en faré els corres-
ponents oportuns una referència
estudiada. Benet Armengol Obradors

Atentament

100

100

100

100

COMISSIONS OBRERES VALLÈS OCCIDENTAL

10.

LA COMISSIÓ EXECUTIVA DE CCOO DEL VALLÈS OCCIDENTAL DAVANT EL MAPA CULTURAL

CCOO ha realitzat diferents trobades amb la Regidoria de Cultura per tal de conèixer i debatre la proposta del Mapa Cultural. En línies generals i segons l'exposició que es va fer en les diferents sessions, considerem que és un projecte interessant i ambiciós que pretén articular i desenvolupar la cultura a la nostra ciutat.

No obstant això, i després d'un estudi del Mapa Cultural considerem que existeixen alguns punts concrets que s'haurien de corregir per no caure en una interpretació incorrecta com per exemple, el que fa referència a la immigració o un altre que exposa que la base comuna de la cultura és la llengua.

D'altra banda, creiem que hi ha una sèrie d'aspectes amb relació als sindicats i els treballadors que volem proposar. Aquests, es concreten en els següents punts:

1.- Excessiu protagonisme de les entitats privades, ja que aquestes, sobre la base d'aportacions econòmiques, poden influir en la política cultural. Per a nosaltres això suposa una discriminació i trenca amb el principi d'oportunitats als diversos col·lectius i entitats de la nostra ciutat.

2.- Hi ha entitats que amb escassos mitjans fan la seva aportació a la cultura en uns nivells incomparables a moltes entitats privades. CCOO, per exemple, fomenta la cultura a través d'activitats de formació, xerrades, campanyes de solidaritat, fomenta la col·lectivitat, combat l'individualisme, potencia la normalització lingüística, el debat d'idees, la lluita contra el racisme, la integració de la immigració, la igualtat d'oportunitats, la no discriminació de la dona, lluita per la conservació del medi ambient, defensa la salut laboral, lluita pel benestar social, contra la marginació, etc., etc. En resum, CCOO pot fer una memòria anual de tota una sèrie d'activitats relacionades amb la cultura dirigides als treballadors i treballadores, i ciutadania en general.

3.- Si la cultura s'entén en aquest sentit ampli, és obvi el treball cultural que es desenvolupa és important, i això ha de suposar articular mecanismes de participació no discriminatoris, perquè unes entitats hi poden aportar mitjans econòmics i d'altres, activitats relacionades amb la cultura que arriba a milers de ciutadans.

És davant tot això que CCOO proposa un Consell de Cultura ampli, o d'altres organismes semblants, però mai compartirem mecanismes de tracte preferencial vers entitats econòmiques o empresarials.

UNIÓ COMARCAL

Rambla, 75 - 08202 SABADELL
Tel. 725 22 77 - 725 26 66 Fax: 725 06 55

4.- La cultura i el nivell cultural depenen de l'entorn de la persona, de la seva posició i condició social; la nostra societat fomenta la desigualtat, l'individualisme, el consumisme i els nivells culturals són diversos i desiguals. Per tot això, la cultura que es fomenti ha de tenir en compte la realitat objectiva plantejant polítiques culturals en base a la diversitat existent, i entenem que allò que es desprèn del document no va en aquesta línia, sinó en la línia d'una cultura única i la llengua com a base cultural. No obstant això, no volem treure importància a la llengua com un aspecte important de la cultura d'una nació com és Catalunya i del procés d'integració .

5.- Situar amb força el paper de la llengua en relació a la cultura suposaria més esforços de l'administració pel que fa a la normalització lingüística, sobretot dirigits als sectors immigrants. Recordem que a la Plataforma Sindical Prioritària, signada entre l'Ajuntament de Sabadell i els sindicats CCOO i UGT, hi ha dos punts que tracten els aspectes de la cultura i la llengua, i creiem que aquest marc de col·laboració s'ha de posar en pràctica.

Concretament, els punts a què fem referència són els següents:

Normalització Lingüística:

- Estudiar les accions i les vies de col·laboració necessàries per tal de fomentar la normalització lingüística als centres de treball.

Cultura:

- Col·laborar en el foment de les activitats culturals als centres de treball.

6.- Pel que fa a l'esquema organitzatiu i de participació ens sorprèn que un ajuntament d'esquerres prescindeixi de la participació dels sindicats i amb això de la opinió i participació dels treballadors i treballadores de la ciutat, i que ni tan sols apareguem al directori d'entitats.

COMISSIÓ EXECUTIVA
CCOO VALLÈS OCCIDENTAL

Sabadell, març de 1995

11.

Simón Saura Comesa, regidor del Grup Municipal Socialista i membre de la Comissió Municipal de Benestar Social i Participació Ciutadana, en nom del seu grup municipal i de l'Agrupació Socialista de Sabadell, presenta les reflexions, crítiques i propostes al Mapa Cultural, del qual els seus textos durant aquest mesos s'han presentat a informació d'entitats i ciutadans sabadellencs.

REFLEXIONS FINAL AL MAPA CULTURAL DE SABADELL.

0.- INTRODUCCIÓ.

L'any 1990 es va accentuar el malestar, en diversos ambients ciutadans, per la manca d'un pla d'acció cultural que correspongués a la importància que Sabadell té en molts àmbits culturals i també que tingués relació amb la riquesa, pluralitat i activitat de les entitats de la ciutat.

D'aquestes inquietuds en van néixer els debats que al llarg de mesos es van fer amb la denominació de "Sabadell, la cultura a reflexió". L'objectiu dels citats debats era el de trobar unes idees comunes, consensuades amb les entitats i persones interessades en la problemàtica cultural, per aplicar a Sabadell.

Malgrat les limitacions inherents d'un debat obert, aquest va gaudir d'una bona participació. Un cop acabat, les conclusions han tardat quatre anys a donar-se a conèixer a la ciutat.

Ara, ja en el primer trimestre de 1995, la presentació del llibre "Sabadell, la cultura a reflexió" que conté els debats i exposicions fets ja fa més de quatre anys, arriba amb posterioritat a la redacció inicial del Mapa Cultural.

El Grup Municipal Socialista va participar en els debats "Sabadell, la cultura a reflexió", fa quatre anys, i ara també ha participat, al llarg dels darrers mesos a les sessions de treball del Mapa Cultural. Hi vam participar i hi hem participat, criticat i aportat elements que creïem i creiem importants, per tal d'engrescar als ciutadans i perquè tots els sabadellencs, individualment o per mitjà d'entitats, puguin considerar com a pròpia la política cultural de l'Ajuntament, evitant així els canvis d'orientació o les interrupcions que l'Equip de Govern ha dut a terme en cada mandat.

1. El text inicial del Mapa Cultural posat a consideració

Després de quatre anys d'encàrrecs i d'estudis, tot un mandat municipal complert, se'ns presenten els textos inicials del denominat Mapa Cultural. Pel juliol de 1994 s'inicià el procés d'explicació i de difusió, que ens ha de portar a la redacció final per l'abril d'enguany.

Hem necessitat aquest llarg període per disposar de la proposta de directrius. I d'aquesta consideració en parteixen unes crítiques que volem manifestar.

1.1. La primera crítica fa referència al retard, ja que tot allò que s'acordi ara, correspondrà als propers equips municipals dur-ho a terme. A ells els tocarà fixar el què, el com i el ritme temporal d'aplicació.

1.2. Una segona crítica és el cost. Cost de temps, cost en energies i recursos del Departament de Cultura i, òbviament, el cost econòmic.

No coneixem l'import exacte, però intuïm que són molts milions els esmerçats en obtenir la proposta, milions que cal sumar a les despeses fetes els anys 1990 i 1991, en els debats de "Sabadell, Cultura a reflexió", i darrerament en l'edició de les memòries del Departament d'anys anteriors.

1.3. La tercera crítica global és la gran magnitud i amplitud dels textos i documents. Massa llibres i toms, repetició de propostes, de primer insinuades i després ampliades. Un dossier amb les bases de dades, altres amb propostes. Als quatre toms inicials n'ha seguit un altre, a part de la declaració política, i després caldrà el resum.

Tot aquest reguitzell de documents i toms són difícils d'entendre per un ciutadà o entitat que no hi esmerci moltes i moltes hores. Les entitats interessades volen conèixer el conjunt de propostes per Sabadell i per cadascun dels sectors, però per davant de tot els interessa, en aquest pla director de la cultura sabadellenca, quin paper juga o hi pot jugar la seva especialitat o especialitats, quines propostes, orientacions i ajuts poden trobar en les seves activitats bàsiques.

1.4. En quart lloc volem destacar la manca de concreció econòmica. La Cultura no és pas quelcom eteri deslligat de la realitat socio-econòmica de cada dia sinó que precisa de valoracions econòmiques, plans de finançament, assignació de partides pressupostàries, etc. En aquest aspecte hi trobem a faltar les corresponents dades i consideracions, així com hipòtesis actuals i futures, sobre les

despeses ordinàries i les inversions, en l'horitzó de 10 o 15 anys.

1.5. I lligat amb l'anterior hi trobem a faltar la concreció temporal. Les variables temps i cost hauran de marcar de forma determinant el desenvolupament del Mapa Cultural, si es que es vol realitzar. No hi trobem dades en els textos presentats.

1.6. Hi ha també una possible contradicció de tipus conceptual. En la confecció del Mapa s'hi troben referències i es manlleven criteris d'altres àmbits com l'urbanístic, l'educatiu o el sanitari. Es busca crear un instrument de planificació per les programacions periòdiques amb una vigència prevista de molts anys. I aquí cal destacar que la Cultura és més lliure, més personal, més barrejada, mesclada i embolicada que els àmbits citats.

1.7. I per acabar fem constar que hi ha alguns errors, aclariments i esmenes puntuals que ens sembla que val la pena corregir, elements que s'exposen en l'apartat següent.

2. Erroris i aclariments puntuals

2.1. En el tom "Sinopsi", pàgina 3, punt 19, quan es parla de l'ideari, hi llegim com element negatiu: "la vulgarització i estandardització de l'art i de les manifestacions culturals en general ...". Aquestes idees poden ser defensades per una entitat però no pas per l'Ajuntament que creiem que ha de tenir una política de difusió orientada a tota la població. Aquí hi podríem desenvolupar una tesi doctoral si recordem que vulgar vol dir propi del comú dels homes o relatiu o pertanyent a la gent comuna en contraposició a la cultivada, refinada. I encara més podríem plantejar una doble trampa ja que es vol rebutjar l'estandardització de la cultura i per altra part amb el mapa es vol fer un marc, model o norma.

2.2. Dins de l'Ideari hi trobem a faltar un punt que faci referència a treballar per una sola ciutat, que faci de gresol o d'espai de trobada de tota la cultura dels sabadellencs, d'una vertebració cultural.

2.3. El punt 30.5 no expressa prou bé la realitat actual del comerç. Ignora les potencialitats de l'eix Concòrdia / avinguda de Matadepera o de la creu de Barberà / Espronceda.

2.4. No compartim, en el punt 30.6, el que es diu de les arts escèniques que a Sabadell tenen tradició i, avui, hi ha una vida teatral, malgrat tot, prou important.

2.5. En el punt 30.9, en parlar de festes tradicionals, s'haurien d'incloure noves tradicions de festes populars. Quan aquest tema torna a ser tractat en el volum I, pàgines 115 a 117, caldria revisar alguns comentaris i comparacions. Per exemple en el paràgraf primer del capítol Elements Bàsics hi consta Fira d'Andalusia i hauria de dir de Barberà o d'Abril.

Quan es parla de "tradicions pròpies de la nostra cultura" correm el risc de perdre'ns. Només cal que considerem la situació de les havaneres, fa molts anys, o del flamenc o de les rumbes, o les variants de gastronomia, avui dia. Alguns d'aquests abans no eren elements catalans i ara ho són. Què passarà en el futur?

2.6. En el punt 40, sobre els centres culturals, caldria fer menció dels locals necessaris per les entitats de promoció privada però amb objectius d'interès col·lectiu o públic, amb una major èmfasi.

2.7. En el capítol "La ciutat educadora" (volum I, pàgina 13) s'hi fa una proposta que després es contradiu, quan es parla, per exemple, del Pla d'Ecultures i Monuments (pàgina 87), no valorant-se els monuments que són més simbòlics o històrics que no pas artístics, però que en qualsevol cas tenen un interès educatiu, d'acord amb el desenvolupament d'aquesta mateixa proposta.

2.8. En el capítol sobre els compromisos ideològics i polítics (punt d de la pàgina 13), quan es parla de la Identitat ciutadana, s'hi dona un enfocament que no abasta tota la importància per la vertebració ciutadana en un projecte comú. I quan, després, a la pàgina 47, es torna a considerar, hi ha una expressió que no creiem correcta, ja que qualifica l'immigració com a una cosa negativa per "l'evolució i progrés ciutadà".

2.9. Sobre la Normalització Lingüística, que es tracta ampliament en el volum I, pàgines 49 i 50, i també a les pàgines 103 a 111, caldria matitzar quan es diu que "la identitat cultural col·lectiva només serà possible si arrenca d'una unitat lingüística". Cal tenir en compte que la Llei de Normalització és cosa de tots i que l'èxit i avenç dependrà de despertar l'interès més que no pas l'obligació.

2.10. Quan es parla de "ciutat pedrera", o sia estimular els creadors artístics (veure pàgines, 55 i 137 i següents) ho veiem bé però hauria d'estar ubicat en un escalat de prioritats diferent. No compartim la prioritat que se li ha donat de fet.

2.11. Hi trobem a faltar propostes de treball en comú amb les sales d'exposicions públiques i també privades, prou nombroses a Sabadell.

2.12. En referència amb el patrimoni històric, compartim els textos

exposats excepte quan es parla del retard en els debats del PEPPAS i de la seva aprovació (veure pàgina 57 i següents). De fet el PEPPAS no es va realitzar el 1989, ja que no està aprovat, com es diu erròniament, i el que es fa són unes aplicacions desiguals.

Creiem que caldria impulsar-se un debat entre les entitats i persones relacionades amb el patrimoni arquitectònic de la ciutat.

2.13. Possiblement hi ha d'altres comentaris que caldria fer. En qualsevol cas hem indicat els més importants per esmenar alguns detalls i millorar els textos i la seva comprensió.

3. Propostes del PSC

3.1. EL MAPA CULTURAL UNA EINA PER FER CIUTAT

En primer lloc considerem que el treball recollit en el denominat Mapa Cultural és un actiu que pot servir i ha de servir per fer ciutat i com a referència bàsica pel desenvolupament de les actuacions municipals i col·lectives en els àmbits culturals de Sabadell.

Cal considerar les observacions, crítiques i propostes d'esmenes apuntades en els apartats anteriors o exposades en els punts que venen a continuació, com a elements per a millorar els projectes, o per interpretar i difondre més clarament les propostes a tots els ciutadans.

3.2. UN PACTE CIUTADÀ PER LA CULTURA

No posem en qüestió la denominació de Mapa Cultural, però creiem que seria bo destacar-ne el fet que el Mapa hauria de ser un Pacte Ciutadà per la Cultura, entre l'Ajuntament amb els grups polítics representats en el Consistori i la ciutat, per mitjà de les seves entitats i associacions.

Cal destacar que amb el pacte es garanteix la seva aplicació per fases sense haver de tornar de començar de zero, com ha estat àdhuc en els diferents mandats del govern municipal del mateix grup polític.

3.3. PER UN EQUILIBRI PLURAL

El conjunt del Mapa el valorem de forma positiva. Pretén ser exhaustiu en tota l'amplitud de la cultura i el desenvolupament en un territori concret i per això cal fer un esforç equilibrador.

Nosaltres proposem que en el document final de síntesi hi figurin propostes pràctiques, actuacions concretes i amb un escalat de prioritats, almenys en una primera fase.

I en aquestes propostes inicials buscar-hi un equilibri entre la creació, la cultura més elaborada o culta (alguns en dirien d'élite), la difusió i la cultura popular, incloent elements per un increment de la seva qualitat, si s'escau.

3.4. DEFINIR LA CULTURA PER PARLAR-NE MILLOR

No pretenem incloure en el Mapa Cultural un debat obert de tipus filosòfic, sociològic o històric del concepte Cultura. Malgrat tot pensem que seria bo exposar una certa definició o marc conceptual, adaptat a la realitat de Sabadell, i que tingués en compte la història, la riquesa de les associacions col·lectives, els equipaments, la composició humana i els projectes emergents de les activitats humanes i l'expressió de la llibertat.

És cert que al llarg dels textos continuament s'exposen elements que la defineixen, però pensem que una major edefinició ajudaria a emmarcar el projecte i serviria d'orientació a les entitats i als ciutadans que hi vulguin col·laborar en aquest Pacte Ciutadà per la Cultura.

3.5. LES ENTITATS I ASSOCIACIONS, ELS LOCALS I LA DIFUSIÓ DE LES ACTIVITATS

De la mateixa manera que s'han previst plans específics o parcials que contemplin sectors concrets de la Cultura (biblioteques, escultures, etc.), caldria considerar un estudi sobre els objectius de les entitats sabadellenques i les seves actuacions. No diem pas d'entrar o d'ingerir-nos en la seva autonomia, però sí que diem fora bo de conèixer les seves activitats, com cobreixen els camps de la seva especialitat i sobre quina població duen a terme els seus programes.

En el mateix sentit un estudi sobre locals, ja que els materials recollits i les dades de les fitxes elaborades, donen molt joc. També valdria la pena fer una anàlisi de l'interès que podria tenir disposar d'un hotel, o pensió, d'entitats.

3.6. EL VOLUNTARIAT CULTURAL

En l'anàlisi de la cultura cívica i l'associacionisme (veure volum I, pàgines 145 a 155), es parla de les entitats en el seu conjunt. Pensem que seria interessant incloure-hi una anàlisi de les persones -de forma genèrica- que voluntàriament porten la direcció o gestió de les associacions i dels problemes relacionats amb aquest treball, i l'estabilitat, l'increment, la renovació, el tipus de treball, etc.

3.7. LES FESTES POPULARS

Caldria tenir en compte en els estudis les festes populars, de barri, religioses-culturals, culturals-esportives, etc. que es fan a Sabadell amb caràcter estable, independentment del tractament que es dona a les festes tradicionals.

Manifestem, també, la nostra crítica, ja que te relació amb aquest punt, dels dossiers que fa el Departament de Cultura, sobre les diverses festes. Sovint són massa freds.

El material per aquest estudi podria sortir de les reunions fetes amb comissions de barri o de veïns, i donat-li un caràcter d'inventari, avaluant-ho en conjunt, indicant propostes consensuades o generalment acceptades que poguessin recollir els trets més importants.

3.8. LA IDENTITAT SABADELLENCA

Encara que la identitat no ha de ser permanent, no ho ha estat mai, valdria la pena indicar la necessitat de disposar i de difondre signes propis de la identitat sabadellenca, signes que servissin per fer-ne una valoració col·lectiva.

Caldria anar més enllà, però no oblidar, la identificació de tipus territorial. Cal preguntar-nos si és primer el barri o la ciutat, quin joc poden jugar els districtes?, és vàlid aquest joc?

3.9. UNA CULTURA DE TOTS

Que tots els col·lectius ciutadans puguin ser actors i/o espectadors del Mapa Cultural, i cal que els diversos col·lectius en tinguin consciència i també que es reconegui per part de la pròpia acció cultural municipal. Aquest és un objectiu molt lligat a la idea de Pacte ciutadà per la cultura.

3.10. CULTURA I DESENVOLUPAMENT DE LA PERSONA

Sense entrar en definicions filosòfiques, la cultura va estretament lligada al desenvolupament de l'home i el seu entorn i per això cal que no es deslligui, quan s'analitza el Mapa Cultural i es proposen accions, dels valors humans, cívics, la solidaritat i el respecte. Dit d'altra manera que els valors democràtics han de presidir les activitats culturals.

3.11. LA VARIABLE TEMPS

Un projecte ambiciós, el Mapa Cultural, si es vol que vagi agafant cos, que es vagi concretant en realitzacions i actuacions a la ciutat, necessita que sigui organitzat en un certs mòduls aptes per programar-los a curt termini.

LA manca de considerar la variable del temps pot invalidar en gran manera l'aplicació del Mapa Cultural.

* * * * *

El Grup Municipal Socialista

Sabadell, 8 de març de 1995

ref. PM-9528

FUNDACIÓ BOSCH I CARDELLACH
Centre d'Estudis Locals i Comarcals

12.

Sabadell, 30 de març de 1995

AJUNTAMENT DE SABADELL
Sr. Pere Vidal
Regidor de Cultura

Benvolgut senyor,

Li enviem l'escrit que recull les conclusions de l'estudi, que sobre el Mapa Cultural de Sabadell, ha realitzat la Comissió creada a tal efecte a la Fundació Bosch i Cardellach.

Cordialment,

Marc Batlle i Santasuana
Director.

100

100

100

100

100

100

100

100

100

MAPA CULTURAL DE SABADELL

I. Del Mapa Cultural com a instrument d'anàlisi i de discussió

El "Mapa Cultural de Sabadell" constitueix un ambiciós i lloable esforç d'anàlisi, diagnosi i planificació dels serveis municipals de cultura, fins avui no intentat seriosament. S'ha d'agrair a l'Ajuntament i al seu regidor de cultura, la iniciativa i aquest primer pas cap a una reflexió i programació en veu alta sobre aquest important capítol de la gestió municipal. Però, tanmateix, una responsable anàlisi crítica del document ens obliga a fer-hi certes objeccions.

El Mapa és un document d'una considerable extensió, que ens atreviríem a qualificar de desmesurada, en la qual es perd la densitat de l'anàlisi i de les propostes. La prolixitat i la vaguetat del discurs difon el contingut conceptual, de manera que no facilita descobrir els principis inspiradors de la seva política i dificulta apreciar la validesa dels programes i propostes de planificació que formula. A més s'observa una falta de lògica i de jerarquització en l'estructura del document tant pel que fa als grans apartats (sobretot en l'apartat 3) com en l'interior d'aquests.

Hi ha una barreja de diagnosi, que més bé consisteix en un difós inventari temàtic, i de planificació. Pensem que els mapes haurien de ser bàsicament la traducció en termes físics (equipaments) d'una política prèviament ben definida, i, en canvi, diverses propostes del Mapa no es plantegen en termes arquitectònics i/o urbanístics. D'altra banda, el detallisme en què, en molts aspectes, incorre podria no resultar superflu si no fos que fa perdre de vista el més essencial d'una tan complexa i heterogènia realitat com és el món de la cultura. Més, si certes propostes de planificació se'ns plantegen amb una concreció tan precisa, que en comptes de facilitar la discussió dels conceptes i idees generals, sembla que només prenguin en consideració, i deixin per al debat, les minúcies i detalls del projecte.

II. De les idees

1. En aquesta línia d'imprecisió conceptual, hi ha un equívoc fonamental que infon tot el document: la confusió entre administració pública local i ciutat. Així, no queda prou clar si el Projecte Cultural únic i amb direcció única és de l'Ajuntament o de la ciutat (p. 21). Si es això últim, la pretensió no solament és inacceptable des de qualsevol punt de vista, pel que suposa d'injustificat i absorbent dirigisme, sinó que, a més, resulta impossible. L'equívoc en què el Mapa Cultural es mou, traspua clarament en la relació entre planificació i mercat, entre públic i privat. La definició de mercat "assistit" (suposem que vol dir intervingut) n'és un bon exemple. Però encara ho és més la voluntat de planificar el que no és planificable. Aquesta confusió s'observa, entre molts altres

casos que podríem esmentar, en els de la normalització lingüística, de la festa, de les biblioteques (si bé aquí, cal dir-ho, la confusió pren un sentit invers).

2. Al mateix temps que aquest equívoc entre administració i societat, entre públic i privat, el Mapa Cultural mostra una confusió pel que fa a les competències de l'administració local vers les altres administracions públiques. Per més que estiguem d'acord en valorar la importància de la instrucció, fora d'algunes excepcions singulars, la instrucció reglada s'escapa de la competència municipal. Això desvirtua la major part de les propostes del Mapa d'incidir en la instrucció. La facultat de decidir sobre aquesta matèria (sobre què s'ha d'ensenyar i com) són d'abast supralocal, i/o de responsabilitat dels protagonistes socials o polítics.

3. Un altre concepte imprecís, i força recurrent en el Mapa, és el d'identitat. Es posa un èmfasi molt particular en el terme "local" i en la identitat de Sabadell (en la pàgina 14 es parla d'incrementar (?) la identitat, a la pàgina 87 de reconstruir-la (??)). Això no resulta gens clarificador. Si algun problema existeix, més que d'identitat, és de qualitat. El que cal és que l'objecte de qualsevol intervenció sigui l'increment de la qualitat (en termes de patrimoni i d'activitat), perquè la identitat "va de soi". La identitat només perilla si hi ha empobriment: si es degrada o perd patrimoni, si la vida cultural s'esllangueix...

III. Dels objectius i dels plans

1. Entre els objectius, cal distingir dos blocs diferenciats. El primer comprèn el patrimoni i els equipaments, i constiuteix el territori natural i més propi de l'acció pública. El segon abasta el foment de l'associacionisme i de l'activitat cultural; aquest és més discutible i un intervencionisme sistemàtic esdevé nefast i contraproduent. De fet, aquesta dualitat configura i qualifica el grau de bondat i coherència dels plans proposats en el document que examinem.

2. En el terreny del patrimoni la major part dels plans són d'una obvietat meridiana en la seva formulació, i d'un abast sectorial prou precís. Altra cosa, però, n'és el seu contingut.

2.1. El Pla de Museus no aborda, ni tan sols esmenta, un tema tan viu com és el Museu de la Indústria Tèxtil Llanera. El Pla de Museus ha d'estar estretament vinculat amb el desenvolupament dels plans sectorials: pla de protecció del patrimoni arqueològic, pla de protecció del patrimoni geològic i pla de protecció dels béns mobles i les col·leccions. Pel que fa al Patrimoni arqueològic sorprèn no trobar-hi definit el paper del Museu d'Història. Només es fa referència al PEPPAS descrivint-ne el seu contingut, quan la realitat reclama un balanç i arbitrar mesures de col·laboració amb els propietaris i promotors interessats en rehabilitar edificis catalogats. El PEPPAS és un document urbanístic, la gestió del qual cal que es relacioni amb la política cultural.

2.2. En canvi, el pla de béns mobles i col·leccions naufraga pel confusionisme derivat de la insuficient definició

institucional dels anteriors plans sobre patrimoni. De fet ens sembla un pla desenfocat, ja que es basa en competències de les dites institucions. Així, els béns mobles d'interès artístic semblen una tasca que pertoca majorment al Museu d'Art, amb independència que alguns d'aquests béns formin part d'edificis inclosos en el PEPPAS. Les màquines són cosa del Museu de la Indústria Tèxtil Llanera i/o del d'Història. El col·leccionisme d'objectes locals també és cosa del Museu d'Història, mentre que el col·leccionisme documental i fotogràfic ho és de l'Arxiu Històric.

2.3. El pla d'escultures i monuments no hauria de ser un pla sinó una política municipal. I haurien de quedar clars els criteris de gestió d'aquesta política, tant pel que fa a la conservació dels existents com en la definició dels nous encàrrecs, en tot el qual caldria tenir també en compte el que diem després en l'apartat 3.3.2 sobre la construcció de l'espai urbà. Pel que fa a la Taula de Patrimoni creiem que requereix més definició si es pretén que sigui operativa.

2.4. Un pla lamentablement fallit és el de les Biblioteques, al qual creiem que hem de dedicar una especial atenció. D'una banda no es considera la xarxa més important que existeix a la ciutat (la de la Caixa de Sabadell) i el pla es limita a presentar l'oferta de l'administració pública amb el projecte d'una gran biblioteca central, sense considerar si aquesta biblioteca pública serà o no redundant. Mentre en el terreny sanitari s'ha plantejat exitosament a la ciutat un consorci hospitalari, resulta paradoxal que no es contemplin en aquest camp, també de servei públic, les possibles vies de coordinació, si no d'integració de les diverses xarxes de biblioteques, municipals o no. Es troba també a faltar un planteig global coherent de la xarxa bibliotecària. No s'aborda la qüestió de la creació de biblioteques als barris, en forma de Sales de lectura o equipaments similars, i l'ampliació i reforma, per aconseguir un correcte funcionament, de les Biblioteques escolars, imprescindibles per resoldre el tema de les biblioteques infantils, punt bàsic de tot el sistema. Cal tenir en compte, a la vista del programa previst a mig termini, que el mòdul oficial de BCC esdevingui obsolet i ultrapassat per les noves necessitats culturals de la ciutat.

3. El foment de l'oferta cultural i de l'associacionisme entra en el terreny de les consideracions (simptomàticament no es parla de plans) sobre la normalització lingüística, les festes i la cultura popular, la cultura artística i la cultura cívica. Aquí es troben les concepcions més inquietants i les propostes menys satisfactòries del Mapa.

3.1. El paper de l'administració local en la normalització lingüística, sense pretensions il·lusòries, ha de ser més concret i proporcionat a les possibilitats municipals, centrat en el que pertoca fer a l'Ajuntament a casa seva, i no per això menys interessant i bàsic: a) una política de portes endins i en relació amb els òrgans de l'administració, per assegurar la difusió, l'ús i la correcció del català escrit i parlat; b) de portes enfora, defensar i/o garantir el dret dels ciutadans a usar la llengua en les seves relacions amb l'administració; c) la incentivació dels ciutadans a usar socialment i pública la llengua catalana, en l'àmbit de la competència municipal (per

exemple, en la retolació en català); d) lligar l'oferta docent del CNL amb les altres existents, ajudant a potenciar les unes i les altres coordinadament mentre aquesta funció de protecció i ajuda sigui necessària.

3.2. Més enllà de l'organització directa de les grans festes col·lectives tradicionals (Festa Major, Aplec...), de la seva financiació o subvenció, de l'ordenació de les manifestacions públiques a elles relatives, creiem sobrer tot intent de definir el contingut i les funcions de la festa: els ciutadans han de tenir la llibertat de viure-les com els plagui amb independència de quin sigui el discurs (sic) de l'administració sobre els ritus i signes d'identitat comunitaris, sobre la ruptura de la quotidianitat, sobre la participació...

3.3. La cultura artística és un tema complex i difícilment abastable, però ens sembla oportú fer algunes precisions a les anàlisis i propostes del Mapa.

3.3.1. En primer lloc, falta una anàlisi general que emmarqui clarament les opcions en aquest camp. Pensem que caldria haver introduït consideracions prèvies entorn de les qüestions següents:

a) La definició que cultura ho és tot resulta especialment problemàtica. Tot és cultura, però no tot té el mateix interès. Per realisme i per limitacions pressupostàries necessàriament s'ha d'escollir, cal fer una tria entre les diverses opcions i, en definitiva, s'han d'establir prioritats.

b) Sembla que un esforç particular de l'administració s'hauria de dirigir vers els nuclis i individus de reconeguda excel·lència, ja que aquests són els que atreuen, arrossegueu i donen el to a tot el món cultural, i estableixen els avantatges comparatius de la ciutat.

c) Per raons similars, ens sembla estèril o d'escàs profit invertir en tot allò en què la ciutat no pot assolir un nivell competitiu i/o que resulta redundant amb ofertes veïnes més avantatjoses (formació teatral, per exemple).

d) La creació artificial d'oferta per part de l'administració està condemnada al fracàs a curt o a mitjà termini i representa, per tant, un malbaratament de recursos.

e) El mercat, amb tots els seus límits, és el medi natural de desenvolupament de la creació artística individual. La intervenció de l'administració no l'hauria de substituir en cap cas.

3.3.2. La configuració de l'escenari urbà és un símptoma del nivell cultural de la societat. Tot i reconeixent la dificultat de l'actuació pública en el sector de les arts plàstiques (p. 137), no es pot oblidar la responsabilitat municipal en la construcció de l'espai urbà on l'Arquitectura, fonamentalment, com també altres disciplines artístiques plàstiques i el disseny en general tenen el seu àmbit d'actuació.

3.3.3. La concreció d'aquests criteris genèrics respecte als objectius i programes que es proposen pot resumir-se així:

a) Cal una més profunda anàlisi i reflexió sobre els avantatges comparatius institucionals de l'Orquesta Simfònica del Vallès, la temporada d'Opera i el Teatre del Sol; i una consideració sobre els avantatges que en el futur puguin constituir el Cinema Imperial i la Faràndula com a centre de programació d'arts escèniques.

b) L'ajut a la creació artística individual ha de partir de dos aspectes. L'ajut als compositors, artistes plàstics i

escriptors de vàlua reconeguda. L'ajut als creadors amb més capacitat potencial.

c) Pel que fa a les arts plàstiques sorprèn l'èmfasi del document en aquest sector. En canvi no hi ha una reflexió definitiva sobre l'Escola Illa (de responsabilitat municipal) ni té tampoc la reflexió necessària el projecte de creació d'un Centre d'Art (que resulta desorbitat i de caràcter privilegiat, sense arguments que el justifiquin). Sorprèn encara més aquesta inversió de capital fix (la Nau de Gràcia), atès el dèficit d'una sala d'exposicions pública i cèntrica de grans dimensions. Altrament, potser caldria recuperar l'experiència tradicional de becar l'ampliació d'estudis dels joves artistes amb més capacitat. La selecció individual de becaris en èpoques passades no va ser gaire equivocada.

d) Quant a literatura (11 línies versus les 7 pàgines de les arts plàstiques) cal destacar l'absència de reflexió sobre el premi literari que promou l'Ajuntament en un context inflacionari de premis com deflacionari de qualitat, salvades algunes excepcions.

e) Cal promoure i impulsar les actuacions de qualitat que contribueixen a la configuració i millora de l'escenari urbà.

4. En l'apartat dedicat a la cultura cívica és on hom troba els nivells més inquietants d'intervencionisme, fins a l'extrem que es parla de "pla de cultura cívica" (p. 146) i de "programa perfectament definit" (p. 147). Es en el pla de formació cívica (p. 153 i ss.) on l'intervencionisme i l'afany dirigista resulta més forassenyat. No entén el paper de l'administració, la qual no pot (ni li correspon) dirigir l'activitat dels ciutadans en el camp associatiu i de la cultura. En aquests apartats del Mapa Cultural es detecta una especial aflluència verbal i prolixitat discursiva, que aboca a una sèrie de propostes genèriques vagues i de contingut inconsistent, on només destaca aquell afany dirigista que hem dit. Finalment, l'invent de la sòcio-cultura palesa les dificultats de l'ajuntament per analitzar i definir la realitat creada amb la notable inversió de capital fix i de despesa de manteniment afegida dels centres cívics. L'absència de balanç sobre el funcionament d'aquests equipaments, d'exclusiva responsabilitat municipal, és també un altre aspecte a remarcar.

IV. Conclusions

1. El document, tot i que representa un lloable esforç d'anàlisi i de propostes, no resulta reeixit en la diagnosi ni constitueix un instrument de discussió adient. Caldria explicitar clarament les polítiques que l'Ajuntament s'assenyala en el camp cultural, derivades d'uns principis i competències ben clars i definits, abans de formular les propostes concretes de planificació. Això permetria una més adequada interpretació i discussió del Mapa Cultural.

2. L'afany d'intervenció de l'administració és poc realista i forassenyat. Hi ha una barreja confusionària entre el paper polític "strictu sensu" del municipi (priorització d'equipaments, ajuts, etc.) i el paper d'agent social omnipresent, orquestrador de tot el món i associacionisme culturals.

3. Altrament, el document presenta buits notables.

3.1. El paper de Sabadell com a capital cultural de la subcomarca (rodalia) hi és absent. No hi ha cap referència a la Universitat Autònoma de Barcelona (ni general ni local -campus de la Cobertera-).

3.2. Hi manca la diagnosi d'allò que és responsabilitat exclusiva de l'Ajuntament (museus, arxiu, escola Illa, conservatori, centres cívics, Faràndula...).

4. El document no reix en l'establiment de prioritats. En aquest sentit, en lloc de prioritzar uns determinats temes-estrella o unes necessitats urgents, obre una munió de fronts sense criteris de jerarquitització. Un criteri bàsic hauria d'ésser el centrar-se més en la infraestructura (equipaments) i menys en la promoció (la qual hauria de ser molt selectiva), cedint aquí el protagonisme que no li correspon.

5. El pla d'equipaments pot considerar-se correcte, amb tres excepcions. La necessitat de l'hotel d'artistes, que no sembla gens justificada. L'equipament bibliotecari que no parteix d'un plantejament global inexcusable. La necessària sala d'exposicions hi és absent.

6. No entrem a examinar el calendari en particular, perquè ens hem centrat en els criteris més bàsics, i perquè, com que no s'adjunta cap pla pressupostari, el calendari d'equipaments es fa difícilment valorable. Obviament, però, de les nostres consideracions es dedueix la inutilitat o improcedència de determinats plans o projectes que hom pretén tirar endavant, i la manca d'altres que creiem prioritaris. Tanmateix és inquietant, sobretot perquè res no n'explicita el document, l'aparició en el 2000 de la Fundació Sabadell Cultura.

En definitiva: com diem al principi d'aquest escrit, el Mapa Cultural de Sabadell suposa un propòsit estimable i un considerable esforç d'anàlisi, diagnosi i planificació dels serveis municipals de cultura. Propòsit malauradament en bona part frustrat per una indefinició de principis i polítiques generals, confusió de competències i vaguetat discursiva, que desenfoquen o dilueixen el seu contingut sense determinar els temes-estrella ni les qüestions a atendre prioritàriament. Hauria semblat preferible un projecte menys vague, sense excessives pretensions, més ajustat a les competències i possibilitats reals, més humil, concret i precís en la seva formulació, sense afanys de dirigisme absorbent. Amb tot, cal valorar i agrair una iniciativa com la del Mapa Cultural de Sabadell que tendeix a explicar i fer intel·ligible la gestió pública municipal.

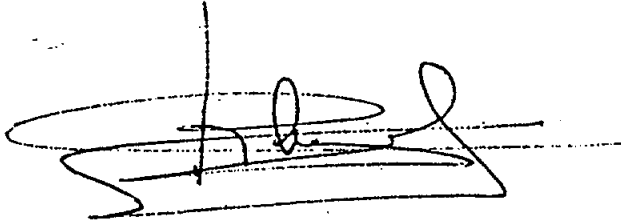
13

PERE VIDAL
Regidor de Cultura
Ajuntament de SABADELL

Company,

A la reunió d'ahir dia 5 d'abril, aquesta Comissió Política Local va aprovar per majoria enviar-te a la major urgència possible, les nostres reflexions i propostes sobre el Mapa Cultural que t'adjuntem, posant-les a la teva disposició per tal que les estudiis i recullis, si així ho creus convenient.

Atentament,

Ramon ALVAREZ
President de la CPL
d' I C de Sabadell

Sabadell, 6 d'abril de 1.995

PD.

Per l'urgència esmentada, no ha estat possible traduir-ho en català, cosa que farem en els propers dies.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

APORTACIONES PER AL DEBAT SOBRE "MAPA CULTURAL DE SABADELL"

INTRODUCCIÓ

Una de les primeres qüestions que s'ha de ressaltar és el debat obert sobre els diferents aspectes del mapa cultural. Aquest mètode encaixa en el que, a judici d'IC, ha de ser pràctica habitual des de les administracions públiques. Convé també constatar, en l'àmbit positiu, la importància de tenir un instrument que serveixi per a la reflexió, el coneixement i la planificació. Potser seria adient suggerir, que les conclusions de la discussió pública puguin plasmar-se d'una manera més ordenada i fàcil que en el document original.

APORTACIÓ A L'IDEARI

La política cultural i social que es fa a una ciutat per part d'un govern local democràtic ha de valorar-se a partir d'un criteri principal: fer més ciutat per a més ciutadans.

Una política cultural i social ciutadana asèptica i llunyana, que s'adrexi formalment a un públic anònim, és en la pràctica una política que, o bé correspon als interessos de grups influents, o bé satisfà les aspiracions de grups reduïts més o menys il·lustrats.

L'únic sistema per produir una acció social i cultural que sigui útil a la majoria de la població és dotar-la d'expressió i representació que li doni identitat i força. Els eixos bàsics per a definir una política com a progressista és la d'avaluar la seva capacitat d'informar els incomunicats, d'arribar als marginats, d'organitzar els desorganitzats, de donar identitat col·lectiva als anònims, fer difusió de masses dels béns culturals d'èlits, de promoure creativitat dels que no saben o creuen que poden fer-lo, i en conseqüència, de donar força social i influència política als que quotidianament no en tenen.

Tothom ha de tenir dret a la ciutat, a la gran ciutat. L'exercici d'aquest dret no implica acceptar el canvi en la ciutat, no legitimar l'immobilisme residencial o d'activitat. Dignificar i donar significat a cada part de la ciutat. Donar dimensions de perifèria al centre, fer-lo més obert, més disponible a les transformacions de forma i d'usos. I proporcionar característiques de centralitat a les perifèries, monumentalitzar-les, omplir-les d'activitats, funcions i simbologies diverses i múltiples.

La gran ciutat no pot ser uniforme, i els ciutadans tampoc. Són plenament ciutadans aquells que tenen altres identitats, més particulars (de grup, de barri) i més universals. Existeix una dialèctica permanent entre la consciència de grup i la integració ciutadana. Igualment existeix una dialèctica entre la difusió cultural i el consum, més o menys passiu, i la creativitat popular i l'expressió d'identitats particulars.

Per a un govern local d'esquerres, és molt important aconseguir, no només el suport de grups reduïts més actius, dinàmics i creatius, sinó també dels sectors populars, dels que necessiten més discriminació positiva, dels més marginats. Els sectors populars també han de ser protagonistes de l'activitat econòmica, de la vida cultural, de la requalificació urbanística. La política municipal haurà de tenir-ho tot en compte i procurar un gran suport social per als seus projectes, legitimant els valors igualitaris i solidaris.

L'ideari

1.1.a "La construcció de l'estat social de dret"

Aquest encapçalament té una construcció teòrica que fa complexa la seva identificació ideològica, i no és en aquest espai on s'ha de fer la seva explicació. Malgrat tot, s'ha de dir que l'expressió va ser encunyada el 1929 per H. Heller, després el feixisme i el nacional-socialisme iniciaren el rapte capitalista del terme "social". Però no és menys cert que a aquest concepte se li afegeix el terme "democràtic", encunyant-se el concepte "Estat Social i Democràtic de Dret" (art. 1.1 C.E.) que impregnà el conjunt de la C.E. i els Estatuts Autònoms dels preceptes de la participació. No hi ha democràcia sense participació i a l'inrevés. La participació marca la frontera i el trànsit des d'un Estat liberal a l'Estat democràtic, pel qual ja van lluitar les primeres associacions obreres i progressistes que es van constituir.

Si ens aturem en aquest apartat, encara que en fem un resum, és per la seva mateixa definició "d'ideari" i perquè el terme i la definició constitucional de l'Estat Espanyol com a "democràtic" es fonamenta en tres eixos: a) on resideix la sobirania, b) en la pluralitat de la societat mateixa, i c) en el desenvolupament polític, fruit de la participació conscient en el procés.

L'Estat de Dret comença el segle XIX, i continua en part important de l'actual, com a expressió de l'Estat liberal. Després es supera i concreta institucionalment en la fórmula de l'Estat Social de Dret, propi del neocapitalisme i després dels errors i insuficiències d'aquest anomenat també "Estat del benestar", es teoritza el principi d'Estat Democràtic de Dret.

L'Estat Social de Dret, sent una conquesta històrica, avui és insuficient i, necessàriament, per avançar fins a una major democratització tant política, com social i econòmica, s'ha de superar igualment per l'Estat Democràtic de Dret.

Les insuficiències, les injustícies, així com les contradiccions del sistema econòmic i ideològic que es deriva de l'anomenat "Estat del Benestar" ha de donar pas a una societat més democràtica.

És per tot això que el primer precepte de la C.E. de 1978 encunyà en el seu article 1.1 allò de "Espanya es constitueix en un Estat social i democràtic de dret; que propugna com a valors superiors del seu ordenament jurídic la llibertat, la justícia, la igualtat i el pluralisme polític".

Proposta: tal com es desprèn de la interpretació que fem d'aquest apartat, és que l'ideari que s'estén i interrelaciona amb diferents apartats dels documents del Mapa Cultural contempli aquesta exposició, alhora que es canviï el títol pel de: La construcció de l'Estat Social i Democràtic de Dret.

1.2.- CONSIDERACIONS GENERALS I PARTICULARS SOBRE SABADELL

a.1.- Punts forts

a.2.- "L'esclat de la cultura com a espai de consens social"

Aquesta teorització creiem que no és del tot encertada. La consolidació de la societat dels dos terços, com es refereix a l'Annex I, ens impulsa a revelar-nos, a manifestar les contradiccions, a evidenciar-les per a transformar aquesta injusta societat, també, en l'àmbit de l'educació i de la cultura. El consens social, com a ideari estable i durador en qualsevol àmbit de l'activitat humana suposa una subordinació al domini polític i ideològic d'una classe social determinada que impregna amb els seus valors el conjunt de la societat. L'hegemonia cultural no significa consens.

Que a Catalunya, segons l'Estatut, la Generalitat tingui competències exclusives sobre cultura (art. 9,4) i amb prou feines hi hagi desenvolupament legislatiu, respon a una voluntat evident de CiU: imposa una política cultural conservadora, busca un sistema social que integri els individus amb les seves pautes i valors. Els programes de privatitzacions, el mapa escolar, el finançament i impuls de centres i entitats privades de tot tipus (ensenyança reglada i ocupacional) en detriment dels centres públics, deixà ben clar que l'educació és una palanca important per a imposar la seva hegemonia conservadora.

És per això que una administració local governada des de l'esquerra ha de considerar el consens social com ho reconeix la Constitució en definir-se com a democràtica i plural. Societat on interactuen els distints grups socials defensant els seus drets i interessos, pluralisme polític (art. 20.3) i social, com es reconeix quan s'afirma "els sindicats de treballadors i les associacions empresarials contribueixen a la defensa i promoció dels interessos econòmics i socials que li son pròpis" (art. 7).

L'esquerra transformadora, des del Govern Local, no tan sols ha de lluitar per la seva igualtat, sinó que ho ha de fer amb mecanismes de discriminació positiva envers el terç de la població que no té igualtat de tracte i oportunitats. Així, hem d'entendre la cultura com a dret i com a servei públic.

Els grans trets de la planificació estratègica cultural, en una societat de classe (encara que amb límits de vegades difusos) i desigualtat social, econòmica i cultural, s'han d'orientar, en gran part, a facilitar l'oportunitat d'accés en proporció inversa a les oportunitats tingudes i a la cultura adquirida.

En aquest punt, plantejem una forma diferent d'entendre el consens, al mateix temps, considerem que la cultura no està desprovista d'ideologia i, per tant, s'ha de tenir en compte la desigualtat social, econòmica i cultural. Per la qual cosa, les polítiques que s'han d'aplicar des de l'administració, davant els desequilibris del mercat, és de facilitar l'oportunitat d'accés en proporció inversa a les oportunitats i a la cultura adquirida.

1.2.-

a.1.- Punts forts

3.- "Una participació major del sector privat en el finançament de la cultura".

Les desgravacions fiscals, beneficis i exempcions d'impostos locals a entitats financeres i grans empreses de la ciutat, així com la política de cessió de locals, pot esdevenir en la pràctica en una política cultural clientelar i mercantilista, afavorida per mecanismes que allunyen la capacitat de decisió política, com la "Fundació Sabadell Cultura" i el "Consell Assessor" de l'Organisme Autònom de Cultura.

La nostra valoració no entra en contradicció amb la necessitat que els sectors econòmics i financers s'impliquin en el finançament, però buscant mecanismes apropiats i que no hipotequin els projectes d'interès general.

a.2.- Punts febles

5.- "Pèrdua d'importància dels valors ideològics"

L'hegemonia ideològica i cultural és tan important avui com sempre. La transmissió de valors és omnipresent en l'activitat humana. No veure ni analitzar aquests valors que transmet el sistema és no prevenir contra la insolidaritat. No obstant això, si el que es vol dir és que els valors ideològics han canviat, s'ha de veure en quin sentit: per exemple, el missatge ideològic de "modernitat" té aspectes positius per al desenvolupament de la democràcia, però també negatius, com la mercantilització de les relacions entre individus, la creació d'un immens aparell que neutralitza les diferències (societat mediàtica) i que tendeix a dissoldre tots els vincles de solidaritat personal. Afortunadament, també existeix la ideologia de la multiracialitat, de l'ecologia, de la igualtat i solidaritat com una universalitat en què es situa l'esquerra transformadora.

Ja hem assenyalat més amunt com realment no existeix pèrdua dels valors ideològics, sinó que com la vida mateixa, estan exposats a constants canvis en funció de qui tingui el poder real i l'hegemonia.

b.2.- Factors de dificultat.

1.- "La manca de definició sobre les diferents competències municipals dificulta el finançament de la cultura".

Sense negar la falta de desenvolupament legislatiu, si que hi ha un cos legal important, l'estudi sistemàtic del qual es troba a faltar en la redacció del Mapa Cultural, i més quan s'afirma que "cultura ho és tot" (ideari 1.1).

La voluntat d'intervenció municipal és lògica, però el marc jurídic, des de la Constitució fins a l'Estatut d'Autonomia, estableix tres nivells de responsabilitat, de vegades ben diferenciats, tal com demostra l'Estudi de la Diputació de Barcelona "Les

competències municipals en la legislació sectorial de l'Estat i de la Comunitat Autònoma de Catalunya" (nov. 92)

Les dificultats de finançament poden arribar a ser extremadament greus, però no per culpa de la "indefinició sobre les competències" sinó per motius intrínsecs a la línia argumental del Mapa Cultural: integrador, globalitzador, totalitzador, de direcció política única; resumint, "un projecte cultural únic".

Encara que dilatat en el temps (1992-2007), el "disseny de prioritats en el context del Mapa Cultural i el Pla Estratègic de Cultura de Sabadell" (vol. II, cap. 8.1) s'està aplicant en contradicció amb la filosofia del mateix mapa, sense la informació suficient, consens ni debat. Si són revisables les prioritats generals, quan no ho seran les específiques: per exemple, és poc realista i gens crític l'afany conservacionista del Pla, posem per cas en la rapidesa de restauració del "pou del glaç".

Igualment, la "hipòtesi de treball per als anys 1994-2007" sobre finançament i inversió en Cultura (vol. II, cap. 8.2) propugna un important augment fins al 2003 i una disminució després. L'impacte econòmic de les inversions en el pressupost ordinari no deixa de ser una hipòtesi, que pot patir importants desviacions. La manca d'un Pla Econòmic-Financer, així com el desconeixement de les aportacions que realitzaran altres administracions (inclosa la C.E), fa que aquesta previsió d'inversió municipal no sigui fiable.

Resoldre el problema del finançament, per a qualsevol programa no és com s'afirma (annex I, pàg. 8) "una qüestió de diners i recursos materials que el temps provindrà".

Resumint: seria important que si no s'ha realitzat, s'elaborés un estudi jurídic sobre les competències indistintes i obertes a la cultura, perquè existeixen diferents estudis partint de la mateixa "Constitució Cultural" que conté la mateixa C.E., l'Estatut i la resta de l'ordenament jurídic. A partir d'aquest estudi, és quan s'hauria d'haver començat el treball del Mapa Cultural, al nostre parer i, en tot cas, tenint en compte que la legislació va darrera de la realitat, avançar en les propostes del projecte.

Fonamental, també, és realitzar un Pla Econòmic-Financer i l'obtenció de recursos.

1.3.- Consideracions sobre el Projecte Cultural

6.- "La ciutat pedrera"

És important desenvolupar a la ciutat elements singulars de significació i característiques que transcendeixin i contribueixin a la reafirmació de la identitat pròpia, en consonància amb la identitat nacional. Però s'ha d'evitar la tendència a desenvolupar programes competitius respecte de la gran metròpolis: "la pluralitat i la diversitat no obvia la necessitat d'especialitzar-se".

Però no és aquest el significat finalista que planteja el Pla d'Equipaments quan afirma (pàg. 14, ap. 3) "la voluntat d'abocar esforços i recursos en la promoció de la creació i producció artística local, creant nous espais amb la qualificació infraestructural i tècnica necessària"

Es pot "exportar" el nom de Sabadell per diverses vies sense que suposin necessàriament variants susceptibles d'interpretar-se com a elitistes. Crear més creadors augmentant els nivells i les potencialitats de més ciutadans que s'apropin tangencialment a la producció cultural pot ser més favorable a mig termini.

7.- "El projecte cultural únic"

Es pot definir què és cultura?

Es pot argumentar que la cultura és la pràctica, millor dit, la unió de la teoria i la pràctica, entre cultura i treball, entre la tècnica i el pensament, però, tot això no està desprovist d'un conjunt d'idees sobre el món i la societat, que responen a interessos, aspiracions o ideals d'una classe social en un context social donat i que guien i justifiquen un comportament pràctic dels homes i les dones d'acord amb aquests interessos, aspiracions o ideals. Malgrat que, certament, el pluralisme existent a qualsevol societat, sotmesa a l'evolució, els canvis i la transformació, expressa l'interclassisme a cada context i a cada àmbit de la vida humana d'una col·lectivitat també a nivell cultural. Això significa que hi ha diferents visions del món i, com va

dir Ignasi Riera a les jornades "Sabadell, la cultura a reflexió", *hi ha moltes visions possibles de Catalunya*.

En el camp de l'educació i la cultura, també ens trobem amb diferents concepcions: "Cultura: conjunt de models de coneixement, de conducta, simèdics vigents en una geografia i en un temps històric concrets." O. Fullat. Al mateix temps que ens planteja que "Home, cultura i educació constitueixen tres conceptes interrelacionats amb tanta força que un no s'entenen sense els altres." En definitiva, podem parlar d'interdisciplinarietat, d'unitat de la cultura, diferent a "cultura única".

Altra visió podria ser la que assenyala que la cultura és antropològicament universal, es a dir, les dels antropòlegs i sociòlegs.

Els quatre paràgrafs ens diuen ben poc sobre la definició del projecte cultural únic, malgrat que al llarg de tot el volum I i l'Annex I es donen més elements, sovint contradictoris entre si. En relació a les característiques de la ciutat, la realitat física i social, es proposa un únic projecte cultural i una direcció única.

El Projecte cultural únic no és el nom adequat per al *tarannà* d'una societat plural i democràtica. L'administració ha d'entendre la cultura com un dret i un servei públic, ja que la cultura és un àmbit de la vida humana com social, l'econòmic i el polític. Els programes estan relacionats dialècticament amb els canvis que s'operen en els altres àmbits, resultant ingenu pensar que no seran els ciutadans els que decideixin democràticament els programes per governar a través dels seus representants.

És obvi que ha d'existir un programa cultural per a tota la ciutat, basat en un programa i projecte nacional, però no únic. El pluralisme, la democràcia i els canvis que s'operen en la societat no accepten aquest "principi", aliè a la mateixa dinàmica social. La cultura, com àmbit de la vida humana, s'ha de realitzar amb la participació dels ciutadans on es dona una varietat de situacions i interessos contraposats.

Des de la concentració de la gestió i direcció dels programes, no creiem que la societat civil sigui més participativa. Es tracta de comptar amb els ciutadans per veure què es desconcentra en el nivell municipal, quin projecte de Programa bàsic de desconcentració i descentralització pot articular socialment i culturalment la ciutat,

com s'avança i es progressa apropant els serveis i la cultura a tots els ciutadans, especialment als que han tingut menys oportunitats.

Efectivament, "l'enorme ventall de possibilitats que implica la quotidianitat es desenvolupa en la ciutat" (Annex I, pàg. 8), però també s'hi troba a faltar la manca de cobertura dels grans desequilibris i els ajustos i desajustos del desenvolupament econòmic de la nostra societat. La ciutat és, també, l'àmbit més proper al conflicte i la diversitat d'interessos.

En relació a la valoració que realitzem, considerem que el títol que correspondria és el de "un projecte cultural democràtic per a tota la ciutat" entenent al mateix temps que aquest s'ha d'entendre, encara que existeixi consens entre els partits i coalicions, que presenten programes davant la diversitat d'interessos també, en l'àmbit municipal.

A N N E X I

SABADELL: Consideracions sociològiques i culturals.

Sobre l'anàlisi demogràfica i econòmica.

El considerem insuficient i poc actualitzat, ja que, en cinc anys, les tendències ens poden dir altres coses, com per exemple, la població actual de Sabadell és la mateixa que la de 1978, i existeix una certa tendència, també, de sortida de la població.

Donada la importància de les relacions socio-econòmiques, la cultura i el treball, un estudi socio-econòmic mínim hauria de contemplar uns paràmetres més amplis que els que exposa el mapa cultural, com per exemple:

- a) La situació actual (actualitzar-la al 1994)
- b) El moviment natural i migratori.
- c) L'estructura de la població i el nivell d'instrucció, així com d'ocupament i desocupament.
- d) L'estructura industrial i econòmica.
- e) Transport i comunicacions.
- f) La xarxa i equipament financer.
- g) El sector del comerç i l'hoteleria.
- h) L'educació, la sanitat.
- i) Habitatge i construcció.
- j) L'administració pública.

Alhora, i en relació a les comunicacions, el cablejat de fibra òptica. El futur de les autopistes de la informació i la comunicació:

- L'impacte, tant a nivell industrial com del sector terciari.
- Les conseqüències culturals, educatives i sobre la formació i l'ocupament.

Convé també tenir en compte Sabadell dins de la Comarca del Vallès Occidental i Catalunya, ja que entre d'altres qüestions, i en relació a la mobilitat obligada residència-treball, hi ha certa significació: en 1991 residien fora i treballaven al Vallès

Occidental 48.990 persones, i residien en el Vallès Occidental i treballaven fora 46.221 persones.

En definitiva, la part fonamental d'anàlisi per al Projecte de Mapa Cultural, considerem que s'hauria d'haver iniciat amb aquest estudi més complet, aprofitant les possibilitats, inclòs "L'observatori de Sabadell" sobre Activitat Econòmica-Mercat de Treball i Formació, i també la col.laboració dels Sindicats.

3.- EL PLA

3.1.- PRINCIPIS ESTRATÈGICS

3.- SOBRE LA IDENTITAT CIUTADANA (Pàg. 47.3)

La unitat cultural desitjable com a comunitat catalana, ha de ser emmarcada a nivell històric, que es troba sotmesa als canvis econòmics, polítics i socials en el temps. Canvis que, segons la realitat actual, s'han de contemplar no tan sols a nivell europeu, sinó també mundial, encara que es parteix de la realitat més pròxima. Tenint present la pluralitat cultural d'Espanya, com a Estat Plurinacional, i els constants moviments interns de la població treballadora bàsicament, la pluralitat cultural assenyalada també es dona a la nostra ciutat, unes, no obstant això, en major grau que altres. Certament, la dictadura impedí a més que dificultà "l'evolució i el progrés de ciutats carregades de tradició i d'història" i va mantenir una forta repressió contra tota cultura i els seus artistes i intel·lectuals, i especialment sobre els treballadors de tot l'Estat. La repressió sobre el poble de Catalunya, sobre els homes i dones, la supressió de les institucions i llibertats nacionals, anul·là tota possibilitat de reconstrucció nacional. Però els treballadors i ciutadans que viuen i treballen a Catalunya, sense distinció i lloc de procedència, fan avançar amb les seves aportacions el progrés i la cultura del país.

S'ha de recordar que molts catalans retornaren després d'un llarg exili, per a entre tots fer possible la reconstrucció nacional.

Amb la conquesta de l'Estatut d'Autonomia, s'aconsegueix també que es vegi plasmada una de les aspiracions per la qual es va lluitar quan en el preàmbul assenyalava que: "el present Estatut és l'expressió de la identitat col·lectiva de Catalunya, i defineix les seves institucions i les seves relacions amb l'Estat en un marc de lliure solidaritat amb les altres nacionalitats i regions. Aquesta solidaritat és la garantia de l'autèntica unitat de tots els pobles d'Espanya."

En conclusió: entenem que la frase "L'emigració i el llarg període de dictadura han dificultat l'evolució i el progrés de ciutats carregades de tradició històrica" és confusa, i pot ser interpretada incorrectament, per la qual cosa s'hauria d'assenyalar que: la caiguda de la República, i el llarg període de la dictadura comportà l'emigració política, la repressió sobre la cultura dels pobles i la supressió de les llibertats i de les institucions del poble de Catalunya, que va impedir la transformació social, l'evolució i el progrés de ciutats carregades de tradició i d'història.

3.3.- Instruments específics de planificació.

B.- Consideracions especials sobre normalització lingüística.

Pàg. 103. ELEMENTS BÀSICS.

Quant a les prioritats d'ordre general.

1.- El coneixement oral i escrit del català per part dels adults...

Aquí s'hauria de tenir en compte l'opinió de les Escoles d'Adults, ja que, per la composició social i majoritàriament de persones no catalano parlants, el primer problema existent és el de una mínima formació, per la qual cosa, en una primera fase d'educació s'hauria de prioritzar l'ensenyament en la llengua materna sense menystenir l'ensenyament en català. És a dir, aplicar la llei de normalització lingüística, respectant el dret dels immigrants al desenvolupament ple de la seva llengua i cultura.

Igualment, a nivell general, qualsevol política democràtica avançada ha de tenir cap als immigrants, majoritàriament treballadors, el màxim respecte possible amb les seves expressions lingüístiques i culturals, de manera que puguin trobar a Catalunya el seu país d'adopció, oportunitats de promocionar-se culturalment a

partir dels seus pressupostos culturals i, alhora, de les exigències sòcio-culturals nacionals de la societat catalana.

Entenem que la integració de tota la comunitat, autòctons i no autòctons, ni és automàtica i fàcil, ni es pot entendre com un principi absolut.

Des de la visió socio lingüística, la societat catalana es caracteritza, essencialment, per la presència d'un conflicte lingüístic, per l'existència d'una llengua dominant (el castellà) i una llengua dominada (el català), però la solució es troba en una normalització democràtica, entenent òbviament la necessitat de l'extensió social de la llengua catalana.

L'aplicació de la Llei de Normalització Lingüística i, la cooficialitat, segons l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, és la millor garantia en el procés d'integració en Catalunya dels castellano parlants, d'altres nacionalitats i pobles. En aquest sentit, l'experiència històrica en què va ser vigent l'Estatut del 32, i que en la pràctica fou dominant la llengua catalana, ha de servir de referència per a la convivència democràtica de la nostra ciutat.

Pàg. 106.5 ÀMBIT DE L'ADMINISTRACIÓ

1.-"....La formació necessària per entendre el fenomen cultural a partir de la llengua...", seria limitar un camp més ampli, reduint-lo a l'anàlisi dels enunciat de la llengua; també s'ha de tenir en compte llenguatge, societat, els sistemes d'expressió no lingüístics, etc., és a dir, contemplar també la realitat social.

Reglament d'ús lingüístic de l'Ajuntament.

Hauríem de contemplar certa flexibilitat, que permeti que la llengua sigui ensenyada. Que existeixi un acord amb la representació de personal, i també, en relació a la creació d'una comissió interdepartamental per a l'aplicació efectiva del reglament, tal com es planteja al mateix projecte.

3.4.- COMENTARIS A L'APARTAT "LA SÒCIO-CULTURA: UNA ESTRATÈGIA D'INTERVENCIÓ CULTURAL".

Sobre els equipaments coneguts amb el nom de centres cívics, volem afirmar el següent:

- 1.- Són uns actius ciutadans molt importants que ajuden a l'articulació social.
- 2.- El seu desplegament per diferents barris de la ciutat és també un encert.
- 3.- És bastant probable que s'hagi de plantejar la millora o ampliació dels més antics.
- 4.- Són equipaments en els quals conviuen o poden conviure diferents aspectes, com els que enumerarem:

Ús d'entitats i ciutadania.

Presència de persones grans.

Escola de música.

Activitats físiques de manteniment.

Centres de dia.

Activitats culturals.

El denominador comú és el territori on es troben ubicats i, per tant, és molt important la connexió entre la política social i cultural d'Ajuntament amb un coneixement exacte de la realitat en aquesta zona.

La construcció i el disseny dels espais influeix en el tipus d'activitats que es poden realitzar a cada Centre Cívic, però totes poden tenir importància i repercussió positiva. Tots els centres cívics poden, entre d'altres coses, ser punts de difusió i d'estímul cultural. L'experiència generada des del 1987 a través de l'activitat desenvolupada per l'Ajuntament de Sabadell, des de l'àmbit de participació Ciutadana, així ho ha posat de manifest. I en relació a aquest aspecte, creiem que al llarg de l'apartat "La sòcio-cultura: una estratègia d'intervenció cultural" no es tenen en compte les múltiples i enriquidores experiències ja desenvolupades. Sembla com si amb l'elaboració del mapa cultural es comencés de zero i no hagués existit història anterior.

ANNEX 1

3.B

DAVANT LA PROPOSTA SOBRE L'ORGANITZACIÓ DEL DEPARTAMENT DE CULTURA

La proposta de reorganització del departament de Cultura es concreta en una concentració departamental, tant dels objectius com de les funcions i programes, de totes les competències per a una desconcentració fictícia envers un Organisme Autònom de Cultura amb la tutela del Departament.

Es planteja la recuperació de projectes actualment gestionats des de l'Àrea de Participació Ciutadana, encara que, sembla que aquesta idea ja s'ha aplicat, i en la pàg. 125 de l'Annex I de "traspassar de nou al Departament de Cultura una part important dels objectius, les funcions i els mitjans d'ordre cultural i sòcio-cultural que actualment exerceix l'Àrea de Participació Ciutadana..."

Els organismes de Museus i Arxiu Històric de Sabadell (AHS) s'unificaran i es crearà un únic organisme per a tota l'Àrea de Cultura, i depenent d'un gerent per a la seva gestió, i direcció política per part del regidor de Cultura. Es proposa, en definitiva una nova figura jurídica "La creació d'un organisme autònom de Cultura sota la direcció política del regidor de Cultura..."

Atenent les competències i els pressupostos concentrats, en realitat en aquest organisme, la seva programació i gestió pot comportar, més que la direcció política de l'Ajuntament, que ho sigui per la direcció de la Fundació privada de Cultura, que també es proposa, per la pròpia conformació i funcions culturals que tindran.

L'esmentat organisme autònom tindrà un Consell d'Administració, el Ple Municipal, deslligat de l'organigrama de funcionament, que tindrà la seva relació a través de l'Alcalde, Tinent d'alcalde i Regidor de Cultura i Gerent Patrimonial que es relaciona, i alhora amb un o diversos Consells Assessors. Aquest estarien representats a l'organisme autònom a partir de les entitats de l'àmbit cultural, artístic, cultural cívic i associatiu, d'altres organismes com el Casal d'Europa, C.N. Lingüística, xarxa de Teatres, Institut de Paleontologia i per la "Conferència Sabadell Cultura", que es

reuniria anualment, i la "Fundació Sabadell Cultura", que es crearia per l'Ajuntament, Bancs i Caixes, El Corte Inglés, la Cambra, el Gremi de Fabricants i les principals empreses de la ciutat, que disposarien d'un local cedit per l'Ajuntament i les consegüents desgravacions fiscals, estatals i locals, a canvi d'anar alliberant l'administració d'una part de la despesa sobre l'activitat cultural.

La Fundació comptaria amb un Consell per al desenvolupament dels grans projectes culturals de la ciutat, de característiques institucionals i, tenint en compte la legislació, comptaria amb un òrgan de govern amb la denominació de Patronat, o altre similar, és a dir, que el seu funcionament ha de ser col·legiat.

Es considera que la proposta d'Organisme Autònom no serà contradictòria "amb una política de participació ciutadana activa i amb elevats nivells de desconcentració administrativa".

D'altra banda, es planteja "racionalitzar els recursos amb la creació d'economies d'escala" encara que es diu, en plantejar els problemes laborals dels funcionaris de cultura, l'existència d'horaris de circumstàncies, així com que en cultura, en lloc d'abaratir-se el producte, s'encareix, amb la qual cosa es fa obvi la difícil compaginació de la prestació d'aquest servei amb aquest tipus d'economia. En aquest sentit el "Llibre Blanc" de la Comissió Europea, sense fer valoracions globals, en la pàgina 13 assenyala, amb la creació del mercat interior, que "No es tractava únicament d'obtenir economies d'escala, sinó d'alliberar a més el dinamisme i la creativitat..." I que "actualment, la descentralització reflecteix també un canvi profund en l'organització de les nostres societats". És per tot això que hauríem de concloure amb les següents observacions:

Si bé aquest organisme autònom atorga una major llibertat de gestió als responsables del servei públic de la cultura, la descentralització del servei és fictícia, ja que es tracta d'una forma d'organització interna del Departament de Cultura, però al mateix temps, donat el paper que tindria l'organisme autònom, i d'altra banda la Fundació, per les funcions i objectius que assumirien, vindrien a determinar realment la política cultural a desenvolupar a la nostra ciutat, en detriment d'una cultura vertebrada i participativa, que tingui en compte la diversitat cultural existent dels nivells populars i que entronqui amb un projecte comú.

D'altra banda, la composició de la Fundació que es proposa, és contradictòria, avui més que mai, amb un projecte cultural que ha d'interrelacionar qüestions com l'ecologia i la conservació del medi ambient en el marc d'una economia sostenible, com a instrument de l'acció cultural municipal i en ocasions davant els interessos propis dels agents econòmics empresarials. És evident que aquí ens trobem amb una de les majors contradiccions entre l'interès públic i el privat. ¿Seria aquest el marc on es podria consensuar un programa mediambiental, en el qual el bé social primés sobre el privat o el bé econòmic empresarial?

Davant d'això, es podria donar la paradoxa en més d'un cas, que, empreses que contaminen, estiguin representant i programant els serveis culturals de la ciutat, o que a les seves contractacions laborals, transgredeixin constantment els drets humans, la igualtat, etc.

Atenent la propera legislació, la Fundació pot desplegar activitats d'explotació patrimonial i participar en projectes econòmics o d'empreses que pugui ser contradictori, al mateix temps, pels seus efectes, en l'àmbit de la cultura en la societat, circumstància que avui es dona.

No obstant això, els agents econòmics empresarials o financers han d'aportar per al desenvolupament de la cultura de la ciutat a partir del principi d'equitat, ja que són assalariats/des els que més contribueixen, en proporció, tant directament com indirectament. Els ciutadans, per tant, han de ser els que han d'estar representats a través de l'Ajuntament i les entitats que són afins en aquest àmbit cultural.

SOBRE LA REFORMA DEL CONSELL MUNICIPAL DE CULTURA

Es proposa la reforma del Consell Municipal de Cultura, i la creació de tres consells especialitzats dependents del Consell d'Administració de l'Organisme Autònom, en definitiva del Ple Municipal, organisme que al mateix temps, té un o varis Consells Assessors. Convindria preguntar-nos si no estaria millor vertebrada i representada la societat civil per mitjà dels òrgans de participació sectorial i territorial, és a dir, dels Consells Sectorials i dels Consells de Districte, aquests mitjançant la delegació de competències de gestió desconcentrada.

Si observem de manera objectiva el projecte de concentració departamental que es proposa, es convindrà que cultura i societat no es relacionin de manera interactiva, per la rigidesa del projecte.

D'altra banda, considerem que s'ha de tenir més en compte, que a la societat capitalista, o d'economia de mercat, la cultura és una mercaderia més, que tendeix a la reproducció del sistema, reforçant els hàbits d'inhibició, de consum i dependència, que s'utilitza la cultura com a poder.

És per tot això que considerem que s'hauria de contemplar la possibilitat de revisar els mecanismes de participació, dels organismes consultius i territorials, però mantenint el fonamental del ROM i del ROF, tenint present el Projecte Bàsic de Gestió Desconcentrada, tal com s'anava desenvolupant en el mandat 1987-91 i part de l'actual.

PARLAMENT DE CATALUNYA   IGNASI RIERA I GASSIOT
DIPUTAT

14.

Cornellà de llobregat, 8 d'abril de 1995

Sr. Pere Vidal,
regidor de Cultura de l'ajuntament de
SABADELL

Benvolgut:

en nom propi, i amb el vist-i-plau de la comissió de Cultura d'IC, et vull felicitar, una vegada més, per l'elaboració del Mapa ^{CULTURAL} Escolar per a la ciutat de Sabadell, veritable proposta de futur, balanç i alhora anàlisi de prospectiva de les bases per a una política cultural seriosa.

El document sembla amarat dels diferents treballs que s'han anat suscitant els darrers anys, tot i que han obtingut, fins ara, poques concrecions com la que vosaltres ens proposeu. Em refereixo, per exemple, als materials dels debats a l'entorn de les polítiques culturals a les ciutats de la Mediterrània que van tenir lloc a Barcelona el 1982. O a les bases i als estudis previs al frustrat Pacte Cultural entre les institucions catalanes, promogut pel conseller Joan Rigol. Com que era membre del seu consell assessor, i vaig ser a la comissió que va fer la proposta i el seguiment del Pacte Cultural, et puc dir, Pere, que el vostre Mapa Cultural és l'expressió més fidel i més justa del que allà volíem aconseguir.

Crec que el vostre treball també connecta amb un estudi, encarregat per l'Ajuntament de Barcelona --i per desgràcia poc analitzat fins ara-- a una empresa anglesa sobre les indústries culturals... i fins i tot amb l'anàlisi que va fer Oriol Bohigas sobre les grandeses i les misèries de la política cultural barcelonina.

.../...

Al vostre treball deixeu ben clar:

1. que la política cultural és una política d'interès general tan legítima i tan necessària com la política urbanística, la política sanitària o la política educativa. Una política que ocuparà, en un futur no llunyà, un espai cada cop més ample.
2. que l'Administració pública no entra en els continguts culturals i sí en la programació i si s'escau en la gestió, o en la co-gestió, dels equipaments culturals.
3. que la Cultura és un factor de reactivació econòmica i que per això és del tot imprescindible afavorir les indústries culturals.
4. que la política cultural ha de ser una eina reequilibradora per a les ciutats: element d'integració, d'intercanvi, de progrés, de creativitat.
5. que és urgent abocar esforços a favor de la difusió i del foment de la cultura i dels consums culturals.

Crec que us hem d'agrair la vostra feina. Amb una indicació que repeteixo un cop més: no podem separar política cultural de política educativa, la base per al futur accés a la Cultura i per a la formació d'artistes.

Cordialment,

Ignasi Riera

